

ΜΕΛΕΤΗ ΣΧΟΛΗΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ 2ης ΤΡΙΜΗΝΙΑΣ 2026

ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
2. ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ
3. ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΑΠΕΙΝΟΤΗΤΑΣ
4. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
5. ΠΩΣ ΝΑ ΜΕΛΕΤΑΜΕ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ
6. ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΙ ΜΑΧΗΤΕΣ
7. ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ
8. ΕΧΟΝΤΑΣ ΠΙΣΤΗ
9. Η ΑΜΑΡΤΙΑ – ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ – ΚΑΙ Ο ΝΟΜΟΣ
10. ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΣΗ
11. ΑΝΤΙΞΟΟΤΗΤΕΣ
12. ΜΙΛΗΣΤΕ ΓΙΑ ΑΥΤΟΝ
13. ΣΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ

Συγγραφέας: Nina Atcheson

Απόδοση στα Ελληνικά: Ελληνική Αποστολή
Κομπιούτερ, Επιμέλεια: Ελληνική Αποστολή

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΑΝΤΒΕΝΤΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΣ ΗΜΕΡΑΣ
Μαιάνδρου 7, τ.κ. 18450 Νίκαια
Τηλ. 210 52 24 962**

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

B.C. – S.D.A. Bible Commentary

Βιβλία της αδ. Χουάιπ

T.C. Testimonies for the Church

S.P. Spirit of Prophecy

S.M. Selected Messages

Z.X. Η Ζωή του Χριστού

Π.Π. Πατριάρχες και Προφήτες

Π.Β. Προφήτες και Βασιλείς

Π.Α. Οι Πράξεις των Αποστόλων

T.Π.Σ. Η Τελική Παγκόσμια Σύρραξη

B.X. Βήματα προς τον Χριστό

Z.Y. Ζωή και Υγεία

Λ.Ζ. Λύσεις για τη Ζωή

ΕΚ. Εκπαίδευση

Ε.Ο.Ο. Η επί του Όρους Ομιλία

M.N. Μηνύματα στα Νιάτα

Χ.Ο. Χριστιανική Οικογένεια

I.A. Η Ιστορία της Απολυτρώσεως

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αυξανόμενοι στη σχέση με τον Θεό

Είτε έχετε μεγαλώσει ως Χριστιανός Αντβεντιστής της Έβδομης Ημέρας είτε είστε νέος στην πίστη, είτε έχετε διαβάσει αρκετά Βιβλικά Μαθήματα Καθημερινής Μελέτης (Σχολής Σαββάτου) είτε όχι, και εντέλει ανεξάρτητα από το πού βρίσκεστε πνευματικά σήμερα, το πώς να αναπτύξετε μια ουσιαστική σχέση με τον Θεό είναι ζωτικής σημασίας.

Αυτό το ζήτημα επηρεάζει όλα τα υπόλοιπα. Η εικόνα που έχετε για τον Θεό μπορεί να έχει αλλοιωθεί ή να έχει θολώσει. Αν ναι, προσευχηθείτε για μεγαλύτερη σαφήνεια καθώς μελετάτε. Ίσως αναρωτιέστε πώς να ανανεώσετε την πνευματική σας ζωή (προσευχή και μελέτη της Αγίας Γραφής), ή ίσως σκέφτεστε άλλους τομείς που επηρεάζουν τη σχέση σας με τον Θεό, όπως ο ρόλος της υπερηφάνειας και της ταπεινότητας, της πίστης και της γνώσης, της αμαρτίας και του νόμου του Θεού, της μετάνοιας και της συγχώρεσης, πώς να ξεπεράσετε τα εμπόδια και τις αποτυχίες, και πώς να ενθαρρύνετε τους άλλους στην πορεία τους με τον Θεό.

Η σχέση σας με τον Θεό είναι η πιο σημαντική σχέση που έχετε. Μην καθυστερείτε να την οικοδομήσετε, να την ενισχύσετε, να την κάνετε όσο πιο ισχυρή γίνεται. Όχι κάποια στιγμή στο μέλλον – τώρα είναι η ώρα να δουλέψετε για αυτή τη σχέση, η οποία θα επηρεάσει όλα τα άλλα: τον γάμο σας (αν υπάρχει), την ανατροφή των παιδιών σας (αν υπάρχουν), τις φιλίες σας, τις οικονομικές σας αποφάσεις, τον ελεύθερο χρόνο σας, τις φιλοδοξίες σας... και, φυσικά, το αιώνιο μέλλον σας.

Επειδή αυτό το ζήτημα – η επιθυμία του Θεού να έχει σχέση με την ανθρωπότητα – καλύπτει όλη την Αγία Γραφή, υπάρχουν πολλές διαφορετικές οπτικές γωνίες, ιστορίες και αποσπάσματά της που θα μπορούσαν να έχουν επιλεγεί για να διδάξουν αυτό το σημαντικό ζήτημα. Δεδομένης της φύσης των Βιβλικών Μαθημάτων Καθημερινής Μελέτης, μπορούμε να ακολουθήσουμε μόνο έναν περιορισμένο αριθμό.

Όποια και αν είναι η σχέση σας με τον Θεό σήμερα, αυτά τα μαθήματα έχουν γραφτεί έχοντας υπόψη εσάς. Η επιθυμία είναι αυτά τα σύντομα, εστιασμένα δεκατρία μαθήματα να αφυπνίσουν ξανά την αγάπη και την αφοσίωσή σας στον Ιησού Χριστό, καθώς Τον αναζητάτε εκ νέου αυτήν την τριμηνία.

Επειδή η φύση αυτού του ζητήματος αφορά τις σχέσεις, αυτό το έντυπο «Βιβλικά Μαθήματα Καθημερινής Μελέτης» διαβάζεται λίγο διαφορετικά από ό,τι τα προηγούμενα. Τα μαθήματα είναι γραμμέ-

να σε πιο προσωπικό ύφος, επειδή αφορούν έναν προσωπικό Θεό που θέλει να σας γνωρίσει προσωπικά.

Η Ε. Χουάιτ λέει ότι: «Μια συνεπής, Χριστόμορφη ζωή, από μόνης της είναι ένα μεγάλο θαύμα» *ζ.κ. σ. 381*. Η Αγία Γραφή χρησιμοποιεί τη μεταφορά ενός αγώνα για να περιγράψει το ταξίδι της ζωής με τον Θεό. Η ανταμοιβή μας είναι ένα άφθαρτο στεφάνι (Α΄ Κορ. 9/θ΄ 24, 25) και αιώνια ζωή με τον Θεό μας. Ο πνευματικός μας αγώνας είναι μαραθώνιος, όχι ταχύτητας. Μπορεί να υπάρχουν στιγμές που σταματάμε να τρέχουμε ή ακόμα και να πέφτουμε κάτω με τα μούτρα. Συμβαίνει, και όταν συμβαίνει, απλά σηκωνόμαστε και συνεχίζουμε. Πρέπει να παραμείνουμε στον αγώνα, παρόλες τις δοκιμασίες και τις δυσκολίες που αναπόφευκτα εμφανίζονται (Εβρ. 12/ιβ΄ 4-11). Και δεν τρέχουμε αυτόν τον αγώνα μόνοι μας· κι άλλοι δρομείς που αγαπούν τον Ιησού και τον Λόγο Του τρέχουν μαζί μας. Το πιο σημαντικό είναι ότι ο Ιησούς υποσχέθηκε να μας δώσει έναν Βοηθό. «Και Εγώ θα παρακαλέσω τον Πατέρα, και θα σας δώσει έναν άλλον Παράκλητο, για να μένει μαζί σας στον αιώνα, το Πνεύμα της αλήθειας, το Οποίο ο κόσμος δεν μπορεί να λάβει, επειδή δεν το βλέπει ούτε το γνωρίζει· εσείς, όμως, το γνωρίζετε, επειδή μένει μαζί σας, και μέσα σας θα είναι» (Ιωάν. 14/ιδ΄ 16, 17).

Δεν τρέχουμε μόνοι τον αγώνα της ζωής – ο Βοηθός μας δεν είναι απλώς μαζί μας, αλλά κατοικεί και μέσα μας για να μας ενδυναμώνει και να μας στηρίζει καθώς τρέχουμε και καθώς στρέφουμε τα μάτια μας «στον Ιησού, τον Αρχηγό και Τελειωτή της πίστης» μας (Εβρ. 12/ιβ΄ 2).

Καθώς γράφω, προσεύχομαι το Άγιο Πνεύμα να μας αγγίξει ατομικά και ως παγκόσμια εκκλησία, για να μας φέρει πιο κοντά στον Θεό από ποτέ. Γιατί σίγουρα δεν υπάρχει τίποτα πιο σημαντικό από το να έχουμε μια ισχυρή σχέση με τον Θεό.

Ας μελετήσουμε λοιπόν μαζί, για να διδαχθούμε, να αγαπήσουμε και να μείνουμε ενωμένοι μαζί Του.

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΤΕΙΤΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ

Ελάτε στη Σχολή Σαββάτου καλύτερα προετοιμασμένοι και με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση, ακολουθώντας μερικές απλές συμβουλές.

- Σάββατο απόγευμα. Διαθέστε 20-30 λεπτά για να ρίξετε μία γρήγορη ματιά στο μάθημα της επόμενης εβδομάδας.
- Κάθε μέρα. Διαθέστε 15-20 λεπτά για να μελετήσετε το μάθημα της ημέρας. Σημειώστε τυχόν απορίες σας. Ανοίξτε άλλα βιβλία για να δείτε τι λένε και άλλοι συγγραφείς, ιδιαίτερα η αδελφή Χουάιτ.

Καθώς μελετάτε να σκέπτεστε τέσσερα πράγματα:

1. Γιατί αυτό το μάθημα είναι σημαντικό για μένα; (ΤΟ ΚΙΝΗΤΡΟ)
2. Τι μπορώ να μάθω από αυτό το μάθημα; (ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΗ)
3. Τι μπορώ να εφαρμόσω στη ζωή μου σήμερα; (ΕΞΑΣΚΗΣΗ)
4. Από αυτά που έμαθα, τι μπορώ να κάνω για τους άλλους; (ΕΦΑΡΜΟΓΗ)

Την ώρα του μαθήματος, στη Σχολή Σαββάτου, παραμείνετε στο θέμα αποφεύγοντας άσκοπες ερωτήσεις.

ΣΑΣ ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΚΑΘΕ ΕΥΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ

1. ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Όπως ο Πατέρας αγάπησε Εμένα, και Εγώ αγάπησα εσάς, να μείνετε στην αγάπη Μου» Ιωάννη 15/ιε' 9.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Αποκ. 3/γ' 14-22, 4/δ' 9-11, Γέν. 2/β' 7, 3/γ' 8-10, Ιερ. 31/λα' 3, 4, Ιωάν. 15/ιε' 1-11, Ρωμ. 8/η' 9-11.

Πώς θα περιγράφατε τη σχέση σας με τον Θεό σήμερα; Είναι ζωντανή και ισχυρή; Αφιερώνετε χρόνο σε αυτή τη σχέση, αναζητώντας τον εμπνευσμένο Λόγο Του και μιλώντας Του σαν σε φίλο; Αν ναι, πόσο χρόνο αφιερώνετε σε αυτό;

Επίσης, νιώθετε την ανάγκη να μοιραστείτε με άλλους τη σχέση σας με τον Θεό, ως την πιο υπέροχη σχέση της ζωής σας ή μήπως η σχέση σας με τον Θεό έχει εξασθενήσει με την πάροδο του χρόνου; Ναι, διαβάζετε, προσεύχεστε και μελετάτε κατά καιρούς, αλλά για να είμαστε ειλικρινείς, δεν είναι πια τόσο δυνατή. Μπορεί η σχέση σας με τον Θεό να βρίσκεστε κάπου στο ενδιάμεσο, σε αυτό που η Αγία Γραφή αποκαλεί «χλιαρός» (Αποκ. 3/γ' 16).

Έχετε αναλογιστεί ποτέ ότι οι άγγελοι αναρωτιούνται γιατί δεν ζούμε με λατρεία στον Σωτήρα και Λυτρωτή μας, με καρδιές που πεινούν και διάνοιες πρόθυμες να πλησιάσουν τον Θεό κάθε μέρα; Σίγουρα, η σχέση με τον Θεό αλλάζει τα πάντα – τόσο εδώ όσο και στην αιωνιότητα.

Αυτήν την εβδομάδα, ας εξετάσουμε την τρέχουσα κατάσταση της σχέσης μας με τον Θεό και ποια είναι η συμβουλή της Αγίας Γραφής για εμάς. Πράγματι, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε από το σημείο που βρισκόμαστε σε κάποιο καλύτερο, αν δεν εξετάσουμε ειλικρινά την πραγματικότητα για τον εαυτό μας και δεν δεχτούμε τη λύση που περιγράφει ο Ιησούς.

Κυριακή 29 Μαρτίου

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΑΣ

Έχετε αναρωτηθεί ποτέ τι θα έλεγε ο Χριστός αν έπρεπε να περιγράψει τη σχέση σας μαζί Του αυτή τη στιγμή; Ίσως να έλεγε ότι είναι ισχυρή, ή ότι παλαιότερα ήταν ισχυρότερη. Τι θα έλεγε αν έπρεπε να περιγράψει τον λαό Του σε αυτές τις έσχατες ημέρες; Στην Αποκ. 3/γ' 14-22, ο Χριστός πράγματι το περιγράφει.

Ξεκινά δηλώνοντας ότι είναι «ο πιστός και αληθινός μάρτυρας, η αρχή της κτίσης του Θεού» (Αποκ. 3/γ' 14). Ένας πιστός και αληθινός μάρτυρας δεν λέει ψέματα αλλά μιλά με σαφήνεια και ειλικρίνεια. Διαβάστε Αποκ. 3/γ' 14-17, όπου ο Ιησούς Χριστός περιγράφει την πνευματική κατάσταση του λαού Του σήμερα. Κατά πόσο περιγράφουν αυτά τα κείμενα εσάς προσωπικά;

.....
.....

Σε εμάς τους χριστιανούς που ζούμε στις έσχατες ημέρες, ο Ιησούς λέει ότι μας γνωρίζει. Δεν είμαστε ούτε ζεστοί ούτε ψυχροί, γιατί, από τη δική μας οπτική γωνία, δεν χρειαζόμαστε τίποτα. Οι μέρες και οι εβδομάδες κυλούν, και περνάμε ελάχιστο χρόνο με τον Θεό θεωρώντας ότι αυτό είναι αρκετό. Αλλά δεν είναι. Αντιθέτως, Τον χρειαζόμαστε πολύ πιο απεγνωσμένα από ό,τι συνειδητοποιούμε. Μακάρι να μπορούσαμε να Τον αγαπάμε και να ζούμε για τον Χριστό με όλη μας την καρδιά ή καθόλου. Αυτό θα ήταν καλύτερο από τη σκοπιά του Θεού από ό,τι το να είμαστε χλιαροί. Ο Χριστός λέει ότι πρόκειται να μας ξεράσει από το στόμα Του (εδ. 16), επειδή έχουμε τόσο άσχημη γεύση όσο και η ύπαρξή μας. Όμως δεν το έχει κάνει ακόμη, και ζητά από εμάς να προχωρήσουμε σε κάποιες αποφασιστικές επιλογές άμεσα.

Ποια είναι η συμβουλή Του προς εμάς στην Αποκ. 3/γ' 18, 19;

.....
.....

Στην αρχαιότητα, το «να αγοράσεις» κάτι σήμαινε να το αλλάξεις ή να ανταλλάξεις αγαθά. Εδώ, ο Ιησούς προσφέρει γενναιόδωρα μια ανταλλαγή: την απάθειά μας για το χρυσάφι Του, τα λευκά ενδύματά Του και το κολλύριο για τα μάτια μας. Θέλει να μας κάνει πλούσιους στα μάτια Του. Θέλει να μας καλύψει με το τέλει ένδυμα της δικαιοσύνης Του. Και θέλει να ανοίξει τα μάτια μας για να δούμε την αλήθεια του πώς μια σταθερή σχέση μαζί Του θα αλλάξει τα πάντα. Μας προσφέρει όλα όσα χρειαζόμαστε, ειδικά επειδή αυτά που χρειαζόμαστε δεν μπορούμε να τα εξασφαλίσουμε εμείς στον εαυτό μας. Μόνο Εκείνος μπορεί και θα το κάνει, αλλά μόνο αν είμαστε πρόθυμοι.

ΣΚΕΨΗ: Αν σας πονά να κοιτάξετε τον εαυτό σας και την πνευματική σας κατάσταση, ποια ελπίδα σας προσφέρουν τα σημερινά εδάφια;

Δευτέρα 30 Μαρτίου

ΕΠΙΠΛΗΞΗ, ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ

Ο Ιησούς στην Αποκ. 3/γ' 19 μας λέει: «Εγώ, όσους αγαπάω, τους ελέγχω και τους περνάω από παιδεία». Και συνεχίζει: «γίνε, λοιπόν, ζηλωτής και μετανόησε». Κανείς από εμάς, ούτε στιγμιαία, δεν μπορεί να πει δικαίως ότι ο Ιησούς δεν νοιάζεται για εμάς ή για το μέλλον μας. Πόσο πιο εύκολο θα ήταν για τον Ιησού να εγκαταλείψει την ανθρωπότητα και να μην ακολουθήσει τον επώδυνο δρόμο που επέλεξε σε αυτή τη γη. Ακριβώς επειδή μας αγαπά τόσο βαθιά, μας επιπλήττει για την τρέχουσα κατάστασή μας. Θέλει μια πολύ πιο ισχυρή και βαθύτερη σχέση μαζί μας. Δεν είναι ικανοποιημένος με τις περιστασιακές μας συμπεριφορές, “να πηγαίνουμε σ’ Αυτόν όποτε Τον χρειαζόμαστε”.

Ο Ιησούς μας επιπλήττει για το καλό μας. Μας ζητά να μετανόησουμε. Αλλά δεν μπορούμε να μετανόησουμε αν δεν συνειδητοποιήσουμε ότι κάτι δεν πάει καλά. Ωστόσο, μας έχει πει τι ακριβώς δεν πάει καλά με εμάς: νομίζουμε ότι είμαστε πλούσιοι, αλλά στην πραγματικότητα είμαστε ταλαίπωροι και ελεεινοί και φτωχοί και τυφλοί και γυμνοί (Αποκ. 3/γ' 17).

Διαβάστε Αποκ. 3/γ' 20. Τι μας υπόσχεται εδώ ο Ιησούς; Τι πρέπει να κάνουμε για να λάβουμε αυτήν την υπόσχεση;

.....
.....

Αυτή είναι μια τόσο όμορφη και εξαιρετική εικόνα. Ο Θεός του σύμπαντος θέλει να καθίσει και να δειπνήσει μαζί σου και μαζί μου. Επιθυμεί αμοιβαία αλληλεπίδραση συζητώντας και γευματίζοντας. Θέλει μια στενή, διαρκή σχέση, και μας προσκαλεί να την έχουμε μαζί Του. Ο Χριστός στέκεται υπομονετικά και περιμένει, χτυπώντας την πόρτα της καρδιάς σας. Δεν εισβάλλει και δεν σας αναγκάζει να συνομιλήσετε μαζί Του. Δεν επιβάλλει την παρουσία Του στον χρόνο σας ή στην πολυάσχολη ζωή σας. Ο χρόνος είναι λίγος, οπότε, αν Τον ακούσετε, ανοίξτε την πόρτα. Θα είναι εκεί για να μπει στη ζωή σας.

Αυτή η μεταφορά απεικονίζει το είδος της σχέσης που θέλει ο Ιησούς να έχει με τον καθένα μας. Μια μέρα, θα συναντήσετε τον Ιησού πρόσωπο με πρόσωπο και θα τοποθετήσετε το στεφάνι σας στα πόδια Του στον θρόνο, σε λατρεία και δοξολογία, μαζί με χιλιάδες και μυριάδες υπάρξεις που λατρεύουν τον Δημιουργό (Αποκ. 4/δ' 9-

11, 5/ε' 11-14). Όταν προσπαθήσετε να ανακαλέσετε στη μνήμη σας τις δοκιμασίες σας στη γη και δείτε ότι δεν συγκρίνονται μπροστά στις χαρές του ουρανού, πιστεύετε ότι θα μετανιώσετε για τον χρόνο που περάσατε με τον Ιησού στη γη;

ΣΚΕΨΗ: Αυτή τη στιγμή, ο Ιησούς χτυπά την πόρτα της καρδιάς σας. Σας καλεί. Εσείς πρέπει να κάνετε τη συνειδητή επιλογή να Του ανοίξετε την καρδιά σας. Πώς η σκέψη του Σταυρού και των όσων επιτεύχθηκαν εκεί μπορούν να σας βοηθήσουν να κάνετε αυτήν την επιλογή;

Τρίτη 31 Μαρτίου

ΑΙΩΝΙΑ ΑΓΑΠΗ

Αφού περιέγραψε την απαθή μας κατάσταση, ο Ιησούς μας λέει ότι αυτό είναι κάτι που πρέπει να υπερνικήσουμε. «Όποιος νικάει, θα του δώσω να καθήσει μαζί Μου στον θρόνο Μου, όπως και Εγώ νίκησα, και κάθησα μαζί με τον Πατέρα Μου στον θρόνο Του» (Αποκ. 3/γ' 21). Για μερικούς από εμάς, αυτό μπορεί να είναι η μεγαλύτερη μάχη που αντιμετωπίσαμε ποτέ – απλά να συνειδητοποιήσουμε την αδύναμη, αυτάρκη κατάστασή μας, να αποδεχτούμε την επίπληξη του Ιησού, να μετανοήσουμε και να δεχτούμε το ένδυμα της δικαιοσύνης του Ιησού πάνω μας.

Αυτό που είναι τόσο εκπληκτικό είναι ότι ο Ιησούς κατανοεί την απάθεια και τη χλιαρότητα μας και συνταυτίζεται μαζί μας (όχι ότι ο Ιησούς ήταν ποτέ χλιαρός). Λέει: «Όποιος νικάει... όπως και Εγώ νίκησα» (Αποκ. 3/γ' 21). Επειδή πέθανε για να μας σώσει, ο Ιησούς νίκησε την αμαρτία και την τιμωρία της. Κατανοεί τις μάχες της αμαρτίας που αντιμετωπίζουμε και υπόσχεται να μας βοηθήσει.

Πολλοί άνθρωποι στην Αγία Γραφή ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση του Θεού να συνάψουν διαθήκη μαζί Του. Αυτή είναι η κυρίαρχη αφήγηση και το θέμα όλης της Αγίας Γραφής. Καθώς κοιτάμε αυτούς τους ανθρώπους, βλέπουμε ότι ο Θεός αλληλοεπιδρούσε διαφορετικά μαζί τους στις διάφορες χρονικές στιγμές.

Τι μας διδάσκουν αυτές οι ιστορίες για τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός αλληλοεπιδρά με τους ανθρώπους σε διάφορες καταστάσεις;

Γεν. 2/β'7, 3/γ'8-10 _____

Γεν. 5/ε'24 _____

Γεν. 6/ζ'13 _____

Γεν. 12/ιβ'1-4 _____

Έξ. 34/λδ'29 _____

Είτε ο Θεός περπατούσε σωματικά μαζί με τα παιδιά Του είτε απλώς τους μιλούσε, η αλήθεια είναι ότι πάντα επιθυμούσε να είναι κοντά στην ανθρωπότητα. Ανεξάρτητα από το πώς είναι σήμερα η σχέση

μας με τον Θεό, ο Θεός θέλει να είναι κοντά μας. Στο Ιερ. 31/λα' 3, 4 διαβάζουμε ότι: «Ο Κύριος φάνηκε σε μένα από παλιά, λέγοντας: “Ναι, σε αγάπησα με αιώνια αγάπη· γι’ αυτό σε έλकुσα με έλεος. Θα σε οικοδομήσω πάλι, και θα οικοδομηθείς”».

Σε όποια στιγμή της ημέρας κι αν βρίσκεστε, ο Θεός σάς αναζητά και περιμένει, θέλοντας να σας φέρει περισσότερο κοντά Του. Θέλει να χτίσει – ή να ξαναχτίσει – τη σχέση σας μαζί Του. Αν αυτό δεν συμβαίνει, το λάθος είναι δικό σας, όχι δικό Του.

ΣΚΕΨΗ: Ποια είναι τα πράγματα αυτή τη στιγμή στη ζωή σας που, αν δεν τα υπερνικήσετε, εμποδίζουν τη σχέση σας με τον Θεό;

Τετάρτη 1 Απριλίου

«MEINETE»

Σε μια από τις πιο σημαντικές νύχτες στην ιστορία της γης, οι μαθητές ακολουθώντας τον Ιησού περπατούσαν μαζί προς τη Γεθσημανή. Πιθανόν, δεν είχαν συνειδητοποιήσει πόσο συγκινητικά ήταν κάποια από τα τελευταία λόγια που ο Ιησούς τους είπε στο ανώγειο. Τι λέει ο Ιησούς στο Ιωάν. 15/ιε' 1-11; Τι σημαίνει αυτό για εμάς;

.....
.....

Αυτά τα λόγια, που ειπώθηκαν από τον ίδιο τον Ιησού, περιγράφουν πώς είναι μια στενή σχέση με τον Θεό. Παρατηρήστε τη λέξη που επαναλαμβάνεται, όχι απλώς διπλά, αλλά δέκα φορές: μέινετε. Το να μένουμε στον Ιησού σημαίνει να ζούμε συνδεδεμένοι μαζί Του. Αντιμέτωπος με τον Σταυρό, ο Ιησούς όχι μόνο τονίζει τη μεγάλη σημασία του να μένουμε σε Αυτόν, αλλά δηλώνει με σαφήνεια και απλότητα τις πρακτικές πτυχές του πώς φαίνεται αυτό στη ζωή μας. Δηλαδή: ο Ιησούς είναι η Άμπελος, εμείς είμαστε τα κλήματα. Ως αποτέλεσμα του να μένουμε συνδεδεμένοι μαζί Του, τα κλαδιά μας θα καρποφορήσουν. Από μόνοι μας δεν μπορούμε να βλαστήσουμε καρπούς. Μερικές φορές μπορεί να φαίνεται σαν να μένουμε συνδεδεμένοι, αλλά η κατάληξη θα είναι έλλειψη καρπών και στο τέλος τα κλαδιά μας θα ξεραθούν. Αν ξεραθούμε, ο Αμπελουργός τελικά θα αποκόψει τα κλήματα. Είτε καρποφορούμε είτε όχι, τα κλήματά μας θα κλαδευτούν.

Όλοι αντιμετωπίζουμε προκλήσεις και οδυνηρές στιγμές. Αν μένουμε ενωμένοι μαζί Του, αυτές οι στιγμές μακροπρόθεσμα θα αποφέρουν περισσότερους καρπούς. Η καρποφορία επιβεβαιώνει ποιοι είμαστε (μαθητές). Φέρνουμε καρπούς για να δοξάσουμε Εκείνον (όχι τον εαυτό μας). Το να μένουμε στον Ιησού σημαίνει να τηρούμε τις εντολές Του, οι οποίες αντανakλούν τον όμορφο χαρακτήρα της ανιδιοτελούς αγάπης Του. Το να μένουμε στον Ιησού φέρνει μεγάλη

χαρά. Το να μένουμε στον Ιησού σημαίνει να κάνουμε όσα μας ζητά, ως ανταπόκριση σε Αυτόν. «Επειδή, αυτή είναι η αγάπη του Θεού, στο να τηρούμε τις εντολές Του· και οι εντολές Του δεν είναι βαριές» (Α' Ιωάν. 5/ε' 3).

Αν το σκεφτείτε, το να μένουμε στον Ιησού είναι ένα από τα αντίδοτα στην κατάσταση μας της Λαοδικείας (Αποκ. 3/γ' 20, Ιωάν. 15/ιε' 4). Είναι το μεγάλο μυστικό μιας ολοκληρωμένης και ουσιαστικής ζωής στη γη και στην αιωνιότητα. Ωστόσο, για κάποιον λόγο ξεχνάμε τόσο εύκολα τη συμβουλή του Ιησού.

Τελικά, ο Ιησούς λέει σε καθέναν από εμάς: «Όπως ο Πατέρας αγάπησε Εμένα, και Εγώ αγάπησα εσάς, να μείνετε στην αγάπη Μου» (Ιωάν. 15/ιε' 9). Η αγάπη του Ιησού είναι το πιο συναρπαστικό νήμα που μας έλκει κοντά Του. Και όταν γνωρίσουμε αυτήν την αγάπη, βαθιά συγκινημένοι, θα ανταποκριθούμε με αγάπη στον Θεό και στους άλλους ανθρώπους.

Πέμπτη 2 Απριλίου

ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΟΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΠΕΛΟ

Το να μένουμε στον Χριστό μπορεί μερικές φορές να φαίνεται ως ένα από τα πιο δύσκολα πράγματα που πρέπει να κάνουμε. Μπορεί να γνωρίζουμε ότι είναι αυτό που χρειαζόμαστε, αλλά η βιασύνη της ζωής μάς παρασύρει στο ρεύμα της και όλα φαίνονται πολύ δύσκολα. Το να ακολουθούμε τον Θεό μπορεί να φαίνεται ως το μεγαλύτερο βάρος που υπάρχει, ειδικά για εκείνους που πιέζονται από κάποιον που προσπαθεί να τους κάνει να ακολουθήσουν τον Ιησού. Αυτού του είδους η θρησκεία μπορεί να φαίνεται ως αγγαρεία, επειδή έχει να κάνει με εξωτερικές πράξεις και όχι με αυτό που υπάρχει στην καρδιά. Τίποτα δεν θα μπορούσε να απέχει περισσότερο από αυτό που επιθυμεί ο Θεός, δηλαδή μια σχέση που να είναι θεμελιωμένη στην αμοιβαία αγάπη, όχι απλώς σε κανόνες. Μια σχέση από επιλογή (στην οποία Εκείνος μας επέλεξε πρώτος) βασισμένη στην αγάπη και την ελεύθερη απόφαση.

Μερικές φορές μπορεί να είμαστε εν μέρει συνδεδεμένοι με την Άμπελο, αλλά να μην είμαστε πραγματικά συνδεδεμένοι με κάθε ίνα της ύπαρξής μας. Μπορεί να πηγαίνουμε στην εκκλησία, να προσευχόμαστε και να πράττουμε όσα ξέρουμε ως σωστά, αλλά μέσα μας να νιώθουμε αφυδατωμένοι. Η αλήθεια είναι η εξής: Δεν μπορούμε από μόνοι μας να μείνουμε ενωμένοι με τον Ιησού, όπως ακριβώς ένα κλαδί δεν μπορεί από μόνο του να συνδεθεί με το αμπέλι. Ο Θεός μάς αγάπησε πρώτος. Αυτός έκανε την πρώτη κίνηση. Η ανταπόκρισή μας είναι πάντα μια αντίδραση σε αυτό που ο Θεός έχει κάνει πρώτος για εμάς.

Κατά τη διάρκεια του χειμώνα, οι οφθαλμοί στα κλήματα του αμπελιού αφυδατώνονται. Την άνοιξη, όταν το έδαφος ζεσταίνεται, οι ρίζες απορροφούν νερό και οι χυμοί του φυτού ρέουν, μέσω του κορμού του αμπελιού, στους οφθαλμούς. Έτσι, ξεκινά η ανάπτυξη. Χωρίς τον χυμό που ρέει μέσω του αμπελιού, δεν θα συμβεί καμία ανάπτυξη.

Ο χυμός σε ένα αμπέλι είναι σαν το Άγιο Πνεύμα στη ζωή μας. Μπορεί να είμαστε σαν ένα νεκρό κλήμα αλλά όταν επιλέγουμε να περάσουμε χρόνο με τον Θεό, το Άγιο Πνεύμα εισχωρεί μέσα μας όπως ο χυμός από τις ρίζες και μας φέρνει στη ζωή, ώστε να αρχίσουμε να αναπτυσσόμαστε. Όπως χρειάζεται να κάνουμε τη συνειδητή επιλογή να μένουμε ενωμένοι στον Ιησού, κατά τον ίδιο τρόπο πρέπει να θέλουμε και να ζητάμε από το Άγιο Πνεύμα (τον χυμό) να ρέει στη ζωή μας.

Διαβάστε Λουκ. 11/α' 13 και Ιερ. 31/λα' 3, Α' Ιωάν. 4/δ' 19 και Ρωμ. 8/η' 9-11. Ποιο είναι το βασικό μήνυμα για εμάς εδώ;

.....
.....

Στην πραγματικότητα, το Άγιο Πνεύμα είναι που φέρνει την ανάπτυξη και διασφαλίζει ότι ευημερούμε και είμαστε συνδεδεμένοι με την Άμπελο. Πρέπει να ζητάμε καθημερινά το Άγιο Πνεύμα, το οποίο βρίσκεται εδώ στη γη μαζί μας:

- Να είναι ο Παρηγορητής μας (Ιωάν. 14/ιδ' 16-18).
- Να μας αποκαλύψει τον Ιησού (Ιωάν. 15/ιε' 26).
- Να μας ελέγξει για την αμαρτία (Ιωάν. 16/ις' 7, 8).
- Να μας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια (Ιωάν. 16/ις' 13).

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε ξανά αυτή τη λίστα. Πώς μπορεί κάθε πτυχή του έργου του Αγίου Πνεύματος να επηρεάσει τη σχέση σας με τον Θεό;

Παρασκευή 3 Απριλίου

Δύση Ηλίου: 19:49'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Ο Θεός μάς αγαπούσε, πριν ακόμη γεννηθούμε. Είχε το σχέδιο να μας γνωρίσει και να Τον γνωρίσουμε. Μας αναζητά, ως καλός Ποιμένας, και μας προσκαλεί να μένουμε σε Αυτόν κάθε μέρα. Εμείς πρέπει απλώς να επιλέξουμε το να ανταποκριθούμε σε Αυτόν και να ανταλλάξουμε την άθλια κατάστασή μας ως Λαοδικείς, με τα δώρα που μας προσφέρει (Αποκ. 3/γ' 18, 19).

Όπως η αργή ανάπτυξη των κλαδιών της αμπέλου, η σχέση μας με τον Θεό μπορεί να αναπτύσσεται αργά ή να έρχεται ραγδαία ως αποτέλεσμα της πολυπόθητης βροχής. Ανεξάρτητα από τον ρυθμό με τον οποίο αναπτυσσόμαστε και την αφθονία των καρπών που παράγονται στη ζωή μας, χρειαζόμαστε καθημερινά τον χυμό του

φυτού της Αμπέλου – το Άγιο Πνεύμα – για να διασφαλίσουμε ότι παραμένουμε συνδεδεμένοι με τον Ιησού.

«Μένοντας στον Χριστό σημαίνει ότι δεχόμαστε συνεχώς από το Πνεύμα Του και παραχωρούμε τη ζωή μας ανεπιφύλακτα στην υπηρεσία Του. Ο δίαυλος της επικοινωνίας πρέπει να είναι συνεχώς ανοικτός μεταξύ του ανθρώπου και του Θεού. Όπως το κλωνάρι απομυζάει συνεχώς χυμό από τον ζωντανό κορμό, έτσι και εμείς πρέπει να προσκολληθούμε στον Χριστό για να παίρνουμε από Αυτόν διαμέσου της πίστης τη δύναμη και την τελειότητα του χαρακτήρα Του.» Ζ.Χ. σελ. 651.

«Πώς μπορεί το ξερό, αποσυνδεδεμένο δενδρύλλιο να γίνει ένα με το μητρικό αμπέλι; Πώς μπορεί να γίνει μέτοχος της ζωής και της τροφής του ζωντανού αμπελιού; Μόνο με το να εμβολιαστεί στο αμπέλι, με το να έρθει σε όσο το δυνατόν στενότερη σχέση. Ίνα με ίνα, φλέβα με φλέβα, το κλαδί προσκολλάται στο ζωογόνο αμπέλι, μέχρις ότου η ζωή της αμπέλου γίνει ένα με το κλαδί, και το κλαδί παράγει καρπούς όπως αυτοί της αμπέλου.» Ε. Χουάιτ, Manuscript 67, 1897.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Αναλογιστείτε τη ζωή σας. Μπορείτε να εντοπίσετε γεγονότα που σας οδήγησαν σε μια πνευματική κατάσταση όπως των Λαοδικέων; Ποια γεγονότα σας έφεραν πιο κοντά στον Θεό;
2. Η Ε. Χουάιτ λέει να «δεχόμαστε συνεχώς από το Πνεύμα Του». Πόσο συχνά προσεύχεστε για Άγιο Πνεύμα; Τι θα μπορούσε να αλλάξει αν λαμβάνατε κάθε μέρα το Άγιο Πνεύμα;
3. Τι θα μπορούσε να αλλάξει αν εμείς, ως εκκλησία, προσευχόμασταν για Άγιο Πνεύμα πιο ένθερμα και πιο τακτικά;
4. Να είστε απόλυτα ειλικρινείς με τον εαυτό σας σχετικά με τη σχέση σας με τον Θεό. Ποιες συνειδητές επιλογές πρέπει να κάνατε για να έχετε την εγγύτητα που Εκείνος επιθυμεί να έχετε μαζί Του, αλλά που εσείς εμποδίζετε;

Περίληψη: Πριν αρχίσουμε να αναπτύσσουμε τη σχέση μας με τον Θεό, πρέπει πρώτα να αναλογιστούμε πώς είναι τώρα η σχέση μας μαζί Του. Αν είναι όπως της Λαοδικείας ή αν τα κλαδιά μας δεν ακμάζουν, ο Ιησούς έχει την τέλεια λύση για την πνευματική μας κατάσταση: να μένουμε ενωμένοι μαζί Του.

2. ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και αυτή είναι η αιώνια ζωή, το να γνωρίζουν Εσένα τον Μόνον αληθινό Θεό, και Εκείνον τον Οποίο απέστειλες, τον Ιησού Χριστό» Ιωάννη 17/ιζ' 3.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Γέν. 3/γ' 1-5, Λευ. 20/κ' 26, Α' Σαμ. 2/β' 2, Α' Ιωάν. 4/δ' 7-19, Γέν. 1/α' 1, 2/β' 7, Ματθ. 1/α' 23, 28/κη' 20.

Η σαφής κατανόηση του χαρακτήρα του Θεού είναι θεμελιώδης στο να έχουμε μια ισχυρή σχέση μαζί Του. Έτσι, αυτήν την εβδομάδα θα εξετάσουμε προσεκτικά τι λέει η Αγία Γραφή για τον χαρακτήρα του Θεού, έχοντας κατά νου ότι: «Τα σκοτάδια της λαθεμένης αντίληψης για τον Θεό έχουν τυλίξει τον κόσμο. Οι άνθρωποι αγνοούν τον χαρακτήρα Του. Τον κατανοούν κακώς και τον ερμηνεύουν κακώς. Στην εποχή αυτήν πρέπει να δοθεί ένα μήνυμα από τον Θεό, ένα μήνυμα που να φωτίσει με την επιρροή του και να σώσει με τη δύναμή του. Ο χαρακτήρας Του πρέπει να γνωστοποιηθεί. Στα σκοτάδια του κόσμου πρέπει να καταυγάσει το φως της δόξας Του, το φως της αγαθότητάς Του, του ελέους και της αλήθειας... το τελευταίο μήνυμα ελέους που πρέπει να δοθεί στον κόσμο, είναι η αποκάλυψη της αγάπης Του.» Λ.Ζ. σ. 328.

Είναι αδύνατο να περιγράψουμε τον Θεό επαρκώς. Έτσι, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να αναφερθούμε σε όσα λέει η Αγία Γραφή για Αυτόν. Ποτέ δεν θα μάθουμε, ειδικά τώρα, όλα όσα πρέπει να γνωρίζουμε για τον υπέροχο χαρακτήρα του Θεού. Ωστόσο, καθώς μαθαίνουμε περισσότερα για Αυτόν, ας προσευχόμαστε η κατανόησή μας και η αγάπη μας για τον Θεό να βαθύνουν ώστε να θέλουμε να Τον πλησιάσουμε περισσότερο και να αντανακλούμε την αγάπη και τον χαρακτήρα Του στους άλλους.

Κυριακή 5 Απριλίου

ΜΙΑ ΠΙΟ ΞΕΚΑΘΑΡΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η Αγία Γραφή δίνει την πιο αληθινή, σαφή και συνεπή εικόνα του Θεού. Ολόκληρη η Αγία Γραφή επιδιώκει να αποκαλύψει το αόρατο πέπλο που χωρίζει τον ορατό κόσμο μας από τον αόρατο, να μας δείξει από πού προερχόμαστε και πού πηγαίνουμε και, τελικά, να μας δείξει Ποιος έχει τον έλεγχο και πώς είναι ο Θεός.

Από τη Γένεση έως την Αποκάλυψη, διαβάζουμε για τον έναν Αληθινό Θεό, ο Οποίος μας αποκαλύπτεται μέσω της Αγίας Γραφής και μέσω του Ιησού Χριστού, του ενσαρκωμένου Θεού. Μπορούμε να διαβάσουμε για την παντοδυναμία του Θεού (Ιώβ 1/α' 12), την παντογνωσία Του (Ησ. 46/μς' 9, 10), τη δικαιοσύνη Του (Ησ. 30/λ' 18), το έλεός Του (Δευτ. 7/ζ' 9), την αγάπη και την υπομονή Του προς εμάς (Ρωμ. 2/β' 4), τη σοφία Του (Α' Κορ. 2/β' 7), τη χάρη Του (Β' Κορ. 12/ιβ' 9), τη συγχώρεσή Του (Ματθ. 6/ς' 14), το θέλημά Του για τη ζωή μας (Ιερ. 29/κθ' 11), τη δύναμή Του να νικήσει τον θάνατο (Ιωάν. 11/ια' 25), τη βασιλεία Του (Ψαλ. 47/μζ' 8), την αιώνια φύση Του (Δευτ. 33/λγ' 27) και πολλά άλλα χαρακτηριστικά που μας δίνουν πολλαπλούς λόγους να Τον αγαπάμε και να έχουμε μια σταθερή σχέση μαζί Του. Όσο περισσότερο γνωρίζουμε για τον Θεό και το πώς είναι, τόσο περισσότερο θα Τον αγαπάμε και θα επιθυμούμε μια στενή και σταθερή σχέση μαζί Του.

Ο Εωσφόρος ήταν ο πρώτος που αμφισβήτησε τον χαρακτήρα του Θεού. Οι αμφιβολίες του για το Ποιος είναι ο Θεός οδήγησαν τελικά στη μεγαλύτερη μάχη στην ιστορία του σύμπαντός μας. Από τότε, «ο Σατανάς προσπαθεί συνεχώς να κρατήσει το μυαλό των ανθρώπων απασχολημένο με πράγματα που τους εμποδίζουν να αποκτήσουν γνώση για τον Θεό.» Τ.Σ. τόμ. 5, σ. 740. Ο Σατανάς δεν ενδιαφέρεται για το τι εικόνα έχουμε για τον Θεό (πανθεϊσμός, αθεϊσμός, δεϊσμός κ.λ.π.), αρκεί να μην είναι ακριβής.

Διαβάστε Γέν. 3/γ' 1-5. Ποιος ήταν ο στόχος του Σατανά στη συνομιλία του με την Εύα; Ποια ψέματα της είπε για τον χαρακτήρα του Θεού;

.....
.....

Τελικά, το μήνυμα του Σατανά προς την Εύα ήταν το εξής: *Ο Θεός σου κρύβει μυστικά. Ο Θεός δεν θέλει το καλύτερο για σένα. Δεν μπορείς να Τον εμπιστευτείς.* Η Ε. Χουάιτ αναφέρει: «Από την αρχή της μεγάλης διαμάχης ο σκοπός του Σατανά ήταν να παραποιήσει τον χαρακτήρα του Θεού και να ξεσηκώσει επανάσταση κατά του νόμου Του.» Π.Π. σ. 316.

ΣΚΕΨΗ: Πώς παραποιείται ο χαρακτήρας του Θεού στον κόσμο

μας; Και το πιο σημαντικό, πώς μπορεί να έχετε, κατά καιρούς, παραποιήσει τον χαρακτήρα Του σε άλλους; Αν το έχετε κάνει, τι μπορείτε να κάνετε για να αλλάξετε με τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος; Πώς μπορείτε να δείξετε την αγάπη του Θεού στους ανθρώπους γύρω σας;

Δευτέρα 6 Απριλίου

Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΓΙΟΣ

Η αγιότητα δεν είναι μια λέξη που οι άνθρωποι χρησιμοποιούν συχνά στην καθημερινότητά τους, ίσως επειδή υπάρχουν πολύ λίγα άγια πράγματα γύρω μας. Το Σάββατο είναι μια άγια ημέρα στον χρόνο και, ασφαλώς, ο Θεός είναι Άγιος. Χωρίς τον Θεό, η καθημερινότητά μας στερείται αγιότητας.

Αν μελετήσετε τα χαρακτηριστικά που συνδέονται πιο συχνά με τον χαρακτήρα του Θεού, θα ανακαλύψετε ότι η αγιότητα βρίσκεται στο επίκεντρο του Ποιος είναι ο Θεός. Αλλά τι σημαίνει αυτό;

Πώς περιγράφουν τον Θεό τα ακόλουθα εδάφια; Λευ. 20/κ' 26, Α' Σαμ. 2/β' 2, Ησ. 57/νζ' 15, Ιεζ. 38/λη' 23.

.....
.....
.....

Όταν η Αγία Γραφή περιγράφει τον Θεό ως την επιτομή της αγιότητας, αυτό σημαίνει ότι είναι εντελώς άδειος από κακό και ξένος προς την αμαρτία. Ο Θεός είναι 100% καλός από την αρχή μέχρι το τέλος. Με αυτήν την έννοια, η αγιότητα του Θεού είναι το θεμέλιο όλων των άλλων χαρακτηριστικών Του.

Για παράδειγμα, η αγάπη του Θεού είναι μια αγνή, άγια αγάπη – μια αγάπη που είναι εντελώς απαλλαγμένη από εγωισμό και εγωιστικά κίνητρα. Η παντογνωσία Του είναι άγια παντογνωσία, που σημαίνει ότι είναι απαλλαγμένη από κακές προθέσεις. Θα εμπιστευόσασταν έναν παντογνώστη Θεό αν δεν ήταν Άγιος; Ασφαλώς και όχι! Θα τον φοβόμασταν, και δικαίως.

Η παντοδυναμία του Θεού είναι άγια παντοδυναμία. Φανταστείτε έναν Θεό που είναι παντοδύναμος αλλά όχι άγιος. Θα μπορούσε να είναι ένας ισχυρός και κακός τύραννος. Μόνο η αγιότητα του Θεού μάς επιτρέπει και μας δίνει τη δυνατότητα να Τον αγαπάμε πραγματικά, επειδή είναι καλός από την αρχή μέχρι το τέλος. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η αγιότητα είναι ίσως το πιο σημαντικό χαρακτηριστικό που πρέπει να κατανοήσουμε για τον χαρακτήρα του Θεού. Ωστόσο, ίσως είναι και ένα από τα πιο παρεξηγημένα.

Σκεφτείτε Βιβλικούς χαρακτήρες όπως τον Μωυσή, τον Ησαΐα, τον Ιεζεκιήλ, τον Δανιήλ και τον Ιωάννη, που ήρθαν στην παρουσία του

Θεού. Ποια ήταν η πρώτη τους αντίδραση; Αφαίρεσαν τα υποδήματά τους, έκρυψαν το πρόσωπό τους ή έπεσαν κάτω σαν νεκροί. Ως άνθρωποι, είμαστε τόσο αμαρτωλοί και ανήθικοι που δεν μπορούμε να αντέξουμε το να σταθούμε στην παρουσία του Θεού. Καθένας άνθρωπος βλέποντας το πρόσωπο του Θεού δεν θα ζήσει. Ομοίως, όταν η Ε. Χουάιτ έβλεπε οράματα, αναφωνούσε συχνά: «Άγιος... Άγιος... Άγιος», επειδή αυτή ήταν η λέξη που φαινόταν να περιγράφει καλύτερα αυτό που έβλεπε. Και, φυσικά, τα τέσσερα ζώα στην Αποκ. 4/δ' 8 που «δεν σταματούν ημέρα και νύχτα να λένε: “Άγιος, Άγιος, Άγιος, ο Κύριος ο Θεός, ο Παντοκράτορας”, ο Ην και ο Ων και ο Ερχόμενος».

ΣΚΕΨΗ: Πραγματικά, ο Θεός είναι Αγνός και Άγιος, και όταν ερχόμαστε σε Αυτόν, έτσι πρέπει να Τον βλέπουμε. Πώς αυτή η γνώση αποτελεί έμπνευση για εσάς; Πώς αποτελεί πρόκληση όσον αφορά τον δικό σας χαρακτήρα;

Τρίτη 7 Απριλίου

Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΓΑΠΗ

Η *Αγάπη* είναι ίσως η πιο συνηθισμένη λέξη που χρησιμοποιούν οι χριστιανοί για να περιγράψουν τον χαρακτήρα του Θεού. Αυτό μπορεί να οφείλεται στην εξής δήλωση για την ταυτότητα του Θεού: «Ο Θεός είναι αγάπη» (Α' Ιωάν. 4/δ' 8). Ο Ιωάννης δεν είπε: «Ο Θεός αγαπάει», αλλά ότι «Ο Θεός είναι αγάπη». Η αγάπη είναι ο χαρακτήρας Του – το Ποιος, ουσιαστικά, είναι.

Για πολλούς ανθρώπους, η εικόνα που έχουν για τον Θεό προέρχεται από τον ανθρώπινο ορισμό της αγάπης, ο οποίος είναι πάντα διαστρεβλωμένος και ατελής. Αντίθετα, ο δικός μας ορισμός της αγάπης πρέπει να διαμορφώνεται από το Ποιος είναι ο Θεός και τι αποκαλύπτει για τον Εαυτό Του στον Λόγο Του.

Τι μας εξηγούν τα εδάφια Α' Ιωάν. 4/δ' 7-19 για την αγάπη;

.....
.....
.....

Η αγάπη του Θεού είναι τέλεια, ελεύθερη και βαθιά σχεσιακή, όπως αποκαλύπτεται στην επαναλαμβανόμενη πρόσκληση να «μεινουμε» σε Αυτόν στην Α' Ιωάννου, επειδή «εμείς γνωρίσαμε και πιστέψαμε την αγάπη που έχει για μας ο Θεός. Ο Θεός είναι αγάπη· και εκείνος που μένει μέσα στην αγάπη, μένει σε ενότητα με τον Θεό και ο Θεός μένει σε ενότητα μ' αυτόν» (Α' Ιωάν. 4/δ' 16).

Ο Θεός είναι αγάπη και μας δημιούργησε κατ' εικόνα Του (Γέν. 1/α' 27) για να αγαπάμε και να επιθυμούμε την αγάπη. Στα εβραϊκά, μια σημαντική λέξη για την αγάπη είναι η *hesed* και περιγράφει τη

διαθήκη της αγάπης του Θεού για την ανθρωπότητα, η οποία περιλαμβάνει χαρακτηριστικά όπως πίστη, προστατευτικότητα, σταθερότητα και τρυφερότητα.

Τα αρχαία Εβραϊκά χρησιμοποιούν πολλά διαφορετικά ονόματα για την αναφορά στον Θεό. Ονόματα των οποίων οι έννοιες αποτυπώνουν διαφορετικές πτυχές του όμορφου χαρακτήρα του Θεού. Ακολουθούν δύο παραδείγματα:

- Adonai (Αδωνάι): Ο Κύριος όλων που βασιλεύει για πάντα, σε αναφορά στη διαθήκη (Γεν. 15/ιε' 2, Κριτ. 6/ς' 15, Μαλ. 1/α' 6, Ψαλ. 97/ζζ' 5).
- Yahweh-Yireh (Ιεοβά-ιρέ): Ο Κύριος θα προβλέψει (Γεν. 22/κβ' 13, 14).

Τελικά, η μεγαλύτερη έκφραση της αγάπης του Θεού αποκαλύπτεται μέσω της προσφοράς του Υιού Του στη γη (Ιωάν. 3/γ' 16), ο Οποίος πέθανε για εμάς τους αμαρτωλούς (Ρωμ. 5/ε' 8). Ο Θεός λόγω της μεγαλόψυχης, ριζοσπαστικής και υπέρτατα ανιδιοτελούς αγάπης Του, έστειλε τον Ιησού στη γη, ώστε να μπορούμε να επιλέξουμε ελεύθερα να ανταποκριθούμε στην αγάπη Του, που αποκαλύφθηκε μέσω της θυσίας του Ιησού για χάρη μας. Ο Ιησούς όχι μόνο γεφύρωσε το χάσμα που η αμαρτία είχε δημιουργήσει ανάμεσα σε εμάς και τον Θεό (Ησ. 59/νθ' 1, 2), αλλά έζησε για να μας δείξει τον τέλειο χαρακτήρα της αγάπης του Θεού (Ιωάν. 14/ιδ' 9, Εβρ. 1/α' 3) και να προσελκύσει όλους τους ανθρώπους στον Εαυτό Του (Ιωάν. 12/ιβ' 32).

ΣΚΕΨΗ: Πολλά από τα ονόματα του Θεού αποτυπώνουν την ουσία της αγιότητας και της αγάπης Του. Διαβάστε Α' Κορ. 13/ιγ' 4-8 αντικαθιστώντας τη λέξη «αγάπη» με τη λέξη «Θεός». Πώς αυτό διευρύνει την κατανόησή σας για τον χαρακτήρα του Θεού; Αν τοποθετούσατε το όνομά σας στη θέση της λέξης «αγάπη», κατά πόσο θα σας ταίριαζε;

Τετάρτη 8 Απριλίου

Ο ΘΕΟΣ ΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Πιθανότατα γνωρίζετε από μνήμης τα πρώτα λόγια της Αγίας Γραφής: «Στην αρχή δημιούργησε ο Θεός». Εδώ, στα εβραϊκά, η λέξη για τον Θεό είναι Elohim (Ελοχείμ). Αν και αυτή η λέξη μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για ψεύτικους «θεούς», όταν αναφέρεται στον Μόνο Αληθινό Θεό, περιγράφει έναν παντοδύναμο, παντοκράτορα Δημιουργό σε σχέση με τη δημιουργία στο σύνολό της. Τον Ύψιστο Θεό που είναι πέρα από την κατανόησή μας, αλλά ελέγχει τα πάντα. Είναι τόσο ισχυρός που μπορεί να δημιουργήσει κάτι από το τίποτα, μόνο με το να μιλήσει.

Αλλά στο επόμενο κεφάλαιο, στη Γέν. 2/β', εμφανίζεται ένα διαφορετικό όνομα για τον Θεό: Ιεοβά. Αυτό το όνομα συνδέεται με το Ελοχείμ (Ιεοβά Ελοχείμ), τον Ίδιο παντοδύναμο, παντοκράτορα Θεό. Αλλά το όνομα Ιεοβά είναι το πιο προσωπικό όνομα του Μόνου Αληθινού Θεού, που χρησιμοποιείται συχνά για να τονίσει ότι ο Θεός είναι ο Θεός της διαθήκης, στη σχέση αγάπης με τον λαό που δημιούργησε.

Συγκρίνετε τις περιγραφές του Θεού στη Γέν. 1/α' 1 και 2/β' 7. Τι παρατηρείτε;

.....
.....

Στη Γέν. 2/β' 7, μπορούμε να φανταστούμε τον Θεό να γονατίζει για να πλάσει από το χώμα τον πρώτο άνθρωπο, με τα ίδια Του τα χέρια. «Και ο Κύριος ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο από χώμα της γης· και εμφύσησε στα ρουθούνια του πνοή ζωής, και έγινε ο άνθρωπος σε ψυχή που ζει.» Αυτός είναι ένας Θεός που πλησιάζει τόσο κοντά και φυσά στη μύτη του Αδάμ την πνοή της ζωής. Το όνομα Ιεοβά παρουσιάζει μια πιο οικεία εικόνα του Θεού, αλλά ο Μωυσής χρησιμοποίησε και τα δύο ονόματα στα πρώτα δύο κεφάλαια της Αγίας Γραφής για να μας περιγράψει αυτά τα δύο χαρακτηριστικά του Θεού. Πόσο εκπληκτικό! Εδώ βλέπουμε την υπεροχή του Θεού ως Ελοχείμ, και το πλησίασμα και την αμεσότητά Του προς εμάς, ως Ιεοβά. Πόσο καλό είναι για εμάς να σκεφτόμαστε και τις δύο αυτές πτυχές του χαρακτήρα του Θεού: τον απόλυτο έλεγχό Του πάνω σε όλα και την εγγύτητά Του προς εμάς. Κι όπως είπε ο απ. Παύλος στους Αθηναίους στον Άρειο Πάγο: «δεν είναι μακριά από κάθε έναν από μας ξεχωριστά· επειδή, μέσα σ' Αυτόν ζούμε και κινούμαστε και υπάρχομε» (Πράξ. 17/ιζ' 27, 28).

Είναι σημαντικό να συνεχίσουμε να αναζητούμε μια σαφή, ισορροπημένη εικόνα του Θεού με βάση όσα μας λέει η Αγία Γραφή για τον χαρακτήρα Του, προκειμένου να αναπτυχθεί η σχέση μας μαζί Του. Γι' αυτό είναι σημαντικό να διαβάζουμε όλα τα μέρη της Αγίας Γραφής και να μην επικεντρωνόμαστε μόνο σε ένα τμήμα της. Πραγματικά, όσο περισσότερο μαθαίνουμε για τον χαρακτήρα του Θεού, τόσο περισσότερο θα μάθουμε να Τον αγαπάμε.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε πώς περιγράφει ο Ελιού κάποια από τα χαρακτηριστικά του Θεού στο Ιώβ 36/λς' 24-33 και 37/λζ'. Στη συνέχεια, διαβάστε τη δήλωση του Θεού για την παντοδυναμία Του στο Ιώβ 38/λη' και 39/λθ'. Τι μας αποκαλύπτουν αυτά τα εδάφια για τον Θεό;

Πέμπτη 9 Απριλίου

EMMANΟΥΗΛ: Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

Αν θέλατε να μοιραστείτε με έναν μη χριστιανό μια περιγραφή της Αγίας Γραφής για τον χαρακτήρα του Θεού, πού θα στρεφόσασταν; Η καλύτερη απάντηση, ασφαλώς, είναι ο Ιησούς. Η Αγία Γραφή λέει ότι ο Ιησούς όχι μόνο αντανακλά τον Θεό, αλλά και ότι Τον αποκαλύπτει. Υπάρχουν πολλά εδάφια που το εξηγούν αυτό, αλλά το εδάφιο που το εξηγεί με τον πιο απλό τρόπο είναι το Ιωάν. 14/ιδ' 9, όπου ο Ιησούς λέει: «Όποιος είδε Εμένα, είδε τον Πατέρα». Για να μάθουμε περισσότερα για το πώς είναι ο Θεός, πρέπει να δούμε τον Ιησού – τα λόγια Του, τις πράξεις Του, τον τρόπο Του και τη μεγάλη αγάπη Του προς την ανθρωπότητα όπως αποκαλύπτεται στον θάνατο και την ανάστασή Του.

Η αγάπη και η φροντίδα του Πατέρα εκφράζονται με τον πιο σαφή τρόπο στον Υιό Του, τον Ιησού. Η ομορφιά της Αγίας Γραφής είναι ότι ο Θεός μάς έχει δώσει τέσσερις προσεγγίσεις της ζωής του Ιησού, ώστε να έχουμε μια πλήρη εικόνα του Ποιός είναι. Στο Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, (γραμμένο από Εβραίο, για τους Εβραίους), βλέπουμε τον Ιησού ως τον πολυαναμενόμενο Μεσσία που εκπλήρωσε την υπόσχεση. Στο Κατά Μάρκον, βλέπουμε τον Ιησού να ζει μια ενεργή ζωή υπηρεσίας και θυσίας. Πάντοτε σκεφτόταν τους άλλους και πάντοτε ανταποκρινόταν στο θέλημα του Πατέρα Του. Στο κατά Λουκάν Ευαγγέλιο, διαβάζουμε για το πώς ένιωθε ο Ιησούς – για την ανθρωπιά και τη συμπόνια Του. Και σύμφωνα με το Λουκ. 1/α' 3, 4 μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι αυτά τα οποία διαβάζουμε είναι αλήθεια. Στο κατά Ιωάννην, βλέπουμε τον ενσαρκωμένο Υιό του Θεού και καλούμαστε να πιστέψουμε ότι ο Ιησούς είναι Αυτός που λέει ότι είναι, ώστε να αναζωογονηθεί η πνευματική μας πορεία. Παρότι και τα τέσσερα Ευαγγέλια πραγματεύονται το ίδιο θέμα, «δεν παρουσιάζουν τα πράγματα με τον ίδιο τρόπο. Κάθε συγγραφέας έχει τη δική του εμπειρία, και αυτή η ποικιλομορφία διευρύνει και εμβαθύνει τη γνώση που προσφέρεται για να καλύψει τις ανάγκες των διάφορων νούν». Ε. Χουάιτ, Χειρόγραφο 105, 1900. Ποιο Ευαγγέλιο έχετε διαβάσει πρόσφατα;

Στο Ματ. 1/α' 23, δίνεται ένα συγκεκριμένο όνομα του Ιησού. Γιατί είναι τόσο σημαντικό για την κατανόηση του χαρακτήρα του Θεού; Διαβάστε Ματ. 28/κη' 20, εστιάζοντας στο τελευταίο μέρος του εδαφίου. Συγκρίνοντας αυτά τα δύο εδάφια, τι παρατηρείτε;

.....
.....

Έχουμε αγγίξει μόνο την επιφάνεια του τεράστιου αυτού θέματος του χαρακτήρα του Θεού. Ο Θεός μας είναι σπουδαιότερος και πιο

αξιοθαύμαστος από ό,τι μπορούμε να αντιληφθούμε. Θα εξακολουθούμε να μαθαίνουμε για Αυτόν σε όλη την αιωνιότητα.

ΣΚΕΨΗ: Ο Θεός αξίζει τη δοξολογία μας για το Ποιος είναι και για όσα έχει κάνει και εξακολουθεί να κάνει στη ζωή μας. Αφιερώστε λίγο χρόνο αυτή τη στιγμή για να προσφέρετε μια προσευχή δοξολογίας στον Θεό για το Ποιος είναι. Να είστε συγκεκριμένοι σχετικά με όσα σας λέει η Αγία Γραφή για τον Θεό. (Για παράδειγμα, «Σ' ευχαριστώ, Θεέ μου, που είσαι _____, όπως μου λες στο _____.»)

Παρασκευή 10 Απριλίου

Δύση Ηλίου: 19:56'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Ο Θεός καλεί τον λαό Του να εκπροσωπεί τον χαρακτήρα Του, αλλά για να το κάνουμε αυτό, πρέπει πρώτα να Τον γνωρίσουμε εμείς οι ίδιοι. Ο καλύτερος τρόπος για να Τον δούμε καθαρά, παρά την ανθρώπινη και αμαρτωλή οπτική μας που συχνά παρερμηνεύει τους άγιους και τέλειους τρόπους του Θεού, είναι μέσω της μελέτης του Λόγου Του, της Αγίας Γραφής.

«Όλη η πατρική αγάπη που έχει μεταδοθεί από γενιά σε γενιά μέσω της ανθρώπινης καρδιάς, όλες οι πηγές τρυφερότητας που έχουν ανοίξει στη ψυχή των ανθρώπων, δεν είναι παρά ένα μικρό ρυάκι στον απέραντο ωκεανό σε σύγκριση με την άπειρη και ανεξάντλητη αγάπη του Θεού. Η γλώσσα δεν μπορεί να την εκφράσει, η πένα δεν μπορεί να την περιγράψει. Μπορεί να τη συλλογίζεστε κάθε μέρα της ζωής σας, μπορεί να μελετάτε επιμελώς τις Γραφές για να την κατανοήσετε, μπορεί να επιστρατεύετε κάθε δύναμη και ικανότητα που σας έχει δώσει ο Θεός, στην προσπάθειά σας να κατανοήσετε την αγάπη και τη συμπόνια του ουράνιου Πατέρα, και όμως υπάρχει μια απέραντη υπεροχή. Μπορεί να μελετάτε αυτήν την αγάπη για χρόνια, αλλά ποτέ δεν θα κατανοήσετε πλήρως το μήκος και το πλάτος, το βάθος και το ύψος της αγάπης του Θεού που έδωσε τον Υιό Του να πεθάνει για τον κόσμο. Ούτε η ίδια η αιωνιότητα δεν μπορεί να την αποκαλύψει πλήρως. Ωστόσο, καθώς μελετάμε την Αγία Γραφή και συλλογίζομαστε τη ζωή του Χριστού και το σχέδιο της απολύτρωσης, αυτά τα μεγάλα θέματα θα γίνονται όλο και πιο κατανοητά για εμάς». Τ.Σ. τ. 5, σ. 740.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Καθώς συλλογίζεστε τα χαρακτηριστικά του Θεού που μελετήσαμε αυτήν την εβδομάδα, ποιο από αυτά έχει επηρεάσει περισσότερο την κατανόησή σας για Εκείνον;
2. Ποια άλλα χαρακτηριστικά Του θα μπορούσατε να μελετήσετε για να εμβαθύνετε και να ενισχύσετε τη σχέση σας με τον Θεό;

3. Μαζί με ένα μέλος της οικογένειας ή έναν φίλο, διαβάστε το 1^ο κεφάλαιο από το βιβλίο «Βήματα προς τον Χριστό» - Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ - και συζητήστε τα όσα διαβάσατε. Ποιες νέες ιδέες σχετικά με τον χαρακτήρα του Θεού και του Ιησού σας έκανε να σκεφτείτε αυτό το κεφάλαιο;
4. Πολλοί άνθρωποι έχουν μια διαστρεβλωμένη εικόνα του Θεού, την οποία ο Ιησούς ήρθε να αποκαταστήσει. Τι μπορείτε να κάνετε για να μοιραστείτε μια πιο ξεκάθαρη και ακριβή εικόνα του χαρακτήρα του Θεού με τους ανθρώπους που βρίσκονται στον κύκλο επιρροής σας;
5. Δείτε ξανά όσα μελετήσαμε την ημέρα της Δευτέρας. Παρότι ξεκάθαρα είμαστε αμαρτωλοί και όχι άγιοι, η Αγία Γραφή κάνει επίσης ξεκάθαρα κάποιες δηλώσεις σχετικά με τον λαό του Θεού που ζει μια άγια ζωή. Διαβάστε Α' Πέτ. 1/α' 13-16, Ρωμ. 6/ς' 22 και Εβρ. 12/ιβ' 14. Ο Θεός είναι Άγιος και καλεί και εμάς να είμαστε άγιοι. Αλλά τι σημαίνει πραγματικά το να ζούμε μια άγια ζωή;

Περίληψη: Από την αρχή της Δημιουργίας, ο Θεός επιθυμούσε να έχει μια στενή σχέση μαζί μας. Αν και η κατανόησή μας για τον χαρακτήρα Του είναι στόχος των επιθέσεων του Σατανά, ο Θεός μάς αποκαλύπτεται με τον πιο σαφή τρόπο μέσω του Λόγου Του και της ζωής του Υιού Του, Ιησού. Και το να έχουμε μια ξεκάθαρη και όμορφη εικόνα του Θεού, είναι απαραίτητο αν θέλουμε να εμβαθύνουμε τη σχέση μας μαζί Του.

3. ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΑΠΕΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Επειδή, όποιος υψώνει τον εαυτό του, θα ταπεινωθεί· και όποιος ταπεινώνει τον εαυτό του, θα υψωθεί» Λουκά 14/ιδ' 11.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Α' Ιωάν. 2/β' 15-17, Λουκ. 18/ιη' 9-14, Α' Ιωάν. 1/α' 9, Εβρ. 11/ια' 24-26, Λουκ. 22/κβ' 24-27, Φιλιπ. 2/β' 3-8.

Όλοι γνωρίζουμε ανθρώπους με μεγάλο εγώ, ανθρώπους που πιστεύουν ότι ποτέ δεν κάνουν λάθος. Ή κάποιον που θέλει να έχει τον έλεγχο, που δεν είναι ποτέ δεκτικός σε οδηγίες ή εποικοδομητική κριτική. Ή κάποιον που φαίνεται συνεχώς να αντικρούεται ή να είναι ειδήμων στο να υποτιμά τους άλλους. Το μυαλό μας μπορεί να σκεφτεί αμέσως τους άλλους, αλλά το πραγματικό ερώτημα είναι: Τι γίνεται με εμάς; Δείχνοντας με το δάχτυλο τους άλλους και αρνούμενοι την υπερηφάνεια στη δική μας ζωή, εξαπατούμε τον εαυτό μας.

Όλοι έχουμε παλέψει με την υπερηφάνεια. Όλοι έχουμε βιώσει στιγμές που θέλουμε να φανούμε, να συμπεριφερθούμε, να μιλήσουμε ή να εμφανιστούμε καλύτεροι από τους γύρω μας, επειδή πιστεύουμε ότι “είμαστε καλύτεροι” από αυτούς, τουλάχιστον σε κάποιο βαθμό. Κάποιος είπε ότι η υπερηφάνεια πηγάζει από την επιθυμία να δείξουμε ότι η ζωή μας έχει αξία. Ωστόσο, θα έπρεπε ήδη να γνωρίζουμε ότι η ζωή μας έχει αξία, επειδή δημιουργηθήκαμε από τον Θεό και είμαστε εκείνοι για τους οποίους πέθανε ο Χριστός.

Αυτή την εβδομάδα θα εξερευνήσουμε τον αντίκτυπο που μπορεί να έχει η υπερηφάνεια στις σχέσεις μας με τον Θεό και μεταξύ μας, και θα δούμε τι μας διδάσκει η Αγία Γραφή για την ταπεινότητα προς τους άλλους και, φυσικά, προς τον Θεό.

Κυριακή 12 Απριλίου

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑΣ

Υπερηφάνεια. Σκεπτόμενοι αυτήν τη λέξη, πιθανόν φαντάζεστε έναν υπερήφανο πολιτικό ή ένα πλούσιο ή διάσημο άτομο. Η υπερηφάνεια είναι το συναίσθημα ότι είσαι πιο σημαντικός ή καλύτερος από τους άλλους. Πράγματι, η υπερηφάνεια είναι ένα συναίσθημα στο οποίο δεν μπορεί και δεν πρέπει να βασιστεί κανείς.

Η υπερηφάνεια ξεκίνησε με τον Εωσφόρο, το επισκιάζον χερουβείμ που υπηρετούσε πιστά τον Θεό. Δεν γνωρίζουμε πότε και πώς αυτές οι εγωιστικές σκέψεις εισχώρησαν στην καρδιά του, αλλά γνωρίζουμε ότι οι σκέψεις αυτές οδήγησαν το σύμπαν στη Μεγάλη Διαμάχη. Βλέπουμε ότι ο Σατανάς είναι το αντίθετο του Θεού. (Συγκρίνετε με Ησ. 14/ιδ' 12-14 και Φιλίπ. 2/β' 5-11.) Ως αποτέλεσμα, ο κόσμος μας μάχεται με τις συνέπειες της αμαρτίας από τότε που ο Σατανάς φύτεψε την αμφιβολία στο μυαλό του Αδάμ και της Εύας και στη συνέχεια τους έβαλε στον πειρασμό να αγαπήσουν και να εμπιστευτούν τον εαυτό τους περισσότερο από τον Θεό.

Διαβάστε Α' Ιωάν. 2/β' 15-17. Ποια είναι τα τρία κύρια σημεία που μας διδάσκουν αυτά τα εδάφια σχετικά με την υπερηφάνεια και την αγάπη για τον κόσμο;

.....
.....

Μπορεί η υπερηφάνεια να είναι ποτέ θετική; Ίσως όχι στο πλαίσιο που την γνωρίζουμε, αλλά μπορεί να χρησιμοποιήσουμε θετικά τη λέξη αναφερόμενοι στα επιτεύγματα ενός ατόμου ή στο πλαίσιο μιας βαθιάς εκτίμησης για κάτι που έχει κάνει κάποιος («Είμαι τόσο περήφανος για σένα!»). Είναι σημαντικό να κατανοήσουμε ότι η επιδίωξη της τελειότητας και η αναγνώριση και η εκτίμηση των χαρισμάτων και των ικανοτήτων που μας έχει δώσει ο Θεός, δεν είναι απαραίτητα υπερηφάνεια. Σύμφωνα με την Αγία Γραφή, υπάρχει μια σωστή μορφή αγάπης για τον εαυτό μας: σκεφτείτε την εντολή του Ιησού στο Μάρ. 12/ιβ' 31 που λέει να αγαπάμε τους άλλους όπως τον εαυτό μας. Αυτή, ωστόσο, είναι πάντοτε μια ανιδιοτελής αγάπη που δεν αποβλέπει σε προσωπικό συμφέρον. Οι άνθρωποι δεν είναι υπερήφανοι επίσης όταν έχουν την παρουσία του Θεού στη ζωή τους και έχουν έναν σκοπό (Α' Τιμ. 3/γ' 1). Υπερήφανοι, είναι οι άνθρωποι όταν δεν δίνουν δόξα στον Θεό για ό,τι κάνει στη ζωή τους. Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί και να θυμόμαστε ότι τα υπάρχοντά μας, οι ικανότητές μας και τα επιτεύγματά μας δεν καθορίζουν την αξία μας. Αντίθετα, η αξία μας πρέπει πάντα να προέρχεται από τον Θεό, γιατί όλα όσα έχουμε – ακόμα και αυτό για το οποίο μπορεί να υπερηφανευθούμε – προέρχονται ούτως ή άλλως μόνο από

Εκείνον. Αυτό είναι ένα σημείο που δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε.
ΣΚΕΨΗ: Αναρωτηθείτε: Πόσο υπερήφανος είμαι, πραγματικά; Πώς μπορεί η προσωπική υπερηφάνεια να επηρεάζει τη σχέση μου με τον Θεό και τους άλλους;

Δευτέρα 13 Απριλίου

ΓΝΩΡΙΣΤΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ

Δύο άνθρωποι πηγαίνουν στην εκκλησία για να προσευχηθούν. Ο ένας είναι ένας σεβαστός πρεσβύτερος που, πριν αρχίσει η λειτουργία, στέκεται μπροστά από το εκκλησίασμα ώστε όλοι να τον βλέπουν. Προσεύχεται μεγαλόφωνα, ευχαριστώντας τον Θεό για το πόσο καλός άνθρωπος είναι – όπως ο ίδιος θεωρεί. Ο άλλος, ένας άνθρωπος περιφρονημένος από την κοινωνία, στέκεται στο πίσω μέρος της εκκλησίας. Τα μάτια του είναι θολά από τα δάκρυα λόγω του βάρους που φέρει στους ώμους του από την αμαρτία του. Εκεί, στο πίσω μέρος της εκκλησίας, πέφτει στα γόνατα ικετεύοντας με απόγνωση: «Θεέ μου, σκέπασε με έλεος εμένα τον αμαρτωλό»! Διαβάστε Λουκ. 18/η' 9-14. Τι σκέφτεστε για αυτούς τους δύο ανθρώπους; Τι σκέφτηκε ο Ιησούς; Ποιο σημαντικό μάθημα υπάρχει εδώ για όλους εμάς;

.....
.....

Μπορούμε να εξυψώνουμε τον εαυτό μας πολύ εύκολα. Μερικές φορές γίνεται δεύτερη φύση μας να επιδεικνύουμε στους άλλους τα επιτεύγματά μας και το πόσο καλοί είμαστε. Αλλά στα μάτια του Ουρανού, αυτά τα πράγματα από μόνα τους δεν έχουν καμία επιρροή για την υπόληψή μας. Στην πραγματικότητα, είναι αντίθετα με αυτό που μπορεί εμείς να νομίζουμε, γιατί «όποιος υψώνει τον εαυτό του, θα ταπεινωθεί· και εκείνος που ταπεινώνει τον εαυτό του, θα υψωθεί» (Λουκ. 18/η' 14). Ο Ιησούς μας συμβουλεύει επίσης να πηγαίνουμε και να καθόμαστε στην τελευταία θέση και να αφήνουμε τον οικοδεσπότη να μας εξυψώσει, αν το επιθυμεί (Λουκ. 14/ιδ' 8-10). Αυτή η ανεστραμμένη βασιλεία που διδάσκει ο Ιησούς, είναι το αντίθετο από αυτό που προσδοκούμε. «Μόνο αυτόν που αναγνωρίζει ότι είναι αμαρτωλός μπορεί ο Χριστός να τον σώσει» Christ's Object Lessons, σ. 158.

Όταν συνειδητοποιούμε την πραγματικότητα της αμαρτωλής μας κατάστασης και την απεγνωσμένη μας ανάγκη για τον Χριστό, μπορούμε να πάμε σ' Αυτόν γνωρίζοντας με βεβαιότητα ότι: «Αν ομολογούμε τις αμαρτίες μας, ο Θεός είναι πιστός και δίκαιος ώστε να συγχωρήσει σε μας τις αμαρτίες, και να μας καθαρίσει από κάθε αδικία» (Α' Ιωάν. 1/α' 9).

Όσο πιο κοντά πλησιάζουμε στον Χριστό, τόσο περισσότερο συνειδητοποιούμε την αμαρτωλότητά μας και την αναξιοτήτά μας. «Μόνο με έναν τρόπο μπορούμε να γνωρίσουμε τον εαυτό μας. Πρέπει να κοιτάξουμε στον Χριστό» Λ.Ζ. σ. 119. «Είναι η άγνοια για Αυτόν που κάνει τους ανθρώπους να υπερηφανεύονται για τη δική τους δικαιοσύνη» Christ's Object Lessons, σ. 159.

Τι σκέφτεται λοιπόν ο Θεός για τους υπερήφανους; Το Α' Πέτ. 5/ε' 5 μας λέει ότι «ο Θεός αντιπάσεται στους υπερήφανους, στους ταπεινούς, όμως, δίνει χάρη». Δεν θα μπορούσε να είναι πιο σαφές.

ΣΚΕΨΗ: Πότε ήταν η τελευταία φορά που βιώσατε τη χάρη του Θεού στη ζωή σας; (Στην πραγματικότητα, θα έπρεπε να τη βιώνουμε καθημερινά.) Θα πρέπει επίσης να δείχνουμε χάρη και προς τους άλλους. Αφιερώστε λίγο χρόνο τώρα στην προσευχή, ζητώντας από τον Θεό να σας ταπεινώσει κάτω από το κραταιό Του χέρι, ώστε Εκείνος και μόνο να σας υψώσει στον κατάλληλο καιρό.

Τρίτη 14 Απριλίου

ΜΩΥΣΗΣ – Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Οι μεγαλοπρεπείς αίθουσες του παλατιού της Αιγύπτου μαρτυρούσαν χλιδή, απόλαυση και άνεση. «Και ο Μωυσής διδάχθηκε ολόκληρη τη σοφία των Αιγυπτίων· και ήταν δυνατός σε λόγια και σε έργα» (Πράξ. 7/ζ' 22). Μια ζωή γεμάτη δύναμη, πλούτη και δημοτικότητα ήταν στη διάθεσή του, αλλά ο Μωυσής επέλεξε κάτι πολύ διαφορετικό. «Σαν ιστορικός, ποιητής, φιλόσοφος, αρχιστράτηγος και νομοθέτης δεν είχε τον όμοιό του. Ενώ είχε τον κόσμο στα πόδια του, με ηθικό σθένος αρνήθηκε κάθε κολακευτική προοπτική για πλούτη, μεγαλεία, φήμη, "προτιμήσας μάλλον να κακουχῆται με τον λαόν του Θεού, παρά να ἔχη πρόσκαιρον απόλαυσιν αμαρτίας" (Εβρ. 11/ια' 25).» π.π. σ. 226.

Τι μας λέει το Εβρ. 11/ια' 24-26 για τον λόγο που ο Μωυσής επέλεξε έναν διαφορετικό δρόμο ταπεινώνοντας τον εαυτό του;

.....
.....

Η μεταγενέστερη ταπεινοφροσύνη του Μωυσή είναι αξιοθαύμαστη, αν αναλογιστεί κανείς πόσο ισχυρός άνθρωπος ήταν και από ποού προερχόταν. Ωστόσο, εξαιτίας μιας παρορμητικής και αμαρτωλής πράξης (Εξ. 2/β' 12), έχασε την αυτοπεποίθηση και την επάρκεια του. Με τα βουνά ως χώρο διδασκαλίας και με την υπερηφάνεια παραμερισμένη, για σαράντα χρόνια ο Μωυσής διδάχθηκε από τον Θεό όσα χρειαζόταν να γνωρίζει για να οδηγήσει ένα έθνος από τη δουλεία στη Γη της Επαγγελίας. Η δύναμη και τα πλούτη μιας ζωής που θα μπορούσε να είχε ζήσει στην Αίγυπτο ωχριούσαν σε

σημασία, όταν ο Μωυσής συλλογιζόταν την αιωνιότητα. Ο Θεός τον είχε καλέσει με πολύ συγκεκριμένο τρόπο, και ο Μωυσής υπάκουσε. Ίσως το πιο σημαντικό, υπό το πρίσμα αυτού του θέματος, είναι ότι «ο Μωυσής ήταν υπερβολικά πράος, περισσότερο από όλους τους ανθρώπους, που ήταν επάνω στη γη» (Αριθ. 12/ιβ' 3). Ο Μωυσής, ένας από τους μεγάλους πατριάρχες της Αγίας Γραφής, είναι γνωστός για την ταπεινοφροσύνη του και την πραότητα του. Σκεφτείτε πόσο διαφορετική θα ήταν η ζωή και η ηγεσία του αν η υπερηφάνεια είχε εισχωρήσει σε κάθε ένα από αυτά τα μεγάλα γεγονότα της ζωής του: τη φλεγόμενη βάτο, τις πληγές στην Αίγυπτο, τη διάβαση της Ερυθράς Θάλασσας, το μάννα που έπεφτε από τον ουρανό, την άμεση συνομιλία με τον Θεό, την παραλαβή των Δέκα Εντολών και το άκουσμα των λόγων του Θεού μετά το χτύπημα του βράχου.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε τη ζωή σας. Αν κάποιος έπρεπε να σας περιγράψει, θα συμπεριλάμβανε τις λέξεις «ταπεινός» ή «πράος» για εσάς; Γιατί ναι ή γιατί όχι; Η αλήθεια είναι ότι δεν μπορούμε να είμαστε ταπεινοί από μόνοι μας. Η αμαρτία είναι μέρος της ζωής μας, γι' αυτό και χρειαζόμαστε τόσο πολύ τον Ιησού.

Τετάρτη 15 Απριλίου

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΠΡΟΣΒΟΛΗ

Φανταστείτε να είστε μαθητής του Ιησού. Ταξιδεύετε μαζί Του, τρώτε μαζί Του, κοιμάστε κοντά Του και μαθαίνετε από Εκείνον, καθώς μεταμορφώνει αμέτρητες ζωές — ανάμεσά τους και τη δική σας. Οι άνθρωποι συνωστίζονται γύρω Του, και συνειδητοποιείτε πόσο ξεχωριστό είναι το γεγονός ότι σας επέλεξε να είστε ένας από τους δώδεκα πιο κοντινούς Του ανθρώπους. Και τότε αρχίζετε να αναρωτιέστε: ποιος είναι αλήθεια ο μεγαλύτερος από όλους τους μαθητές; Διαβάστε Λουκ. 22/κβ' 24-27, την απάντηση του Ιησού στη διαμάχη των μαθητών σχετικά με το τι σημαίνει μεγαλείο. Ποια δήλωση αποτυπώνει την ουσία του μηνύματος του Ιησού εδώ;

.....
.....

Θα περίμενε κανείς ότι, ύστερα από τόσο καιρό στενής σχέσης με τον Ιησού, αυτού του είδους η συζήτηση θα ήταν το τελευταίο πράγμα που θα απασχολούσε το μυαλό τους. Όμως δεν ήταν έτσι. Αντί να είναι ικανοποιημένοι με την κλήση τους, στην καρδιά τους φούσκωσε η υπερηφάνεια, σε σημείο που ο καθένας θεωρούσε τον εαυτό του ανώτερο από τους άλλους. Είναι εύκολο να αφήσουμε τέτοιες σκέψεις να κυριαρχήσουν στο μυαλό μας, αλλά μας λέγεται ότι: «Δεν υπάρχει τίποτε το πιο προσβλητικό στον Θεό και επικίνδυνο για την ανθρώπινη ψυχή, όσο η περηφάνια και το αίσθημα της

επάρκειας. Από όλες τις αμαρτίες, αυτή είναι με τις λιγότερες ελπίδες, και η πιο αθεράπευτη.» Λ.Ζ. σ. 114.

Αυτό είναι πολύ σοβαρό για εμάς. Η υπερηφάνεια μας προσβάλλει τον Θεό περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, και είναι ένα χαρακτηριστικό της προσωπικότητας που είναι δύσκολο να ξεπεραστεί, επειδή συχνά δεν το αναγνωρίζουμε όπως πραγματικά είναι. Στην κατάσταση της επάρκειάς μας, επιλέγουμε να μην αυτοαξιολογούμαστε, γιατί σίγουρα η υπερηφάνεια βασιλεύει. Χρειάζεται να σταθούμε, να κάνουμε αυτοδιάγνωση και να ζητήσουμε από τον Θεό να ανοίξει τα μάτια μας για την πραγματική μας κατάσταση, γιατί η υπερηφάνεια μπορεί να είναι ο βασικότερος παράγοντας που μας εμποδίζει να έχουμε μια στενή σχέση με τον Θεό σήμερα.

ΣΚΕΨΗ: Αν συνειδητοποιήσετε ότι μόνο ο Θεός μπορεί να κάνει το έργο να αφαιρέσει την υπερηφάνεια και τον εγωισμό από τη ψυχή σας, κάντε παύση και προσευχηθείτε τώρα αυτήν την προσευχή: «Κύριε, πάρε την καρδιά μου γιατί εγώ δεν μπορώ να τη δώσω. Αυτή είναι κτήμα Σου. Διατήρησέ την αγνή γιατί εγώ δεν μπορώ να τη διατηρήσω. Να με διαπλάσεις, να με διαμορφώσεις, να με τοποθετήσεις σε άγια ατμόσφαιρα, όπου τα πλούσια ρεύματα της αγάπης Σου μπορούν να κατακλύσουν την ψυχή μου.» Λ.Ζ. σ. 119.

Πέμπτη 16 Απριλίου

ΔΕΙΤΕ ΕΚΕΙΝΟΝ

Διαβάστε ξανά το Λουκ. 22/κβ' 27. Ποιο είναι το βασικό μήνυμα εδώ για όλους τους ακολούθους του Χριστού;

.....
.....

Σε πλήρη αντίθεση με την επιθυμία των μαθητών να είναι ανώτεροι και την πεποίθησή τους ότι ήταν καλύτεροι από τον διπλανό τους, βλέπουμε τον Ιησού – το απόλυτο παράδειγμα ταπεινοφροσύνης. Τον Ιησού που είπε: «Εγώ, όμως, Είμαι ανάμεσά σας όπως αυτός που υπηρετεί» (Λουκ. 22/κβ' 27). Τον Ιησού που κάθε μέρα πρόσφερε σε όσους είχαν ανάγκη γύρω Του, επειδή ήταν γεμάτος συμπόνια και έβλεπε τα πλήθη σαν πρόβατα χωρίς ποιμένα. Ήξερε ότι η ανθρωπότητα Τον χρειαζόταν περισσότερο από οτιδήποτε άλλο στη ζωή, αν και λίγοι συνειδητοποιούσαν αυτή την απλή αλήθεια. Τον Ιησού που άφησε τον Ουρανό για να πεθάνει για το ανθρωπινό γένος, με την ελπίδα ότι οι άνθρωποι θα κατανοούσαν την πράξη της χάρις Του και θα ανταποκρίνονταν στην πρόσκλησή Του να έχουν μια στενή σχέση μαζί Του.

Διαβάστε Φιλιπ. 2/β' 3-8. Πώς πρέπει να ζούμε υπό το φως του Σταυρού;

.....
.....
Ο Ιησούς τα έκανε όλα. Εκείνος βάσταξε τα πάντα. Όταν κάνουμε μια παύση ώστε να Τον δούμε – αληθινά και καθαρά – δεν μπορούμε παρά να συνειδητοποιήσουμε την ακαθαρσία μας, τη βρωμιά μας και την απελπιστική μας ανάγκη για Αυτόν στη ζωή μας σήμερα. Όσο στρέφουμε το βλέμμα μας στον Ιησού, όλα τα υπόλοιπα (ιδιαίτερα εμείς οι ίδιοι και το υποτιθέμενο μεγαλείο μας) χάνουν κάθε σημασία. Το Ποιος είναι ο Ιησούς, τι έχει κάνει και πόσο αγαπά τη δημιουργία Του έρχονται στο επίκεντρο. Το εγώ σίγουρα θα αφανιστεί όταν βλέπουμε Εκείνον.

Ιησούς. Τι όμορφο, τι πανίσχυρο όνομα! Είναι η επιτομή της ταπεινοφροσύνης. Όταν με δεκτική καρδιά μαθαίνουμε για Αυτόν, κατανοούμε τι έχει κάνει για εμάς και επιτρέπουμε στα δικά Του λόγια ζωής να διαποτίσουν το νου μας, τότε συνειδητοποιούμε πόσο υπερήφανοι και άθλιοι είμαστε πραγματικά. Εφόσον οι ίδιοι οι μαθητές Του, οι οποίοι έζησαν και διδάχθηκαν από Εκείνον, αγωνίζονταν με την υπερηφάνεια, ας μη ξεγελάμε τον εαυτό μας ότι είμαστε διαφορετικοί. Τελικά, μπορούμε να αυξηθούμε στη σχέση μας με τον Ιησού μόνο όταν είμαστε ταπεινοί.

ΣΚΕΨΗ: Αφιερώστε τώρα λίγη επιπλέον ώρα μαζί Του. Πάρτε την Αγία Γραφή σας, ένα στυλό και ένα σημειωματάριο. Βρείτε ένα ήσυχο μέρος. Προσκαλέστε τον Θεό να μαλακώσει την καρδιά σας και να μιλήσει μέσα σας. Γράψτε τον Ψαλμό 138/ρλη' λέξη προς λέξη. Καθώς γράφετε, ποιες λέξεις σας κάνουν ιδιαίτερη εντύπωση;

Παρασκευή 17 Απριλίου

Δύση Ηλίου: 20:02'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Όσο πλησιέστερα ερχόμαστε στον Ιησού, τόσο καθαρότερα διακρίνουμε την αγνότητα του χαρακτήρα Του, τόσο καθαρότερα διακρίνουμε την αμαρτωλότητά μας, και τόσο λιγότερο θα έχουμε την τάση της αυτοεξύψωσης. Εκείνοι τους οποίους ο ουρανός αναγνωρίζει ως αγίους, είναι οι τελευταίοι που θα επιδείκνυαν τις αρετές τους.» Λ.Ζ. σ. 119.

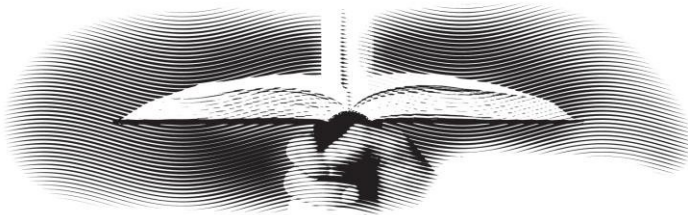
«Η ταπείνωση προηγείται των τιμών. Προκειμένου να καλύψει μια υψηλή θέση ενώπιον των ανθρώπων, ο Ουρανός εκλέγει τον εργάτη ο οποίος, όπως ο Ιωάννης Βαπτιστής, παίρνει την ταπεινότερη θέση μπροστά στον Θεό. Ο μαθητής που είναι πιο απλός σαν παιδί, είναι ο πιο κατάλληλος για το έργο του Θεού. Οι ουράνιες υπάρξεις μπορούν να συνεργασθούν με εκείνον που επιδιώκει όχι να εξυψωθεί ο ίδιος, αλλά να σώσει ψυχές... Αλλά όταν οι άνθρωποι εξυψώνονται οι ίδιοι, νομίζοντας ότι είναι απαραίτητοι για την επιτυχία του

μεγάλου σχεδίου του Θεού, τότε ο Κύριος τους παραμερίζει... Δεν ήταν αρκετό για τους μαθητές του Ιησού να διδαχθούν απλώς τη φύση της βασιλείας Του. Εκείνο που χρειάζονταν, ήταν αλλαγή της καρδιάς που θα τους εναρμόνιζε με τις αρχές της βασιλείας... Η απλότητα, η εγκατάλειψη του εγώ και η εμπιστοσύνη του μικρού παιδιού είναι οι ιδιότητες που εκτιμάει ο Ουρανός. Αυτά είναι τα χαρακτηριστικά του πραγματικού μεγαλείου... Η ειλικρινής, συντριμμένη καρδιά είναι πολύτιμη στα μάτια του Θεού. Αυτός θέτει τη σφραγίδα Του επάνω στους ανθρώπους, όχι σύμφωνα με την τάξη τους, ούτε με τα πλούτη τους, ούτε με τη διανοητική τους ανωτερότητα, αλλά σύμφωνα με την ενότητα που τους συνδέει με τον Χριστό» Ζ.Χ. σ. 411, 412.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Ποιες επιπλέον πληροφορίες παρέχουν τα παρακάτω εδάφια σχετικά με την υπερηφάνεια και την ταπεινοφροσύνη; Ματ. 23/κγ' 12, Ψαλ. 25/κε' 9, 149/ρμθ' 4 και Ιακ. 4/δ' 6, 10.
2. Σκεφτείτε ειλικρινά: Πότε ήταν η τελευταία φορά που επιδείξατε τη δική σας καλοσύνη; Πώς επηρέασε αυτό τη σχέση σας με τον Θεό ή με εκείνους στους οποίους την επιδείξατε;
3. Τι θα πρέπει να αλλάξετε στη ζωή σας ώστε να ταπεινωθείτε ενώπιον του Θεού και να ενισχύσετε τη σχέση σας μαζί Του;

Περίληψη: Η υπερηφάνεια μπορεί να είναι ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια στην ανάπτυξη της σχέσης μας με τον Θεό. Αν νιώθουμε επαρκείς και δεν αναγνωρίζουμε την ανάγκη μας για αυτή τη σχέση, απλά δεν θα την επιδιώξουμε. Αντίθετα, ο Ιησούς ήταν ο πιο ταπεινός άνθρωπος στη γη και το πιο τέλειο παράδειγμα του πώς να έχει κανείς μια στενή σχέση με τον Θεό.

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Επειδή, ο λόγος του Θεού είναι ζωντανός, και ενεργός, και κοφτερότερος περισσότερο από κάθε δίκοπη μάχαιρα, και εισχωρεί βαθιά, μέχρι διαίρεσης και της ψυχής και του πνεύματος, μέχρι τους συνδέσμους και τους μυελούς, και διερευνάει τους συλλογισμούς και τις έννοιες της καρδιάς» Εβραίους 4/δ' 12.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Θρήν. 3/γ' 22, 23, Β' Τιμ. 3/γ' 15-17, Ιωάν. 17/ιζ' 17, Εφεσ. 1/α' 13, Ψαλ. 119/ριθ' 11, Α' Κορ. 2/β' 14.

Αγία Γραφή – Σίγουρα έχετε μία, ίσως και περισσότερες. Ανά τους αιώνες, αυτό το πολύτιμο βιβλίο έχει αντιγραφεί κρυφά, έχει μεταφερθεί λαθραία και έχει απαγορευθεί. Είναι το πιο δημοσιευμένο βιβλίο στον κόσμο, σε κάθε γλώσσα, και επίσης ένα από τα παλαιότερα. Κάποιοι έχουν πεθάνει για να διασωθεί η Αγία Γραφή.

Ποια είναι η θέση της Αγίας Γραφής στη ζωή σας; Τη διαβάζετε ή βρίσκεται δίπλα στο κρεβάτι σας ή σε μια βιβλιοθήκη και μαζεύει σκόνη; Μήπως η ζωή σας είναι τόσο γεμάτη που δεν βρίσκετε χρόνο να μελετήσετε πραγματικά τον Λόγο του Θεού ή αισθάνεστε πολύ κουρασμένοι για να ανοίξετε τις σελίδες της;

Ο Λόγος του Θεού είναι ζωντανός και δυνατός, και ο Θεός σάς καλεί να αφήσετε τον Λόγο Του να μιλήσει στην καρδιά σας, να σας ενθαρρύνει, να σας προκαλέσει και να σας αλλάξει, και να σας δώσει καθοδήγηση και ελπίδα.

Η Αγία Γραφή δεν είναι απλώς ένα ακαδημαϊκό βιβλίο ή μια συλλογή παλαιών ιστοριών. Αντιθέτως, είναι μια όμορφη, βαθυστόχαστη αφήγηση του πώς ο Δημιουργός του σύμπαντος επιδιώκει να μας φέρει κοντά Του. Αν επιθυμείτε να αναπτύξετε τη σχέση σας με τον Θεό, το καλύτερο που μπορείτε να κάνετε είναι να δεσμευτείτε να περνάτε ποιοτικό χρόνο μαζί Του καθημερινά, προσευχόμενοι, διαβάζοντας τον εμπνευσμένο Λόγο Του και υποτάσσοντας τη θέλησή σας σε όσα σας διδάσκει.

Κυριακή 19 Απριλίου

ΤΟ ΠΙΟ ΙΣΧΥΡΟ ΟΠΛΟ

Πριν εξερευνήσουμε το γιατί η Αγία Γραφή είναι τόσο πολύτιμη και πώς να εμβαθύνουμε στην προσωπική μας μελέτη της, πρέπει να κατανοήσουμε κάτι: Μία από τις σημαντικότερες επιθέσεις του Σατανά είναι να σας εμποδίσει να περάσετε χρόνο με τον Θεό μέσω του Λόγου Του. Το να κρατά ανθρώπους μακριά από την Αγία Γραφή τους μέσω εργασίας, αδιαφορίας, κούρασης ή αμφιβολίας είναι η νούμερο ένα στρατηγική του. Γνωρίζει ότι το να περνάμε χρόνο με τον Θεό μέσω του Λόγου Του αναζωογονεί τη ζωή μας και τρέφει την ψυχή μας, οπότε φυσικά και θα κάνει τα πάντα για να το αποτρέψει!

«Ο Σατανάς μετέρχεται κάθε τέχνασμα για να εμποδίσει τους ανθρώπους να εξοικειωθούν με την Αγία Γραφή, επειδή οι σαφείς δηλώσεις της αποκαλύπτουν τις απατηλές προθέσεις του.» Τ.Π.Σ. σ. 708. Ο Σατανάς γνωρίζει ότι ο ισχυρός Λόγος του Θεού τον καθιστά ανίσχυρο. Γνωρίζει ότι η προσευχή και η μελέτη της Αγίας Γραφής είναι τα πιο ισχυρά όπλα που μπορεί να χρησιμοποιήσει η ανθρωπότητα εναντίον του (Εφ. 6/ς' 17, 18, Εβρ. 4/δ' 12), οπότε κάνει τα πάντα ώστε να μας εμποδίσει να τη διαβάζουμε και να προσευχόμαστε. Γνωρίζει ότι τα λόγια του Θεού έχουν δύναμη και πως όχι μόνο έφεραν τη δημιουργία αυτού του κόσμου (Ψαλ. 33/λγ' 6), αλλά μπορούν να αναστήσουν και νεκρούς (Ιωάν. 11/ια' 41-44) και να μας δώσουν δύναμη να νικήσουμε (Ματθ. 4/δ' 1-11).

Απομακρύνοντας τον λαό του Θεού από την Αγία Γραφή, ο Σατανάς επηρεάζει όχι μόνο τη σχέση μας με τον Θεό, αλλά και τις σχέσεις μας με τους άλλους. Ο γάμος μας περνάει δύσκολες στιγμές, φωνάζουμε πιο εύκολα στα παιδιά μας και χάνουμε την υπομονή μας με τους φίλους ή τους συναδέλφους μας. Η ζωή φαίνεται πολύ πιεστική, νιώθουμε άγχος και βάρος, χωρίς διέξοδο. Και πολλές φορές δεν σταματάμε καν να σκεφτούμε τι πραγματικά συμβαίνει. Μπορεί να νομίζουμε ότι είμαστε κοντά στον Θεό, αλλά στην πραγματικότητα, όταν οι μέρες και οι εβδομάδες περνούν χωρίς να έχουμε ανοίξει τον Λόγο Του, αποδυναμωνόμαστε κάθε μέρα όλο και περισσότερο. Ακόμα και όταν έχουμε μια σχέση με τον Θεό με μεγάλες διακυμάνσεις και πολλή ασυνέπεια, Εκείνος παραμένει θαυμαστά σταθερός, όπως μας λέει στους Θρήν. 3/γ' 22, 23. Τι παρατηρείτε σε αυτά τα εδάφια και πώς συγκρίνονται με την ανθρώπινη φύση μας;

.....
.....

Ως επισκιάζον χερουβεΐμ πριν την πτώση του (Ιεζ. 28/κη' 14-17), ο Εωσφόρος άκουγε τα λόγια του Θεού και γνώριζε την απίστευτη

δύναμή τους. Τώρα μισεί αυτήν την αλήθεια. Επομένως, είναι σαφές γιατί ο νους μας αδρανεύει και η καρδιά μας βαραίνει όταν δεν επιλέγουμε να ακούσουμε τα λόγια του Θεού και να τα φέρνουμε στη ζωή μας καθημερινά.

ΣΚΕΨΗ: Πόσο σταθερή ή ασταθής είναι η πνευματική σας ζωή; Τι δηλώνει η απάντησή σας για αλλαγές που ίσως χρειάζεται να κάνετε;

Δευτέρα 20 Απριλίου

Η ΑΥΘΕΝΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

Η αυθεντία και ο ρόλος της Αγίας Γραφής δηλώνονται ξεκάθαρα στις σελίδες της. Διαβάστε και αντιγράψτε το Β' Τιμ. 3/γ' 15-17. Παρατηρήστε τι σας λένε αυτά τα εδάφια για τον ρόλο της Αγίας Γραφής.

.....
.....

Όταν πρόκειται για προσωπική μελέτη της Αγίας Γραφής, πρέπει να είμαστε πάντοτε προσεκτικοί στο να μην περιμένουμε από την Αγία Γραφή να εξυπηρετεί τους σκοπούς και τις απόψεις μας που δεν ταυτίζονται με του Θεού. Για παράδειγμα, δεν πρέπει να χρησιμοποιούμε τη μέθοδο «κλείνω τα μάτια και επιλέγω ένα εδάφιο», επειδή ο Θεός δεν θέλει να επικοινωνεί έτσι μαζί μας μέσω του Λόγου Του. Ο Θεός δεν είναι μαριονέτα δεμένη με νήματα, δεν είναι υποχείριό μας να εξυπηρετεί τις ανάγκες και τη θέλησή μας. Οι τρόποι και οι σκέψεις Του είναι πολύ ανώτεροι από τους δικούς μας (Ησ. 55/νε' 9), και γι' αυτό δεν πρέπει ποτέ να προσπαθούμε να κατευθύνουμε τα λόγια Του προς εμάς. Ούτε πρέπει να διαλέγουμε μόνο τα μέρη της Αγίας Γραφής που μας κάνουν να νιώθουμε άνετα. Αντίθετα, πρέπει να βλέπουμε την Αγία Γραφή ως ένα ενιαίο σύνολο και όχι να διαβάζουμε μόνο τα εύκολα και γνώριμα εδάφια, παραλείποντας τα εδάφια που μας δυσκολεύουν ή μας φέρνουν αντιμέτωπους με τον εαυτό μας. Αν πραγματικά θέλουμε ο Θεός να μιλήσει στη ζωή μας, πρέπει να δεχόμαστε την Αγία Γραφή στο σύνολό της και να χρησιμοποιούμε ορθές μεθόδους καθώς την μελετάμε προσεκτικά, εμπιστευόμενοι ότι ο Θεός θα μας αποκαλύψει αυτό που πρέπει να ακούσουμε, τη στιγμή που χρειάζεται να το ακούσουμε. Επίσης, ο Ίδιος ο Ιησούς μας λέει: «Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου από όλη την καρδιά σου, και από όλη την ψυχή σου, και από όλη τη διάνοιά σου» (Ματθ. 22/κβ' 37). Ο Θεός δεν θέλει να αγνοήσουμε τον νου μας· αντίθετα, θέλει να τον διαμορφώσει με το απέραντο εύρος της γνώσης και της κατανόησής Του, που αποκαλύπτεται εν μέρει μέσω του Λόγου Του. Μπορούμε να διαβάσουμε πολλές Βιβλικές αφηγήσεις στις οποίες ο Θεός είχε συζητήσεις με

ανθρώπους – με τον Ενώχ, τον Αβραάμ, τον Μωυσή και τον Ιώβ – καθώς και πολλές συνομιλίες που είχε ο Ιησούς με ανθρώπους. Ο Θεός δεν παρακάμπτει την ανθρώπινη λογική, αλλά μας καλεί να την υποτάξουμε στον Λόγο και τη σοφία Του καθώς “εργαζόμαστε” τη σωτηρία μας.

Ωστόσο, η ανθρώπινη λογική παραμένει ανθρώπινη – ικανή για λάθη και παραπλάνηση. Δεν είναι ποτέ αλάνθαστη. Είναι πιθανό η ανθρώπινη λογική να παραμερίσει τον Θεό προσπαθώντας να επιλύσει τα πράγματα μόνη της, τοποθετώντας τον εαυτό της σε ισότιμη ή ανώτερη θέση από τον Θεό όσον αφορά τη σκέψη. Οι άνθρωποι μπορούν να προσεγγίσουν τα Γραπτά με αλαζονικό και επικριτικό πνεύμα, νομίζοντας ότι τα έχουν ήδη ακούσει όλα και ότι δεν υπάρχει τίποτα καινούργιο. Όταν νιώθουμε σημαντικοί, σίγουροι, επαρκείς και ότι δεν έχουμε ανάγκη τίποτα, παραμελούμε τη σχέση μας με τον Θεό και βασιζόμαστε στη δική μας περιορισμένη γνώση και εσφαλμένη λογική.

Τρίτη 21 Απριλίου

ΒΙΒΛΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Μια τάση μεταξύ ορισμένων φιλελεύθερων θεολόγων τη δεκαετία του 1960 ήταν να εξαιρέσουν τον Θεό από το πεδίο της θεολογίας. Το 2017, ένα άρθρο στο εξώφυλλο του περιοδικού Time είχε τον τίτλο «Η αλήθεια είναι νεκρή;» Είναι ενδιαφέρον, επειδή αυτή η τάση απεικονίζει τη θέση της σημερινής κοινωνίας μας. Η ίδια η έννοια της «αλήθειας» έχει υποβαθμιστεί σε τέτοιο βαθμό που κανείς δεν ξέρει πια τι είναι αλήθεια. Σύμφωνα με το πνεύμα της εποχής μας, δεν υπάρχει μέτρο, καμία σταθερή βάση στην οποία μπορεί κανείς να βασιστεί ότι θα αντέξει στη δοκιμασία του χρόνου. Σε αντίθεση με αυτό, ο Ιησούς είπε: «Εγώ Είμαι η... Αλήθεια» (Ιωάν. 14/ιδ' 6). Ο Λόγος Του μαρτυρεί για Εκείνον ως την απόλυτη και καθαρή αλήθεια. Διαβάστε προσεκτικά τα παρακάτω εδάφια. Τι παρατηρείτε σε αυτά τα μηνύματα;

Ιωάν. 17/ιζ' 17 _____

Παρ. 30/λ' 5, 6 _____

Ψαλ. 12/ιβ' 6 _____

Η Αγία Γραφή δηλώνει ότι η βασική αλήθεια, ο Ίδιος ο Ιησούς, δεν αλλάζει (Εβρ. 13/ιγ' 8). Ταυτόχρονα, καθώς διαβάζουμε τον Λόγο Του, η κατανόησή μας για τον Θεό και την αλήθεια Του αυξάνεται. «Υπάρχουν ορυχεία αλήθειας που δεν έχουν ακόμη ανακαλυφθεί από τον ένθερμο αναζητητή.» T.C. vol. 5, p. 704. Όταν μιλούσε για την αλήθεια, η Ε. Χουάιτ αναφερόταν πάντα στην αλήθεια όπως δίνεται από τον Θεό μέσω του Λόγου Του. Μπορούμε να αναζητήσουμε

επιπλέον φως στην Αγία Γραφή, επειδή ο Λόγος του Θεού δεν αντικρούει ποτέ τις αλήθειες του παρελθόντος, αλλά αντιθέτως βασίζεται σε αυτές.

Διαβάστε Α' Θεσ. 2/β' 13, Ψαλ. 33/λγ' 4, 5 και Εφεσ. 1/α' 13. Ποιο είναι το μήνυμα που βρίσκεται σε αυτά τα εδάφια;

.....

.....

Τελικά, η Αγία Γραφή μόνο πρέπει να είναι η θεμελιώδης πηγή αυτού που κατανοούμε ως αλήθεια. Όλες οι άλλες πηγές πρέπει να δοκιμάζονται και να ελέγχονται με βάση τον Λόγο του Θεού. Ακόμη και αυτό που θεωρούμε λογικό πρέπει να ελέγχεται από τον Λόγο του Θεού!

ΣΚΕΨΗ: Κάποιοι άνθρωποι θέλουν να υποστηρίξουν ότι δεν υπάρχει αλήθεια. Γιατί αυτή η δήλωση είναι αυτοαναιρούμενη; Δηλαδή, γιατί ο ισχυρισμός ότι δεν υπάρχει αλήθεια αποτελεί μια προσπάθεια να διακηρυχθεί μια αλήθεια και, επομένως, αναιρεί τον ίδιο του τον εαυτό;

Τετάρτη 22 Απριλίου

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

Τι θα μπορούσε να αλλάξει στο σπιτικό σας αν στρεφόσασταν στην Αγία Γραφή όταν έρχεστε αντιμέτωποι με μια σημαντική απόφαση, ένα πρόβλημα στις σχέσεις σας ή μια πρόκληση; Τι θα μπορούσε να αλλάξει στον χώρο εργασίας σας ή στην εκκλησία σας αν τα λόγια της Αγίας Γραφής γίνονταν πραγματικά ο τρόπος με τον οποίο οι άνθρωποι έβλεπαν τον κόσμο και επέλεγαν να ζουν; Οι συγγραφείς της Αγίας Γραφής γνώριζαν πόσο πολύτιμα είναι τα λόγια της. Κανένα άλλο βιβλίο δεν μπορεί να μιλήσει στη ζωή μας όπως αυτά τα λόγια. Τα λόγια της Αγίας Γραφής μπορεί να παραμένουν στις σελίδες της, αλλά πώς μπορείτε να τα κρατήσετε στην καρδιά σας; Ποια είναι η συμβουλή του Δαβίδ στον Ψαλ. 119/ρθ' 11 και πώς μπορείτε να την ακολουθήσετε; (Εβρ. 4/δ' 12.)

.....

.....

Ένας από τις ισχυρισμούς που κάνει η Αγία Γραφή για τον εαυτό της βρίσκεται στην Εβρ. 4/δ' 12. Ένα δίκοπο μαχαίρι είναι ισχυρό και κοφτερό, αλλά η Αγία Γραφή μπορεί να κάνει για την ανθρωπινή ψυχή αυτό που τα ανθρώπινα εργαλεία δεν μπορούν. Η Αγία Γραφή περιγράφει τον εαυτό της ως ζωντανό. Ίσως έχετε αναρωτηθεί πώς είναι δυνατόν αυτό, αφού γράφτηκε πριν από χιλιάδες χρόνια. Ο Ιησούς όμως είπε: «Τα λόγια που Εγώ σας μιλάω, είναι πνεύμα και είναι ζωή» (Ιωάν. 6/ς' 63). Αν η καρδιά σας είναι πληγωμένη ή η ζωή

σας καταρρέει, ο Θεός μπορεί να μιλήσει με τα λόγια Του στον κό-
σμο σας και να αλλάξει τα πράγματα. Η Παλαιά Διαθήκη περιγράφει
επίσης τα λόγια του Θεού ως ιδιαίτερα ενεργά και καθόλου στάσιμα
ή παθητικά (Ησ. 55/νε' 11). Όταν ο Δαβίδ αναλογίστηκε την επί-
δραση των λόγων του Θεού στη ζωή του, έγραψε: «Αυτή είναι η πα-
ρηγοριά μου στη θλίψη μου, ότι ο λόγος Σου με ζωοποίησε» (Ψαλ.
119/ριθ' 50).

Έχετε βιώσει έντονα το αίσθημα της πείνας κάποια στιγμή στη ζωή
σας, είτε λόγω νηστείας είτε λόγω δίαιτας; Το φαγητό δεν σας είναι
πιο εύγεστο μετά από αφαγία; Σε πνευματικό επίπεδο, η Αγία Γραφή
είναι η τροφή για τη ψυχή μας.

Αν η ψυχή σας είναι νηστική και πεινασμένη, ανοίξτε τον Ζωντανό
Λόγο. Διαβάστε Ιερ. 15/ιε' 16, Α' Πέτ. 2/β' 2 και Ματ. 4/δ' 4.

Τα λόγια του Θεού είναι εύγευστα στον νου και στην καρδιά, και όταν
τα διαβάζουμε μας γεμίζουν και μας συντηρούν, όπως μας υποσχέ-
θηκαν.

Τα μηνύματα στον Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή, προέρχονται
από τον Ίδιο τον Θεό. Ο Θεός τα έστειλε ειδικά για εμάς και για κάθε
άνθρωπο που Τον έχει αναζητήσει. Όταν τα διαβάζουμε με προ-
σευχή και δεκτική καρδιά, τα λόγια αυτά δεν θα πάνε χαμένα.

ΣΚΕΨΗ: Πόσο χρόνο περνάτε καθημερινά με την Αγία Γραφή και
πώς τον αξιοποιείτε; Τι μπορείτε να κάνετε ώστε αυτός ο χρόνος να
είναι όσο το δυνατόν πιο ωφέλιμος πνευματικά;

Πέμπτη 23 Απριλίου

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Η ικανότητά μας να δεχόμαστε διδασκαλία από τον Λόγο του Θεού
(Ιώβ 22/κβ' 22) εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την κατάσταση της
καρδιάς μας όταν προσεγγίζουμε την Αγία Γραφή. Πώς το εξηγεί
αυτό το Α' Κορ. 2/β' 14;

.....
.....

Το να έχει κανείς πνευματική διάκριση σημαίνει να έχει πνευματική
διορατικότητα και κατανόηση. Είναι λογικό, λοιπόν, ότι ένας πνευ-
ματικά ανοιχτόμυαλος άνθρωπος θα αποκομίσει πολύ διαφορετικά
συμπεράσματα από την ανάγνωση της Αγίας Γραφής σε σχέση με
κάποιον, πνευματικά, κλειστόμυαλο. Κάποιοι που θεωρεί την Αγία
Γραφή ανούσια δεν θα αναζητήσει την αλήθεια στις σελίδες της.
Έτσι, τόσο η στάση μας απέναντι στην Αγία Γραφή όσο και ο τρόπος
με τον οποίο την προσεγγίζουμε, είναι πολύ σημαντικά όταν πρόκει-
ται για την ανάπτυξη της σχέσης μας με τον Θεό. Πώς το εξηγεί αυτό
ο απ. Παύλος στην Α' Θεσ. 2/β' 13;

.....
.....

Ο Λόγος του Θεού ενεργεί μέσα μας όταν πιστεύουμε. Όταν ανοίγετε την Αγία Γραφή και πιστεύετε ότι ο Θεός έχει κάτι να σας πει μέσα από τις σελίδες της, τότε Εκείνος θα σας μιλήσει και θα ενεργήσει στη ζωή σας. Όμως πολλά εξαρτώνται από την πίστη και τις προσδοκίες σας. Τα καλά νέα είναι ότι, ακόμα κι αν η πίστη σας είναι μικρή, ο Θεός μπορεί να τη βοηθήσει να αυξηθεί (Μάρκ. 9/θ' 24), έστω κι αν είναι τόσο μικρή όσο ένας κόκκος σιναπιού (Λουκ. 17/ιζ' 6). Ένας από τους μεγάλους σκοπούς της Αγίας Γραφής είναι να μας πει την αλήθεια για τη σχέση μας με τον Θεό και πώς να την ενισχύσουμε. Αν η καρδιά σας είναι ανοιχτή στο Άγιο Πνεύμα και αν προσεγγίζετε τον Λόγο με ταπεινότητα, θα έχετε πάντοτε αλλαγές μέρα με τη μέρα, ακόμη κι αν δεν το αναγνωρίσετε αμέσως. Μια τέτοια αλλαγή και αύξηση συνήθως είναι σταδιακή. Αλλά αν παραμένουμε αδιάφοροι και στην αμαρτία μας και δεν είμαστε πρόθυμοι να αλλάξουμε, η ανάγνωση της Αγίας Γραφής θα μας ωφελήσει ελάχιστα. Το Άγιο Πνεύμα, μας προτρέπει να πλησιάσουμε περισσότερο τον Ιησού Χριστό. Θέλουμε να πλησιάσουμε; Αν ναι, μπορούμε να σοφιστούμε σε σωτηρία (Β' Τιμ. 3/γ' 15) και να δούμε πράγματα που δεν είχαμε καν φανταστεί.

ΣΚΕΨΗ: Ποια είναι η κατάσταση της καρδιάς και του νου μου όταν προσεγγίζω την Αγία Γραφή; Μήπως φέρνω απλώς τις απόψεις μου στην Αγία Γραφή με σκοπό να τις δικαιολογήσω ή έρχομαι με δεκτικό νου, καρδιά και αγνή πίστη να δω τι θέλει να μου πει ο Θεός σήμερα; Γιατί είναι τόσο σημαντική αυτή η απάντηση;

Παρασκευή 24 Απριλίου

Δύση Ηλίου: 20:09'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Αν σκεφτείτε τα λόγια που έχετε πει τις τελευταίες 24 ώρες, πώς θα τα αξιολογούσατε; Ήταν γεμάτα αγάπη, ευγένεια, χαρά, ενθάρρυνση ή ήταν γεμάτα απογοήτευση, κούραση, άγχος, θυμό, κουτσομπολιό και κακία; Η Αγία Γραφή λέει ότι «από το περίσσειμα της καρδιάς μιλάει το στόμα» (Ματθ. 12/ιβ' 34). Όταν έχουμε σκουπίδια στην καρδιά μας, αυτά βγαίνουν στα λόγια μας.

Όλοι έχουμε νιώσει απογοητευμένοι, κουρασμένοι ή αγχωμένοι και αυτή η ψυχική διάθεση αλλάζει τα λόγια που βγαίνουν από το στόμα μας (συχνά λόγια για τα οποία αργότερα μετανιώνουμε). Αντίθετα, όταν η καρδιά μας ξεχειλίζει από αγάπη για κάποιον, αυτό εκφράζεται μέσα από τα λόγια μας.

Με τον ίδιο τρόπο, ο Λόγος του Θεού μιλάει για την καρδιά Του και τις προθέσεις Του απέναντί μας. Είναι εκπληκτικό να σκεφτόμαστε

ότι αυτά τα λόγια, που προέρχονται κατευθείαν από την καρδιά του Θεού, βρίσκονται στην κατοχή μας μέσα στην Αγία Γραφή. Είναι πραγματικά καταπληκτικό να βλέπουμε τη δύναμη που είχαν τα λόγια του Θεού μέσα στους αιώνες.

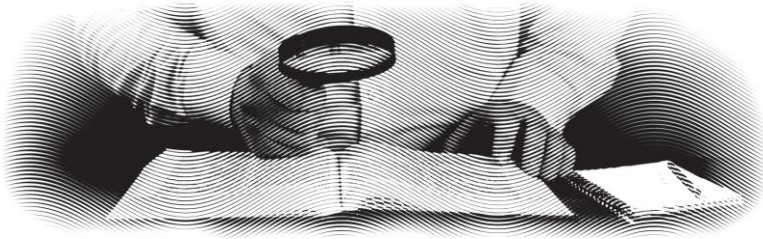
«Άλλο πράγμα είναι να θεωρείται η Γραφή σαν ένα βιβλίο με καλή ηθική καθοδήγηση στο οποίο δίνεται προσοχή όσο συμφωνεί με το πνεύμα της εποχής μας και της κοινωνικής θέσης μας, και άλλο πράγμα είναι να θεωρείται - όπως ακριβώς είναι - ο λόγος του ζώντος Θεού, ο λόγος που είναι η ζωή μας, ο λόγος που προορίζεται να διαμορφώσει τις πράξεις, τα λόγια και τις σκέψεις μας. Το να θεωρούμε τον λόγο του Θεού κάτι λιγότερο από αυτό, ισοδυναμεί με το να τον απορρίπτουμε. Και η απόρριψη αυτή, προερχόμενη από εκείνους που ισχυρίζονται ότι τον πιστεύουν, είναι ένας από τους κυριότερους λόγους του σκεπτικισμού και της απιστίας που παρουσιάζουν οι νέοι.» ΕΚ. σ. 246, 247.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Ποιοι είναι όλοι οι λόγοι που έχετε για την πίστη σας; Πιθανώς πολύ περισσότεροι από όσους συνειδητοποιείτε.
2. Πώς μπορείτε να είστε βέβαιοι ότι η μελέτη της Αγίας Γραφής και η προσευχή αποτελούν το θεμέλιο της σχέσης σας με τον Θεό; Πώς μπορείτε να έχετε σχέση με τον Θεό χωρίς προσευχή και μελέτη της Αγίας Γραφής;
3. Αν κάποιος ήθελε να εμβαθύνει τη σχέση του με τον Θεό, από πού θα τον συμβουλευάτε να αρχίσει να διαβάζει;
4. Πώς μπορείτε να ζείτε σύμφωνα με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Κυρίου; (Δευτ. 8/η' 3). Πώς θα μπορούσε αυτό να φαίνεται πραγματικά στη ζωή σας;
5. Τι μας λένε τα παρακάτω εδάφια για τα λόγια του Θεού; Εβρ. 11/α' 3, Ψαλ. 33/λγ' 6, Ματθ. 11/α' 4, 5, Α' Θεσ. 4/δ' 16, Εφεσ. 6/ς' 17, Ιακ. 1/α' 21.

Περίληψη: Η Αγία Γραφή είναι ζωντανή και ισχυρή, και η ανάγνωσή της είναι θεμελιώδης για την ανάπτυξη της σχέσης μας με τον Θεό. Όχι μόνο μας διδάσκει για τον θαυμαστό χαρακτήρα του Θεού και τις αλληλεπιδράσεις Του με την ανθρωπότητα σε όλη την ιστορία της γης, αλλά μιλά και σε καθέναν από εμάς σήμερα, όταν την προσεγγίζουμε με ταπεινότητα.

5. ΠΩΣ ΝΑ ΜΕΛΕΤΑΜΕ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Έτσι θα είναι και ο λόγος Μου, που βγαίνει από το στόμα Μου· δεν θα γυρίσει σε Μένα αδειανός, αλλά θα εκτελέσει το θέλημά Μου, και θα ευοδωθεί σε ό,τι τον αποστέλλω» Ησαΐας 55/νε' 11.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιωάν. 15/ιε' 1-8, Μάρ. 1/α' 35, Α' Χρον. 16/ις' 11, Ψαλ. 119/ριθ' 105, Ησ. 50/ν' 4, 55/νε' 1-13.

Σκεφτείτε πότε λάβατε την πρώτη σας Αγία Γραφή. Ίσως ήσασταν παιδί και σας την έδωσε κάποιος χριστιανός συγγενής. Ή ίσως την αγοράσατε εσείς οι ίδιοι ως ενήλικες. Όσο καιρό και αν έχετε την Αγία Γραφή σας, σκεφτείτε την αξία που αποδίδετε σε αυτό το Βιβλίο. Είναι ένα από τα πιο πολύτιμα, ανεκτίμητα υπάρχοντά σας ή θεωρείτε δεδομένο ότι έχετε τον ζωντανό Λόγο του Θεού στα χέρια σας; Δυσκολεύεστε να είστε συνεπείς στην ανάγνωσή του; Έχετε αναρωτηθεί ποτέ: *Από πού να ξεκινήσω; Πώς να διαβάσω αυτό το Βιβλίο για να έρθω πιο κοντά στον Θεό;*

Ο Μαρτίνος Λούθηρος είπε: «Εδώ και πολλά χρόνια, διαβάζω δύο φορές την Αγία Γραφή κάθε χρόνο. Αν η Αγία Γραφή ήταν ένα μεγάλο, ισχυρό δέντρο και όλα τα λόγια της ήταν μικρά κλαδιά, θα είχα αγγίξει όλα τα κλαδιά, ανυπομονώντας να μάθω τι υπάρχει εκεί και τι έχει να προσφέρει».

Είτε έχετε καθημερινή μελέτη της Αγίας Γραφής, είτε την έχετε κατά βάση κλειστή σε ένα ράφι, είναι γεγονός ότι όλοι μπορούμε να αναπτύξουμε ισχυρότερο χρόνο Βιβλικής μελέτης με τον Θεό. Αυτήν την εβδομάδα θα εξερευνήσουμε μερικούς πρακτικούς τρόπους στο να μελετήσουμε καλύτερα τον Λόγο του Θεού.

Κυριακή 26 Απριλίου

ΧΡΟΝΟΣ

Ρυθμίσατε ποτέ το ξυπνητήρι σας λίγο νωρίτερα από το συνηθισμένο για να διαβάσετε την Αγία Γραφή; Έχετε δυσκολευτεί ποτέ να σηκωθείτε από το κρεβάτι και κοιτάζοντας το ρολόι να πείτε: «Έχω μόνο δεκαπέντε λεπτά στη διάθεσή μου. Καλύτερα να βιαστώ!» Κάνετε μια σύντομη προσευχή ή διαβάσατε επιπόλαια ένα κεφάλαιο, μόνο και μόνο για να καθουσιάσετε τη συνειδησή σας, αλλά η καρδιά σας παρέμεινε ανικανοποίητη με το αποτέλεσμα, πριν να ξεκινήσετε βιαστικά τη μέρα σας;

«Η βιαστική μελέτη της Γραφής ελάχιστα ωφελεί. Μπορεί κανείς να διαβάσει ολόκληρη τη Γραφή χωρίς να δει την ομορφιά της, χωρίς να καταλάβει τη βαθιά και κρυμμένη σημασία της» β.χ. σ. 83.

Ενώ η ανάγνωση της Αγίας Γραφής προσφέρει πράγματι ευλογίες, είναι πιθανό να διαβάσεις την Αγία Γραφή γρήγορα και να χάσεις πολλά. Ο Θεός μάς έδωσε τον εμπνευσμένο, πολύτιμο Λόγο Του, ώστε να μάθουμε περισσότερα για Εκείνον (και, στη διαδικασία, περισσότερα και για τον εαυτό μας). Όταν αφιερώνουμε χρόνο για να δούμε τον απεριγράπτα, όμορφο χαρακτήρα του Θεού και τους τρόπους με τους οποίους έχει αλληλεπιδράσει με την ανθρωπότητα ανά τους αιώνες, δεν μπορούμε παρά να Τον αγαπάμε περισσότερο. Η καταγραφή των αλληλεπιδράσεων Του βρίσκεται ακριβώς στα χέρια μας – αλλά πρέπει να βρούμε και να αφιερώσουμε χρόνο για να γνωρίσουμε τον Θεό διαβάζοντας τον Λόγο Του (Πράξ. 17/ιζ' 11).

Σκεφτείτε τις ακόλουθες προτάσεις:

→ Ζητήστε από τον Θεό να βάλει στην καρδιά σας την επιθυμία για Εκείνον. Διεκδικήστε τις υποσχέσεις στο Ιερ. 29/κθ' 13 και στον Ψαλ. 37/λζ' 4. Ζητήστε Του να σας ξυπνήσει νωρίτερα από το συνηθισμένο ή να σας ελευθερώσει λίγο χρόνο μέσα στη μέρα για να το κάνετε.

→ Παραδώστε τον χρόνο σας στον Θεό. Ναι, είστε απασχολημένοι και έχετε πολλά επείγοντα πράγματα να κάνετε. Αλλά ο χρόνος με τον Θεό είναι ανεκτίμητος. Αποτραβηχτείτε σε ένα ήσυχο μέρος και διαβάστε τον Ψαλ. 46/μς' 10. Ψάλτε στον Θεό τον ύμνο «Πρόθυμα ναι, παραδίνω». Σκεφτείτε τους τομείς της ζωής σας που μπορεί να μην έχετε παραδώσει και προσφέρετέ τους στον Θεό.

→ Περάστε χρόνο με τον Θεό ακόμα και όταν δεν έχετε διάθεση. Όπως ακριβώς χρειάζεται μια συνειδητή επιλογή και ένα σχέδιο δράσης για να είστε υγιείς (άσκηση, καλή διατροφή), έτσι χρειάζεται και συνειδητή επιλογή για να έχετε μια στενή σχέση με τον Θεό. Να θυμάστε ότι οι νέες συνήθειες χρειάζονται τουλάχιστον 21 ημέρες για να διαμορφωθούν και ότι δεν θα μπορέσουμε ποτέ να το πετύχουμε

χωρίς τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε ξανά το Ιωάν. 15/ιε' 1-8, όπου ο Ιησούς μας λέει να μένουμε σε Αυτόν. Γιατί αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό για την πίστη μας;

Δευτέρα 27 Απριλίου

ΣΕ ΕΝΑ ΗΣΥΧΟ ΜΕΡΟΣ

Ο Ιησούς είναι το τέλειο παράδειγμα μας σε όλα, το ίδιο ισχύει και για την προσωπική μας λατρεία. Τι μας λέει το Μάρ. 1/α' 35 σχετικά με τον χρόνο που περνούσε ο Ιησούς με τον Πατέρα Του;

.....

Από αυτό και μόνο το ένα εδάφιο, μπορούμε να μάθουμε πολλά από το παράδειγμα του Ιησού. Πολύ πριν ανατείλει ο ήλιος, απομακρύνθηκε σε έναν ήσυχο και ερημικό τόπο για να είναι με τον Πατέρα Του. Μπορείτε να φανταστείτε τη σκηνή – τον Ιησού, καθισμένο δίπλα στη Θάλασσα της Γαλιλαίας ή στην πλαγιά ενός λόφου, να προσεύχεται και να είναι σε κοινωνία με τον Πατέρα Του πριν ξυπνήσει ο κόσμος γύρω Του; Αν και αυτό το εδάφιο περιγράφει την δέσμευση του Ιησού στην προσευχή, βλέπουμε ξεκάθαρα ότι ήταν προτεραιότητα για Εκείνον. Αναμφίβολα, αυτός ο χρόνος Του έδινε τη δύναμη να αντιμετωπίσει όλα όσα υπέμεινε. Αν ο Ιησούς το χρειαζόταν αυτό για να ξεκινά την κάθε μέρα Του, πόσο μάλλον εμείς;

Ο Θεός μάς λέει: «Ζητήστε το πρόσωπό Μου», και ελπίζει ότι η απάντησή μας θα είναι: «Το πρόσωπό Σου, Κύριε, θα ζητήσω» (Ψαλ. 27/κζ' 8).

Τι λέει το Α' Χρον. 16/ις' 11 για το πώς πρέπει να ζητάμε το πρόσωπό Του;

.....

Έχετε κάποιο μέρος όπου μπορείτε να βρίσκεστε κάθε πρωί για να είστε με τον Θεό; Ίσως μια ήσυχη γωνιά δίπλα σε ένα παράθυρο ή ένα άλλο ήσυχο σημείο εντός ή εκτός του σπιτιού, όπου να μπορείτε καθημερινά να έρχεστε στα πόδια του Ιησού και να μαθαίνετε από τον Λόγο του Θεού. Το να κάθεστε μπροστά στα πόδια του Ιησού είναι το καλύτερο μέρος να βρίσκεστε (Λουκ. 10/ι' 39-42). Δημιουργώντας την καθημερινή συνήθεια να πηγαίνετε σε ένα συγκεκριμένο μέρος για να περάσετε χρόνο με τον Θεό, θα είναι πιο πιθανό να επιστρέψετε εκεί κάθε μέρα. Μην αποθαρρύνεστε όταν χάνετε μια μέρα, επειδή συμβαίνει να προκύπτουν έκτακτες ανάγκες και ίσως να μην μπορέσετε να περάσετε χρόνο με τον Θεό. Προσπαθήστε, όμως, να μη μεσολαβήσει πολύς καιρός χωρίς να περάσετε χρόνο μαζί Του. Να θυμάστε ότι το να έχετε μια σταθερή σχέση με τον Θεό είναι μια καθημερινή απόφαση, μια απόφαση που μπορείτε να

ξεκινήσετε ξανά, σήμερα, αν το επιλέξετε.

ΣΚΕΨΗ: Κατά τη διάρκεια της περασμένης εβδομάδας, πόσο χρόνο αφιερώσατε στην προσευχή και στη μελέτη της Αγίας Γραφής; Τι σας δείχνει η απάντησή σας για τις αλλαγές που ίσως πρέπει να κάνετε στις προτεραιότητές σας;

Τρίτη 28 Απριλίου

ΒΑΘΙΑ ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

Πώς μπορούμε να μελετήσουμε την Αγία Γραφή σε βάθος;

Προσευχηθείτε: Η προσευχή είναι απαραίτητο μέρος στη μελέτη της Αγίας Γραφής. Η προσευχή πρέπει να υπάρχει στην αρχή και στο τέλος, αλλά και σε όλη τη διάρκεια του χρόνου μελέτης μας. Η Ε. Χουάιτ μας λέει ότι όταν διαβάζουμε την Αγία Γραφή δεν είμαστε μόνοι. Προσκαλώντας το Άγιο Πνεύμα να είναι ο οδηγός μας, απορρίπτουμε οποιαδήποτε απόσπαση της προσοχής και ο εχθρός φεύγει. «Ποτέ δεν πρέπει να μελετάμε την Αγία Γραφή χωρίς προσευχή. Μόνο το Άγιο Πνεύμα μπορεί να μας κάνει να αισθανθούμε τη σπουδαιότητα των ευκολονόητων σημείων και να μας αποτρέψει από τη ματαιοπονία να καταπαισθούμε με δυσεξηγήτες φράσεις της αλήθειας.» Τ.Π.Σ. σ. 716.

Διαβάστε και γράψτε: Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι η βασική διαφορά ανάμεσα στο απλό διάβασμα της Αγίας Γραφής και στη μελέτη της συνοψίζεται σε μία βασική πράξη: τη γραφή. Η γραφή μάς βοηθά να σκεφτούμε πιο βαθιά τον Λόγο του Θεού, να τον επεξεργαστούμε και να παρατηρήσουμε τι λένε πραγματικά τα εδάφια. Μας βοηθά στο να κατανοήσουμε και να εφαρμόσουμε αυτά που διαβάζουμε. Η καταγραφή βάζει σε τάξη τις σκέψεις μας – από το μυαλό, στο χαρτί και στη συνέχεια στην καρδιά μας. Επίσης, θυμόμαστε ευκολότερα κάτι που έχουμε γράψει (Ψαλ. 119/ριθ' 15, 16). Αν δεν μπορείτε να γράψετε τις σκέψεις σας, δοκιμάστε να διαβάσετε την Αγία Γραφή φωναχτά και μετά να εκφράσετε τις σκέψεις σας ως προσευχή στον Θεό.

Μοιραστείτε: Πείτε σε κάποιον τι έχετε μάθει. Αυτό θα το εδραιώσει στο μυαλό σας και θα ενθαρρύνει και το άλλο πρόσωπο.

Επιλέξτε ένα σύντομο βιβλίο της Αγίας Γραφής για να ξεκινήσετε (όπως Ιωνάς, Κατά Μάρκον, Φιλιππησίους ή Α' Ιωάννου) και μελετήστε το βήμα-βήμα. Ακολουθεί μια απλή προσέγγιση που μπορείτε να εφαρμόσετε σε ένα εδάφιο (η μέθοδος εδάφιο προς εδάφιο), μια περικοπή ή ένα ολόκληρο κεφάλαιο:

1. Προσευχηθείτε ώστε το Άγιο Πνεύμα να καθοδηγήσει τον νου σας και να μαλακώσει την καρδιά σας καθώς διαβάζετε.
2. Επιλέξτε ένα εδάφιο ή μια περικοπή από την Αγία Γραφή.
3. Γράψτε την περικοπή, ή μέρη της που ξεχωρίζουν καθώς

διαβάζετε, σε ένα ημερολόγιο.

4. Διαβάστε ξανά την περικοπή με προσευχή και υπογραμμίστε τις βασικές ιδέες.
5. Καταγράψτε τι σας λένε οι υπογραμμισμένες ιδέες.
6. Προσευχηθείτε για αυτές τις ιδέες και για το πώς επηρεάζουν τη σχέση σας με τον Θεό.
7. Σκεφτείτε με ποιον θα μπορούσατε να το μοιραστείτε αυτό σήμερα.

«Όποτε ο λαός του Θεού αυξάνει στη χάρη, θα αποκτά συνεχώς καθαρότερη κατανόηση του Λόγου Του. Θα διακρίνει νέο φως και ομορφιά στις ιερές αλήθειες του. Αυτό ισχύει στην ιστορία της εκκλησίας σε όλες τις εποχές και έτσι θα συνεχίσει μέχρι το τέλος.» Ellen G. White, *Counsels to Writers and Editors*, pp. 38, 39.

ΣΚΕΨΗ: Με ποιους τρόπους έχετε διαπιστώσει ότι το μήνυμα του παραπάνω αποσπάσματος έχει εφαρμογή σε εσάς; Δείτε επίσης Ψαλ. 119/ριθ' 105.

Τετάρτη 29 Απριλίου

ΜΙΑ ΔΙΠΛΗ ΕΥΛΟΓΙΑ

Μπορούμε να μελετήσουμε την Αγία Γραφή με πολλούς τρόπους. Μπορούμε να μελετήσουμε ένα εδάφιο, ένα κεφάλαιο, ένα θέμα, μια λέξη ή ένα βιβλίο τη φορά. Μπορούμε να μελετήσουμε με τη βοήθεια ενός Βιβλικού λεξικού. Μπορούμε επίσης, για βαθύτερη κατανόηση, να διαβάζουμε την Αγία Γραφή μαζί με τα γραπτά της Ε. Χουάιτ. Μπορούμε να βγούμε έξω και να σκεφτούμε το θέμα μας καθώς περπατάμε στη φύση. Ή μπορούμε να συναντηθούμε με έναν φίλο ή μια μικρή ομάδα για να μελετήσουμε μαζί.

Όπως διατηρούμε τις φιλίες μας ζωντανές με ποικιλία και νέες εμπειρίες, έτσι θα πρέπει να κρατάμε και το καθημερινό μας ραντεβού με τον Θεό ζωντανό και ουσιαστικό, χρησιμοποιώντας διαφορετικούς τρόπους μελέτης της Αγίας Γραφής. Πάντα υπάρχει κάτι επιπλέον να διδαχθούμε!

Κάτι που θα σας βοηθήσει να διατηρήσετε ζωντανό τον χρόνο μελέτης της Αγίας Γραφής είναι να μοιράζεστε με τους άλλους αυτά που έχετε ανακαλύψει. Καθώς εξηγούμε αυτά που έχουμε μάθει, σταθεροποιούνται στη σκέψη μας και συγκρατούμε τη γνώση. Είναι διπλή ευλογία όταν τα μοιραζόμαστε και τα συζητάμε με τους άλλους, γιατί η πνευματική συζήτηση συχνά προκαλεί και ενδυναμώνει και τις δύο πλευρές. Συχνά, όταν μοιραζόμαστε ή διδάσκουμε άλλους, η βαθύτερη μάθηση συμβαίνει πρώτα μέσα στον δικό μας νου.

Θα αντιληφθείτε, επίσης, ότι αυτό που μελετάτε κάθε μέρα δεν είναι ένα μήνυμα του Θεού μόνο για εσάς, αλλά και για τους άλλους.

Διαβάστε Ησ. 50/ν' 4. Τι μας λέει αυτό το εδάφιο για τη σχέση μας

με τον Θεό και πώς αυτή επηρεάζει τη σχέση μας με τους άλλους;

.....
.....

Ο προσωπικός μας χρόνος μελέτης της Αγίας Γραφής όχι μόνο μας ενδυναμώνει, αλλά μας δίνει τη δυνατότητα να ενθαρρύνουμε και άλλους που μπορεί να συναντήσουμε εκείνη την ημέρα. Μπορεί να γίνει διπλή ευλογία.

Η πνευματική μας πορεία είναι ένας μαραθώνιος. Ζητήστε από τον Κύριο να σας βοηθήσει να συνεχίσετε τον αγώνα σας με σταθερότητα, έχοντας τα μάτια σας στραμμένα στον σκοπό (Φιλιπ. 3/γ' 14). Μην αποθαρρύνεστε αν έχετε χαλαρώσει για λίγο, αλλά κάντε τις απαραίτητες αλλαγές στη ζωή σας – και ιδιαίτερα στον χρόνο προσευχής και μελέτης της Αγίας Γραφής – ώστε η σχέση σας με τον Θεό να παραμείνει ζωντανή και ισχυρή. Γιατί αληθινά, αυτή είναι η αιώνια ζωή, να γνωρίζουμε τον Θεό σήμερα (Ιωάν. 17/ιζ' 3). Η καθημερινή μας δέσμευση να μένουμε σε Αυτόν και στον Λόγο Του αλλάζει τη ζωή μας.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε ξανά το Εδάφιο Μνήμης και σκεφτείτε το νόημά του. Τι μελετάτε αυτή τη στιγμή; Με ποιον θα μπορούσατε να το μοιραστείτε;

Πέμπτη 30 Απριλίου

«ΠΟΣΟ ΓΛΥΚΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΣΟΥ»!

Σκεφτείτε το αγαπημένο σας γλυκό. Είναι καλό για την υγεία σας; Ίσως χρησιμοποιείτε μέλι ως γλυκαντικό, ή ακόμη και μέλι Μανuka για τα φημολογούμενα ιατρικά του οφέλη. Κι αν έχετε δοκιμάσει ποτέ κηρήθρα, θα ξέρετε πόσο γλυκιά είναι στον ουρανίσκο.

Στον Ψαλ. 119/ριθ' 103, 104, ο ψαλμωδός περιγράφει μεταφορικά την Αγία Γραφή ως κηρήθρα: «Πόσο γλυκά είναι τα λόγια Σου στον ουρανίσκο μου! Είναι περισσότερο από μέλι στο στόμα μου. Από τις εντολές Σου έγινα συνετός».

Τι σημαίνει το «Από τις εντολές Σου έγινα συνετός»; Γιατί αυτή η ιδέα είναι σημαντική στο να κατανοήσουμε τι μας προσφέρει η μελέτη της Αγίας Γραφής;

.....

Ναι, τα λόγια του Θεού είναι πράγματι γλυκά για τη ψυχή μας και δεν μοιάζουν με τίποτε άλλο που μας προσφέρει ο κόσμος. Σε αντίθεση με πολλά γλυκά, η γλυκύτητα του Λόγου του Θεού είναι θεραπευτική για τη ψυχή μας και μεταμορφωτική για τον χαρακτήρα μας. Αν έχετε απομακρυνθεί από τον Θεό, μπορείτε να γονατίσετε, να ανοίξετε τον Λόγο Του και να πιείτε από το ζωντανό νερό που μόνο αυτό μπορεί να σας ικανοποιήσει.

Στο Ησ. 55/νε' 1-13, ο προφήτης αναπτύσσει το παραπάνω μήνυμα. Αφιερώστε λίγο χρόνο για να διαβάσετε αυτό το κεφάλαιο και μετά απαντήστε στις παρακάτω ερωτήσεις:

- Τι δίνει ο Κύριος σε όσους έρχονται σε Αυτόν για να τραφούν από τον Λόγο Του;
- Ποια είναι η πρόσκλησή Του προς εσάς εδώ;
- Ποια είναι η πρόκλησή Του;
- Ποια είναι η υπόσχεσή Του;

.....
.....

Ο ζωντανός και ισχυρός Λόγος του Θεού διαπερνά την καρδιά, τον νου και τη ψυχή μας, καθώς μας προκαλεί να αυξηθούμε εν Χριστώ. Αυτό, όμως, μπορεί να το κάνει για εμάς μόνο στον βαθμό που αφιερώνουμε χρόνο και προσπάθεια (και ναι, χρειάζεται προσπάθεια) για να εμβαθύνουμε στον Λόγο με στάση υποταγής και ταπεινότητας και με την προθυμία να ακολουθήσουμε όσα διδάσκει.

ΣΚΕΨΗ: Με ποιους συγκεκριμένους τρόπους μπορείτε να «Ζητάτε τον Κύριο, ενόσω μπορεί να βρεθεί»; (Ησ. 55/νε' 6)

Παρασκευή 1 Μαΐου

Δύση Ηλίου: 20:15'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Ο σκοπός της μελέτης της Αγίας Γραφής είναι να γνωρίσουμε τον Θεό και να αυξηθούμε στη σχέση μας μαζί Του, γιατί αυτό είναι η αιώνια ζωή: να είμαστε για πάντα με τον Θεό που αγαπάμε (Ιωάν. 5/ε' 39, 17/ιζ' 3).

Μέρος κάθε σχέσης είναι η αμοιβαία δέσμευση. Διαβάζουμε στην Αποκ. 3/γ' 20 ότι ο Ιησούς αυτό επιδιώκει να έχει μαζί μας, αλλά πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι, ως δημιουργημένα όντα, μπορούμε πάντα να μαθαίνουμε περισσότερα για τον Δημιουργό μας. Όπως ο μεταλλωρύχος που σκάβει για πολύτιμους λίθους, έτσι και εμείς θα πρέπει να αναζητούμε συνεχώς μέσα στην Αγία Γραφή. Πάντα υπάρχει κάτι περισσότερο να αποκομίσουμε, ανεξάρτητα από το πόσες φορές έχουμε διαβάσει κάποιες ιστορίες ή περικοπές της. «Όποια και αν είναι η πνευματική πρόοδος του ανθρώπου, να μη σκεφτεί ούτε για μια στιγμή ότι δεν υπάρχει ανάγκη για βαθιά και συνεχή αναζήτηση των Γραφών για περισσότερο φως. Ως λαός, καλούμαστε ατομικά να γίνουμε σπουδαστές της προφητείας». Ellen G. White, Counsels to Writers and Editors, p. 41.

Επίσης, δεν πρέπει να προσπαθούμε να προσαρμόσουμε την Αγία Γραφή στις δικές μας ανθρώπινες απόψεις ή σκέψεις. «Πώς θα ερευνήσουμε τις Γραφές; Θα επιβάλλουμε τις θεωρίες μας τη μία μετά την άλλη και έπειτα θα προσπαθήσουμε να προσαρμόσουμε όλη

την Αγία Γραφή στις οριστικοποιημένες απόψεις μας; Ή θα φέρουμε τις ιδέες και τις απόψεις μας στις Γραφές και θα αξιολογήσουμε τις θεωρίες μας από κάθε πλευρά με βάση τα Γραπτά της αλήθειας; Πολλοί από αυτούς που διαβάζουν ή διδάσκουν την Αγία Γραφή, δεν κατανοούν την πολύτιμη αλήθεια που διδάσκουν ή μελετούν... Πολλοί δίνουν στα λόγια των Γραφών ένα νόημα που ταιριάζει στις δικές τους απόψεις». Ellen G. White, *Counsels to Writers and Editors*, p. 36.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Με τι στάση προσεγγίζετε συνήθως την Αγία Γραφή; Υπάρχει κάτι που χρειάζεται να αλλάξετε; Γιατί είναι τόσο σημαντική η στάση ταπεινότητας και υποταγής στον Λόγο;
2. Μήπως υπάρχουν οριστικοποιημένες απόψεις που ίσως πρέπει να αφήσετε κατά μέρος ώστε να επιτρέψετε στην Αγία Γραφή να μιλήσει από μόνη της; Αν ναι, πώς μπορείτε να αρχίσετε να προσέχετε γι' αυτές τώρα;
3. Πώς μπορεί η επιδίωξη της πρωτοτυπίας να γίνει εμπόδιο στην εξωτερική σχέση ενός ατόμου με τον Θεό; Δηλαδή, πώς η επιθυμία να βρει κανείς κάτι νέο και καινοτόμο μπορεί να τον οδηγήσει σε πλάνη, ειδικά αν το κάνει για εγωιστικούς σκοπούς;

Περίληψη: Η προσωπική μελέτη της Αγίας Γραφής αποτελεί το επίκεντρο μιας ζωντανής και διαρκούς σχέσης με τον Θεό. Ο Λόγος του Θεού μιλά με ουσιαστικό τρόπο στη ζωή μας στον 21^ο αιώνα, όπως ακριβώς και στο παρελθόν. Με παρόμοιο τρόπο που διατηρούμε ζωντανή μια φιλία, οφείλουμε να αναζητούμε τρόπους να διατηρούμε ζωντανή την πνευματική μας σχέση καθώς μένουμε στον Ιησού, εμπιστευόμενοι την υπόσχεσή Του ότι «ο λόγος Μου, που βγαίνει από το στόμα Μου· δεν θα γυρίσει σε Μένα αδειανός, αλλά θα εκτελέσει το θέλημά Μου, και θα ευοδωθεί σε ό,τι τον αποστέλλω» (Ησ. 55/νε' 11).

6. ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΙ ΜΑΧΗΤΕΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Χαίρομαι που ο Κύριος εισάκουσε τη φωνή μου, τις δεήσεις μου· που έκλινε το αυτί Του προς εμένα· και, ενόσω ζω, θα Τον επικαλούμαι» Ψαλμοί 116/ρις' 1, 2.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Δαν. 2/β' 20-23, 6/ς' 10, 11, Πράξ. 20/κ' 36, Γέν. 5/ε' 22-24, Έξ. 33/λγ' 15-23, 32/λβ' 31, 32.

Εάν, υποθετικά, μιλούσατε σπανίως στον καλύτερό σας φίλο ή στον/στη σύζυγό σας, πολύ σύντομα η σχέση σας θα διαλυόταν και θα δημιουργούταν πρόβλημα. Κατά τον ίδιο τρόπο, η προσευχή είναι ουσιαστικό μέρος της στενής σχέσης με τον Θεό. Είναι μια καθοριστική πνευματική συνήθεια, την οποία ο καθένας μας χρειάζεται και μπορεί να ενισχύσει. Αν δεν προσευχόμαστε συχνά και αδιάλειπτα, αργά ή γρήγορα θα απομακρυνθούμε από τον Κύριο.

Στην Αγία Γραφή μαθαίνουμε για τη ζωή διαφόρων ανθρώπων που προσευχήθηκαν με διαφορετικούς τρόπους. Μπορούμε να δούμε πώς η επικοινωνία τους με τον Θεό επηρέασε τη σχέση τους μαζί Του, πώς και για ποια πράγματα μπορούμε κι εμείς να προσευχόμαστε και πώς οι προσευχές τους άλλαξαν τη ζωή άλλων ανθρώπων. Όπως οι προσευχές μας επηρεάζουν όχι μόνο εμάς τους ίδιους, αλλά και τους άλλους ανθρώπους.

Όπως και η μελέτη της Αγίας Γραφής, το θέμα της προσευχής είναι τεράστιο και σημαντικό και πολύ ευρύτερο από ό,τι μπορεί να καλυφθεί σε δύο μόνο εβδομάδες. Αυτήν την εβδομάδα θα διδαχθούμε από ορισμένα πρόσωπα της Αγίας Γραφής που προσεύχονταν, το πόσο σημαντική είναι η προσευχή ώστε να έχουμε μια ισχυρή σχέση με τον Θεό. Ας μάθουμε από τα παραδείγματά τους.

Κυριακή 3 Μαΐου

Ο ΠΙΣΤΟΣ ΔΑΝΙΗΛ

Ο Δανιήλ είναι ένας από τους μεγάλους ήρωες της πίστης στην Αγία Γραφή. Στο Δαν. 1/α' 8 διαβάζουμε ότι: «Ο Δανιήλ, όμως, έβαλε στην καρδιά του να μη μολυνθεί από τα φαγητά του βασιλιά» Επίσης, στον Δανιήλ και στους τρεις φίλους του, «ο Θεός έδωσε γνώση και σύνεση σε κάθε μάθηση και σοφία· και έκανε τον Δανιήλ νοήμονα σε κάθε όραση και όνειρο» (Δαν. 1/α' 17). Η Αγία Γραφή περιγράφει τον Δανιήλ ως σοφό (Δαν. 1/α' 20, 2/β' 14, 21, 23, 48) επειδή το Πνεύμα του Θεού ήταν μέσα του (Δαν. 4/δ' 9, 18, 5/ε' 14, 6/ζ' 3) και ήταν πολύ αγαπητός στον Ουρανό (Δαν. 9/θ' 23, 10/ι' 11). Αυτά είναι μερικά χαρακτηριστικά ενός ανθρώπου που είχε μια ισχυρή και σταθερή σχέση με τον Θεό.

Στο Δαν. 2/β', όταν ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ εξέδωσε διάταγμα θανάτου για όλους τους σοφούς της Βαβυλώνας, ο Δανιήλ ζήτησε «από τον Θεό του ουρανού έλεος για το μυστήριο» του ονείρου (Δαν. 2/β' 18). Και όταν ο Θεός τού αποκάλυψε το όνειρο του βασιλιά, ο Δανιήλ αμέσως προσευχήθηκε.

Διαβάστε Δαν. 2/β' 20-23. Γιατί προσευχήθηκε ο Δανιήλ και τι μπορούμε να μάθουμε από αυτήν την προσευχή;

.....
.....

Καθώς τα χρόνια περνούσαν και οι βασιλείς άλλαζαν, ο Δανιήλ παρέμεινε διακεκριμένος σύμβουλος των βασιλέων επειδή, «πνεύμα έξοχο υπήρχε σ' αυτόν· και ο βασιλιάς στοχάστηκε να τον τοποθετήσει επάνω σε ολόκληρο το βασίλειο» (Δαν. 6/ζ' 3) και «ήταν πιστός, και δεν βρέθηκε σ' αυτόν κανένα σφάλμα ούτε αμάρτημα» (Δαν. 6/ζ' 4). Παρά την έντονη ζηλοφθονία και τις κακόβουλες συνωμωσίες (Δαν. 6/ζ' 5-9) από τους ομότιμους του, ο Δανιήλ διατήρησε στη ζωή του μια σταθερή και ατρόμητη πορεία προσευχής.

Διαβάστε Δαν. 6/ζ' 10, 11. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για τον Δανιήλ;

.....
.....

Όταν αντιμετώπιζε δυσκολίες, ο Δανιήλ προσευχόταν. Παρότι απειλούταν η ζωή του, παρέμεινε σταθερός και επίμονος στην προσευχή. Προσευχόταν τρεις φορές την ημέρα, όπως ήταν η συνήθειά του, στο ανοιχτό παράθυρό του προς την Ιερουσαλήμ. Προσευχόταν γονατιστός και επικεντρωμένος στην ευχαριστία και τη δέηση.

ΣΚΕΨΗ: Με ένα τέτοιο παράδειγμα, τι δικαιολογία έχουμε να μην προσευχόμαστε;

Δευτέρα 4 Μαΐου

Η ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

Όταν κάτι πάει στραβά στη ζωή μας, οι περισσότεροι τηλεφωνούμε σε έναν στενό φίλο για να μιλήσουμε. Όταν έχουμε καλά νέα, θέλουμε με κάποιον να τα μοιραστούμε. Το ίδιο μπορούμε να κάνουμε και με τον Θεό. «Με την προσευχή ανοίγουμε την καρδιά μας στον Θεό όπως σ' έναν φίλο» β.κ. σ. 87.

Η προσευχή όχι μόνο μας κρατά συνδεδεμένους με τον Θεό, αλλά δείχνει και στον Διάβολο σε Ποιον ανήκουμε. Το να γονατίζουμε για να προσευχηθούμε το πρωί, είναι μια σωματική έκφραση που δηλώνει στις δυνάμεις του σκότους ότι επιλέγουμε τον Θεό στην ημέρα μας. Και όχι μόνο αυτό, αλλά ο Θεός στέλνει αγγέλους στο πλευρό μας καθώς προσευχόμαστε, να μας ενισχύσουν και να μας προστατεύσουν από τον εχθρό του σκότους (Ψαλ. 91/4α').

Η φυσική πράξη του να γονατίζουμε σε υποταγή δείχνει μια ταπεινή στάση. Είναι κάπως διαφορετικό από το να είμαστε καθιστοί σε μια καρέκλα ή ξαπλωμένοι στο κρεβάτι ενώ προσευχόμαστε, παρότι μπορούμε να προσευχόμαστε και κατ' αυτόν τον τρόπο. Όταν γονατίζουμε ενώπιον του Θεού, ωστόσο, δείχνουμε ότι είμαστε έτοιμοι να Τον υπηρετήσουμε με όλη μας την καρδιά, και τα λόγια μας δηλώνουν ότι Αυτός είναι ο Κυρίαρχος και ότι εμείς είμαστε απλώς τα δημιουργημένα παιδιά Του.

Διαβάστε τα ακόλουθα εδάφια και σκεφτείτε τη ζωή αυτών των ανθρώπων που γονάτισαν καθώς προσεύχονταν: Δαν. 6/ς' 10, Λουκ. 22/κβ' 41, Πράξ. 7/ζ' 60, 9/θ' 40, 20/κ' 36

.....
.....

Το να στέκεται κανείς όρθιος κατά την προσευχή ήταν συνηθισμένη πρακτική στους Βιβλικούς χρόνους (Β' Χρον. 20/κ' 5, 6, 13, Α' Σαμ. 1/α' 26, Ιώβ 30/λ' 20, Λουκ. 18/ιη' 11). Η Αγία Γραφή αναφέρει επίσης παραδείγματα ανθρώπων που κάθονταν καθώς προσεύχονταν (Β' Σαμ. 7/ζ' 18, Β' Βασ. 4/ζ' 38). Άλλοι προσκυνούσαν τον Θεό με το πρόσωπό τους στο έδαφος – αν και αυτή η στάση συνδεόταν λιγότερο με την προσευχή και περισσότερο με την υποταγή σε κάποιον ανώτερο (Α' Βασ. 1/α' 47, Μάρ. 14/ιδ' 35).

Ποια είναι η δική σας συνηθισμένη στάση όταν προσεύχεστε; Η Αγία Γραφή δεν απαιτεί να προσευχόμαστε σε κάποια συγκεκριμένη στάση, αλλά οι στάσεις είναι σημαντικές, καθώς αντανακλούν τον σεβασμό μας, τα εσωτερικά μας συναισθήματα και την επιθυμία μας να παραδοθούμε στον Θεό. Μερικοί άνθρωποι δεν μπορούν να γονατίσουν – έτσι, αυτό που τελικά έχει τη μεγαλύτερη σημασία είναι η κατάσταση της καρδιάς. Αν μπορείτε να γονατίσετε αλλά συνήθως

δεν το κάνετε, γιατί δεν δοκιμάζετε να γονατίσετε την επόμενη φορά που θα προσευχηθείτε, ώστε να δείτε πώς επηρεάζει τον χρόνο σας με τον Θεό;

ΣΚΕΨΗ: Η Αγία Γραφή μάς προτρέπει: «Αδιάκοπα να προσεύχεστε» (Α' Θεσ. 5/ε' 17), υποδηλώνοντας σταθερότητα (Κολ. 4/δ' 2) και επιμονή (Ρωμ. 12/ιβ' 12). Σήμερα, καθώς στέκεστε, κάθεστε, ξαπλώνετε ή περπατάτε, στρέψτε τις σκέψεις σας στον Θεό και μιλήστε Του ως Φίλο σας. Ξεκινήστε από τώρα.

Τρίτη 5 Μαΐου

ΕΝΩΧ: ΠΕΡΠΑΤΟΥΣΕ ΚΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΟΥΣΕ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ

Διαβάστε Γέν. 5/ε' 22-24. Τι ακριβώς γνωρίζουμε για τον Ενώχ;

.....

.....

Η Αγία Γραφή δεν μας λέει πολλά για τη ζωή του Ενώχ. Μας λέει όμως ότι έζησε 365 χρόνια και ότι περπάτησε με τον Θεό, μέχρι που Εκείνος τον πήρε στον ουρανό. Πόσο όμορφο είναι το γεγονός ότι η σταθερή αφοσίωση ενός ανθρώπου στον Θεό, καθορίζει τη ζωή του! Ένα πράγμα που γνωρίζουμε είναι ότι ο Ενώχ πρέπει να ήταν σταθερός στην προσευχή (Ρωμ. 12/ιβ' 12), επιμένοντας και πλησιάζοντας όλο και περισσότερο τον Θεό με πίστη μέσα από τις καθημερινές του εμπειρίες. Η γη γινόταν ολοένα και πιο κακή στην εποχή που ζούσε, και ο Ενώχ συνέχιζε να υπηρετεί τον Θεό, όμως δεν θα μπορούσε να το κάνει καλά χωρίς να μένει ενωμένος μαζί Του. «Με μια ζωή ενεργής υπηρεσίας, ο Ενώχ διατήρησε ακμαία την επικοινωνία του με το Θεό. Όσο μεγαλύτεροι και επιτακτικοί οι μόχθοι του, τόσο πιο επίμονες οι προσευχές του... Αφού έμενε ένα διάστημα με τον λαό, εργαζόμενος προς όφελός τους με τη διδασκαλία και το παράδειγμά του, ύστερα αποτραβιόταν για να περάσει λίγο καιρό στη μοναξιά, αισθανόμενος την πείνα και τη δίψα για την ουράνια εκείνη γνώση που μόνο ο Θεός μπορεί να χορηγήσει. Με αυτή την επικοινωνία ο Ενώχ κατόρθωνε να αντανakλά ολοένα περισσότερο την εικόνα του Θεού... μέχρι και αυτοί οι άθεοι παρατηρούσαν με δέος την ουράνια σφραγίδα αποτυπωμένη στο παρουσιαστικό του.» Π.Π. σ. 69.

Ο Θεός δεν μας ζητά να ζούμε σαν μοναχοί ή ερημίτες, τόσο αποκομμένοι από τον κόσμο ώστε να μην είμαστε χρήσιμοι στη γη. Όπως ο Ενώχ, μπορούμε να είμαστε αποδοτικοί έχοντας επίγνωση των αναγκών γύρω μας. Όμως, μόνο βαδίζοντας και επικοινωνώντας με τον Θεό μέσα από μια σταθερή και ζωντανή σχέση μαζί Του, μπορεί Εκείνος να αντανakλά τον υπέροχο χαρακτήρα Του μέσα από εμάς.

Μπορούμε να προσευχόμαστε οποιαδήποτε στιγμή και οπουδήποτε. Δεν υπάρχει κανένα μέρος στη γη όπου ο Θεός δεν μας βλέπει ή δεν μας ακούει (Ψαλ. 139/ρλθ' 7-12). Πάντοτε ακούει τις κραυγές της καρδιάς μας, όπου κι αν βρισκόμαστε (Θρήν. 3/γ' 55-57). Ωστόσο, υπάρχει κάτι ιδιαίτερο στο να προσευχόμαστε φωναχτά και όχι μόνο με το μυαλό μας. Όταν προσευχόμαστε σιωπηλά, μπορεί να αποσπαστεί η προσοχή μας ή να μην ολοκληρώσουμε καν τη σκέψη ή την πρότασή μας, και ίσως είναι πιο δύσκολο να παραμείνουν οι σκέψεις μας συγκεντρωμένες. Όταν όμως προσευχόμαστε φωναχτά, έστω και ψιθυριστά ή με τον κανονικό μας τόνο, υπενθυμίζουμε στον εαυτό μας ότι ο Θεός είναι πραγματικός, ότι μας ακούει και ότι έχουμε κάτι συγκεκριμένο να Του πούμε.

ΣΚΕΨΗ: Καθώς προχωράτε τη μέρα σας σήμερα, πού ή πώς θα ψιθυρίσετε μια προσευχή σε επικοινωνία με τον Χριστό;

Τετάρτη 6 Μαΐου

ΜΩΥΣΗΣ: Ο ΘΕΟΣΕΒΟΥΜΕΝΟΣ ΗΓΕΤΗΣ

Ο Ενώχ είχε ξεκάθαρα μια πολύ στενή σχέση με τον Θεό. Για τον Μωυσή, ωστόσο, και τη σχέση του με τον Θεό γνωρίζουμε περισσότερα και μπορούμε να διαβάσουμε και πολλές καταγραφές των συνομιλιών τους. Καθώς ταξιδεύουμε με τον Μωυσή μέσα από τα скаμπανεβάσματα της ζωής αυτού του ταπεινού ηγέτη, βλέπουμε επανειλημμένα ότι το πιο σημαντικό στοιχείο της ζωής του και το μυστικό της επιτυχίας του θεοσεβούς ηγέτη ήταν η συνεχής επικοινωνία και η σταθερή του σχέση με τον Θεό.

Διαβάστε Έξ. 33/λγ' 15-23. Ποιο είναι το περιεχόμενο και ο τρόπος της συνομιλίας μεταξύ του Μωυσή και του Κυρίου;

Φανταστείτε πώς θα ήταν να μιλάτε με τον Θεό και να ακούτε τη φωνή Του τόσο καθαρά. Είναι αξιοπεριεργό που οι Ισραηλίτες δεν επιδίωξαν οι ίδιοι αυτό το είδος επικοινωνίας με τον Θεό, αντί να παρακαλούν τον Μωυσή να τους μιλήσει εκ μέρους Του (Έξ. 20/κ' 18-21). Ωστόσο, ο Θεός είχε προετοιμάσει τον Μωυσή για αυτό, ξεκινώντας από η συνάντησή τους στην καιόμενη βάτο, στο ίδιο ακριβώς βουνό. Αν και διαβάζουμε για άλλες προσωπικές προσευχές του Μωυσή, βλέπουμε ότι βρίσκεται σχεδόν συνεχώς στην παρουσία του Θεού ζητώντας καθοδήγηση και μεσιτεύοντας για τον λαό που ηγείται.

Σε δύο περιπτώσεις, ο Μωυσής μεσολαβεί για τα μέλη της οικογένειάς του. Σε ποιες καταστάσεις χρειάστηκε να μεσολαβήσει και τι θα είχε συμβεί αν δεν είχε παρέμβει για να γεφυρώσει το χάσμα;

- Ααρών: Έξ. 32/λβ' 1-14, 31-34, Δευτ. 9/θ' 20
- Μαριάμ: Αριθ. 12/ιβ' 13

.....
 Αυτό που είναι ιδιαίτερα εντυπωσιακό στην περίπτωση της Μαριάμ, είναι ότι ο Μωυσής ήταν ο αποδέκτης της κακής της συμπεριφοράς και της ζήλιας της. Θα μπορούσε πολύ εύκολα να είχε παραμείνει αμέτοχος και να είχε αφήσει τον Θεό να επιβάλει την τιμωρία που άξιζαν η Μαριάμ και ο Ααρών. Αντ' αυτού, έσπευσε να τη συγχωρήσει και να μεσιτεύσει για τη θεραπεία της αδελφής του. Πόσο έντονα αντανακλάται η συγχωρητική χάρη του Θεού προς τους αμαρτωλούς σε αυτές τις πράξεις του Μωυσή!

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Ματ. 5/ε' 44 και Κολ. 3/γ' 13. Πώς μπορούμε να κάνουμε αυτό που μας ζητείται εδώ; Γιατί είναι σημαντικό να το κάνουμε;

Πέμπτη 7 Μαΐου

Ο ΜΩΥΣΗΣ ΜΕΣΙΤΕΥΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΕΘΝΟΣ

Διαβάστε Έξ. 32/λβ' 31, 32. Τι διδασκόμαστε για τον Μωυσή και την προσευχή;

.....
 Ο Μωυσής μεσολάβησε με θάρρος για τον λαό του Θεού πολλές φορές. Στράφηκε στον Θεό όταν ο λαός διψούσε (Έξ. 15/ιε' 25, 17/ιζ' 2-6), όταν πεινούσε (Αριθ. 11/ια' 21, 22) και όταν βρισκόταν σε απόλυτη απελπισία (Αριθ. 11/ια' 11-15).

Για τότε που οι Ισραηλίτες έφτιαξαν το χρυσό μοσχάρι αμέσως μετά τη διαθήκη που σύναψε ο Θεός μαζί τους, ο Μωυσής δήλωσε: «φοβήθηκα πολύ εξαιτίας του θυμού και της οργής, με την οποία ο Κύριος ήταν θυμωμένος εναντίον σας για να σας εξολοθρεύσει. Αλλά, ο Κύριος με εισάκουσε και αυτή τη φορά» (Δευτ. 9/θ' 19).

Για τότε που οι κατάσκοποι επέστρεψαν από τη Γη της Επαγγελίας, ο Μωυσής θυμήθηκε: «Και έπεσα μπροστά στον Κύριο 40 ημέρες και 40 νύχτες, όπως είχα προσπέσει και πριν· επειδή, ο Κύριος είπε να σας εξολοθρεύσει» (Δευτ. 9/θ' 25).

Για τότε που η φυλή Λευί χωρίστηκε από τις άλλες φυλές για να υπηρετήσει στο αγιαστήριο, ο Μωυσής θυμήθηκε: «Και εγώ στάθηκα επάνω στο βουνό, όπως και πριν, 40 ημέρες και 40 νύχτες· και ο Κύριος με εισάκουσε και αυτή τη φορά, και ο Κύριος δεν θέλησε να σε εξολοθρεύσει» (Δευτ. 10/ι' 10). Ο Θεός εισάκουσε τις ικεσίες του Μωυσή.

Μπορούμε να μάθουμε πολλά από τη ζωή του Μωυσή όσον αφορά την προσευχή και την προσκόλληση στον Θεό:

- Ο Μωυσής είχε βαθιά αγάπη για τον Θεό και ξεκάθαρη εικόνα του χαρακτήρα Του. Ο Θεός περιέγραψε τον εαυτό Του στον Μωυσή στην Έξ. 34/λδ' 6: «Ο Κύριος, ο Κύριος ο Θεός είναι οικτίρμονας και ελεήμονας, μακρόθυμος, και πολυέλεος, και αληθινός».
- Ο Μωυσής ήταν θαρραλέος και πιστός, καθώς κρατήθηκε σταθερά στον Θεό κατά τη διάρκεια των αντίξοων συνθηκών στη δύσκολη πορεία προς τη Γη της Επαγγελίας. Παρότι αγωνιζόταν όπως όλοι μας, ο Μωυσής εμπιστευόταν τη δύναμη, την παρουσία και την καθοδήγηση του Θεού στη ζωή του (Έξ. 33/λγ' 13).
- Ο Μωυσής υπενθύμισε στον Θεό τη διαθήκη Του (Έξ. 32/λβ' 13), διεκδίκησε τις υποσχέσεις του Θεού για χάρη του λαού Του (Δευτ. 7/ζ' 8) και θυμότανε την καθοδήγηση του Θεού στο παρελθόν (Δευτ. 8/η' 2).
- Ο Μωυσής αποδέχθηκε τις απαντήσεις του Θεού στις προσευχές του, είτε ήταν θετικές είτε αρνητικές. Το να έχουμε στενή σχέση με τον Θεό δεν σημαίνει ότι θα παίρνουμε πάντα αυτό που θέλουμε (Δευτ. 3/γ' 23-29), αλλά πρέπει να προσευχόμαστε με επιμονή ούτως ή άλλως (Λουκ. 18/η' 1-8).

ΣΚΕΨΗ: Ποιος χρειάζεται τις μεσολαβητικές σου προσευχές αυτή τη στιγμή; Γιατί να μην προσευχηθείς αυτή τη στιγμή;

Παρασκευή 8 Μαΐου

Δύση Ηλίου: 20:22'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Τελικά, πρέπει να προσευχόμαστε επειδή αγαπάμε τόσο πολύ τον Θεό και δεν μπορούμε να μη μοιραζόμαστε μαζί Του τα πάντα στη ζωή μας: τις χαρές και τις “νίκες” μας, τα βάρη και τις ανησυχίες μας, τα αιτήματά μας και τις καθημερινές μας ανάγκες. «Είναι δυνατόν να βρεθούμε τόσο κοντά στον Θεό ώστε, σε κάθε ξαφνική δοκιμασία, οι σκέψεις να στρέφονται τόσο φυσικά προς Αυτόν όπως το λουλούδι στρέφεται στον ήλιο. Παρουσίαζε στον Θεό τις χαρές και τις λύπες σου, τις έγνοιες και τους φόβους σου. Δεν Τον βαρύνεις ούτε Τον κουράζεις. Εκείνος που μετρά τις τρίχες της κεφαλής σου, δε μένει αδιάφορος μπροστά στις ανάγκες των παιδιών Του... Η γεμάτη αγάπη καρδιά Του συγκινείται από τις θλίψεις μας όταν Του τις αναφέρουμε. Να Του πεις ό,τι απασχολεί τις σκέψεις σου. Τίποτα δεν Του είναι τόσο βαρύ να το σηκώσει, αφού Αυτός κρατάει τους κόσμους και κυβερνάει ολόκληρο το σύμπαν. Ό,τι αφορά τη γαλήνη μας είναι άξιο της προσοχής Του. Κανένα κεφάλαιο της ζωής μας δεν είναι τόσο σκοτεινό που να μην μπορεί να διαβάσει. Δεν υπάρχει δυσκολία τόσο περίπλοκη που να μην μπορεί να αντιμετωπίσει.

Καμιά συμφορά δεν πλήττει και το πιο αδύναμο παιδί Του, καμιά αγωνία δεν καταθλίβει την ψυχή, κανένα παραλήρημα χαράς ή καμιά ειλικρινής προσευχή δεν ξεφεύγει από τα χείλη, χωρίς να ελκύουν την προσοχή του ουράνιου Πατέρα μας ή να προκαλούν το άμεσο ενδιαφέρον Του... Η σχέση ανάμεσα στον Θεό και σε κάθε ψυχή είναι τόσο στενή και ολοκληρωμένη, σαν να μην υπήρχε άλλη ψυχή στη γη που να αποσπάσει το ενδιαφέρον Του, άλλη ψυχή για χάρη της οποίας να θυσιάσει τον Υιό Του.» Β.Χ. σ. 93, 94.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Θα περιγράψατε την προσευχή ως κάτι ωραίο ή ως βάρος; Τι έχει διαμορφώσει την οπτική σας;
2. Υπάρχουν πολλά ουσιαστικά μηνύματα στο παραπάνω απόσπασμα. Ποια σκέψη σας αγγίζει ιδιαίτερα;
3. Από τους τρεις Βιβλικούς χαρακτήρες που μελετήσαμε αυτήν την εβδομάδα (Δανιήλ, Ενώχ και Μωυσή), με ποιου την προσευχή σχετίζεστε περισσότερο και γιατί;

Περίληψη: Καθώς διαβάζουμε για τους γίγαντες της προσευχής στην Αγία Γραφή, είναι εύκολο να σκεφτούμε ότι δεν μπορούμε να έχουμε μια τόσο στενή σχέση με τον Θεό ή να είμαστε τόσο αφοσιωμένοι. Αλλά μπορούμε. Όπως ο Δανιήλ, μπορούμε – παρά την αντίσταση – να είμαστε σταθεροί και πιστοί στο να γονατίζουμε κάθε μέρα. Όπως ο Ενώχ, μπορούμε να προχωράμε επικοινωνώντας με τον Θεό, στρεφόμενοι προς Αυτόν πριν πράξουμε το έργο που μας έχει καλέσει να κάνουμε. Όπως ο Μωυσής, μπορούμε να καθοδηγούμε όσους βρίσκονται στη σφαίρα επιρροής μας, μεσιτεύοντας για τις οικογένειές μας και τους ανθρώπους γύρω μας, καθώς επιλέγουμε να μένουμε κάτω από τη σκιά του Παντοδύναμου Ηγέτη και Φίλου μας.

7. ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Ελπίζετε σ' Αυτόν σε κάθε στιγμή· ανοίγεται, λαοί, μπροστά Του τις καρδιές σας· ο Θεός είναι καταφύγιο σε μας» Ψαλμοί 62/ξβ' 8.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Α' Βασ. 19/ιθ' 1-18, Ματθ. 6/ς' 5-8, Λουκ. 11/ια' 2-4, Ματθ. 6/ς' 5-15, Δαν. 9/θ' 4-19, Ρωμ. 8/η' 26, 27.

Πόσο σημαντική είναι η προσευχή στη ζωή σας; Πόσο συχνά προσεύχεστε; Με πόση θέρμη; Με πόση προσδοκία; Προσεύχεστε καθημερινά ή μόνο σε στιγμές ανάγκης; Οι προσευχές σας είναι πάντοτε αιτήματα ή περιλαμβάνουν και δοξολογία προς τον Θεό; Μήπως επίσης, προσεύχεστε το πρωί, πριν φάτε και ίσως κατά τη διάρκεια της πολυάσχολης ημέρας σας; Ίσως συμμετέχετε στην εβδομαδιαία συνάντηση συμπροσευχής ή να έχετε βιώσει την 24ωρη αλυσίδα αδιάληπτης προσευχής. Έχετε βιώσει τη δύναμη και την παρουσία του Θεού μέσω της προσευχής που αλλάζει τα πάντα στη ζωή σας;

Η προσευχή είναι η συνεχής σύνδεση ανάμεσα σε εμάς (τα κλήματα) και τον Ιησού (την Άμπελο). «Αν θέλουμε να αυξανόμαστε και να ευδοκιμούμε, πρέπει συνεχώς να απομυζούμε χυμό και να τρεφόμεστε από τη Ζωντανή Άμπελο – γιατί χωρισμένοι από την Άμπελο δεν έχουμε δύναμη.» Ellen G. White, Early Writings, p. 73. Αυτή είναι η ευλογία της σταθερής, διαρκούς προσευχής. Ο Θεός μάς ακούει και απαντά πάντα στον δικό Του χρόνο και με τον δικό Του τέλειο τρόπο – αν και όχι πάντα με τον τρόπο που εμείς περιμένουμε.

Αυτήν την εβδομάδα ας μελετήσουμε και άλλα πρόσωπα της Αγίας Γραφής που προσεύχονταν και ας εξετάσουμε πρακτικούς τρόπους για να ενισχύσουμε την προσευχή στην καθημερινή μας ζωή.

Κυριακή 10 Μαΐου

ΗΛΙΑΣ: ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΣΕ ΠΕΡΙΟΔΟ ΚΡΙΣΗΣ

Ο πιστός Ηλίας ζούσε σε κακούς καιρούς, με τον βασιλιά Αχαάβ να κάνει ακόμη περισσότερο «για να παροργίσει τον Κύριο τον Θεό του Ισραήλ, ο Αχαάβ έπραξε περισσότερο από όλους τους βασιλιάδες του Ισραήλ, όσοι στάθηκαν πριν απ' αυτόν» (Α' Βασ. 16/ις' 33). Μακράν οι πιο συνταρακτικές στιγμές στη ζωή του Ηλία ήταν στην αναμέτρηση στο όρος Κάρμηλο (Α' Βασ. 18/ιη'). Στο αποκορύφωμα αυτής της εκπληκτικής ιστορίας, ο Αχαάβ και το βασίλειό του είδαν με τα ίδια τους τα μάτια την αλήθεια ότι ο Θεός απαντά στις προσευχές. Αυτή ήταν μια αξέχαστη στιγμή στην ιστορία του Ισραήλ και γι' αυτό η ξαφνική αλλαγή των γεγονότων στην αφήγηση μάς εκπλήσσει. Διαβάστε Α' Βασ. 19/ιθ' 1-18, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στις προσευχές του Ηλία και στην επικοινωνία του Θεού μαζί του. Ποια είναι η βαθύτερη αιτία της απογοήτευσης του Ηλία; Πώς διαφέρει η απάντηση του Θεού από αυτό που συνέβη στο όρος Κάρμηλο;

.....

.....

Κατά τη διάρκεια μιας μόνο ημέρας, παρότι ο Θεός απάντησε σε κάθε προσευχή του Ηλία, η συναισθηματική, ψυχική και σωματική κατάσταση του προφήτη άλλαξε απότομα. Αν και είχε βιώσει μια μεγάλη νίκη με τον Θεό εκείνη την ημέρα, σε μια στιγμή κόπωσης επέτρεψε τον φόβο του θανάτου να υπερισχύσει της πίστης του στον Θεό. Το ιδιαίτερα εντυπωσιακό σε αυτήν την ιστορία είναι πως, παρότι ο Ηλίας υπέκυψε στην απελπισία και την αποθάρρυνση, ο Θεός ήρθε σε αυτόν με τρυφερότητα και φροντίδα παρέχοντάς του ξανά τροφή και νερό (Α' Βασ. 19/ιθ' 5, 6), ώστε άντεξε για 40 ημέρες και 40 νύχτες (Α' Βασ. 19/ιθ' 8). Και όταν ο Θεός τελικά αποκαλύφθηκε, το έκανε με πολύ διαφορετικό τρόπο από ό,τι πριν.

Μερικές φορές στη ζωή μας, ο Θεός απαντά με πολύ άμεσο, ισχυρό και αναμφισβήτητο τρόπο. Αυτό ενισχύει την πίστη μας και νιώθουμε την εγγύτητα του Θεού στη ζωή μας. Άλλες φορές ταλαντευόμαστε και υποκύπτουμε στον πειρασμό, σκεπτόμενοι ότι είναι πολύ δύσκολο να ακολουθήσουμε τον Θεό με ακλόνητη πίστη. Αναζητούμε τις απαντήσεις του Θεού με τρόπους που εμείς περιμένουμε να ενεργήσει, χωρίς να συνειδητοποιούμε ότι οι σκέψεις και οι τρόποι Του είναι πολύ ανώτεροι και σοφότεροι από τους δικούς μας (Ησ. 55/νε' 8, 9). Όπως υπάρχουν πολλά πράγματα που ο Θεός δημιούργησε και δεν τα κατανοούμε, κατά τον ίδιο τρόπο δεν είναι παράξενο και το ότι δεν καταλαβαίνουμε και τους τρόπους με τους οποίους ενεργεί.

ΣΚΕΨΗ: Ο Θεός, ο αγαθός και στοργικός Πατέρας μας, γνωρίζει

ακριβώς τι χρειάζεστε. Πώς μπορείτε να παραμείνετε ήρεμοι και να Τον εμπιστευέστε κρατώντας το βλέμμα σας σταθερά στραμμένο πάνω Του σε όλες τις περιστάσεις; Μιλήστε Του για αυτό τώρα.

Δευτέρα 11 Μαΐου

ΟΤΑΝ ΟΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΕΣ

Ίσως προσεύχεστε για κάτι πολύ καιρό, ίσως και χρόνια, και νιώθετε ότι ο Θεός δεν ακούει τις προσευχές σας. Η Αγία Γραφή μάς λέει: «ζητάτε, και θα σας δοθεί» (Ματθ. 7/ζ' 7), «αν ζητάμε κάτι σύμφωνα με το θέλημά Του» (Α' Ιωάν. 5/ε' 14). Πώς κατανοείτε αυτές τις υποσχέσεις;

.....

.....

Η Άννα είναι ένα παράδειγμα μιας αφοσιωμένης γυναίκας που προσευχήθηκε για κάτι πολύ συγκεκριμένο (Α' Σαμ. 1/α' 10-17). Στην αρχή φαινόταν πως ο Θεός δεν απαντούσε στις προσευχές της, αλλά εκείνη επέμεινε και ο Θεός απάντησε, στον δικό Του τέλειο χρόνο και σύμφωνα με το θέλημά Του. Μερικές φορές η αναμονή ενισχύει την πορεία μας με τον Θεό, καθώς μαθαίνουμε να Τον εμπιστευόμαστε περισσότερο.

Στον Ψαλ. 62/ξβ' 8 λέει: «Ελπίζετε σ' Αυτόν σε κάθε στιγμή· ανοίγετε, λαοί, μπροστά Του τις καρδιές σας· ο Θεός είναι καταφύγιο σε μας». «Ελπίζετε σ' Αυτόν» - Εμπιστευθείτε Τον! Εμπιστευόμαστε πραγματικά ότι γνωρίζει ποιο είναι το καλύτερο, ακόμη και όταν δεν βλέπουμε άμεσα απάντηση στις προσευχές μας; Εμπιστευόμαστε ότι θα απαντήσει τελικά στον δικό Του τέλειο χρόνο και με τον δικό Του τέλειο τρόπο;

Μερικές φορές οι προσευχές μας μπορεί να μην απαντηθούν τόσο γρήγορα όσο θέλουμε ή με τον τρόπο που ελπίζουμε. Τι μας συμβουλεύει η Αγία Γραφή γι' αυτό;

- Ζητάτε το θέλημα του Θεού, όχι το δικό σας (Ματθ. 6/ς' 10, Α' Ιωάν. 5/ε' 14, 15).
- Εξετάστε τα κίνητρά σας (Παρ. 16/ις' 2, Ιακ. 4/δ' 3).
- Σκεφτείτε αν έχετε κάποια αμαρτία που κρατάτε μέσα σας (Ψαλ. 66/ξς' 18, Α' Πέτ. 3/γ' 12, Παρ. 15/ιε' 29).
- Μείνετε στον Θεό και στον Λόγο Του (Ιωάν. 15/ιε' 7).
- Να έχετε πίστη καθώς προσεύχεστε (Εβρ. 11/ια' 6, Ιακ. 1/α' 6, Μάρ. 11/ια' 24, Ματθ. 21/κα' 22).
- Εξετάστε την κατάσταση της καρδιάς σας (ταπεινή ή υπερήφανη) (Ιακ. 4/δ' 6, Α' Πέτ. 5/ε' 6).
- Επιμείνετε (Α' Θεσ. 5/ε' 17, 18).
- Συγχωρείτε τους άλλους (Μάρ. 11/ια' 25, 26).

- Εντέλει, ο Θεός βλέπει την ευρύτερη εικόνα και γνωρίζει τι είναι καλύτερο για εμάς (Ρωμ. 8/η' 28, Εφεσ. 3/γ' 20, Ιερ. 29/κθ' 11-13). Μερικές φορές η απάντησή Του είναι όπως στον απ. Παύλο: «Αρ- κεί σε σένα η χάρη Μου» (Β' Κορ. 12/ιβ' 9).

Ένα βασικό στοιχείο που καθορίζει την αντίδρασή μας σε προσευ- χές που φαίνεται να μένουν αναπάντητες, είναι η εικόνα που έχουμε για τον Θεό. Αν βλέπουμε τον Θεό ως απόμακρο και αδιάφορο, η σχέση μας μαζί Του αποδυναμώνεται. Σε τέτοιες στιγμές, αναζητή- στε στην Αγία Γραφή αποδείξεις της αγάπης και της φροντίδας Του για εσάς και προσευχηθείτε ώστε η αλλοιωμένη εικόνα που έχετε για Αυτόν να γίνει ξεκάθαρη.

Τρίτη 12 Μαΐου

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΜΑΣ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ

Στην εποχή του Ιησού, οι πολύ μεγάλες και περίπλοκες προσευχές, που συνήθως απομνημονεύονταν, θεωρούνταν σημαντικές. Ο Ιη- σούς όμως δεν είχε τίποτα καλό να πει για τις προσευχές αυτές (Ματ. 6/ζ' 5-8) και τις αποκάλυψε όπως πραγματικά ήταν: επιδείξεις “ευσέβειας”.

Οι μαθητές είδαν τον Ιησού να προσεύχεται και κατάλαβαν ότι η προσευχή ήταν κεντρικό κομμάτι της ζωής Του (Λουκ. 5/ε' 16, 6/ζ' 12, 9/θ' 18, 22/κβ' 41, 24/κδ' 30, Μάρ. 1/α' 35, 6/ζ' 46). Παρατηρώ- ντας τον Ιησού, είδαν την αντίθεση με τους θρησκευτικούς ηγέτες και συνειδητοποίησαν ότι η προσευχή ήταν πολύ πιο σημαντική από ό,τι είχαν ποτέ σκεφτεί. Έτσι, οι μαθητές ζήτησαν από τον Ιησού: «Κύριε, δίδαξέ μας να προσευχόμαστε» (Λουκ. 11/ια' 1).

Ο Ιησούς έδειξε στους μαθητές Του (και σε εμάς) ότι μπορούμε να προσευχόμαστε με απλό τρόπο, με καθημερινή γλώσσα. Μας έδειξε ότι οι προσευχές μας πρέπει να είναι ειλικρινείς και να προέρχονται από την καρδιά μας.

Διαβάστε Λουκ. 11/ια' 2-4 και Ματ. 6/ζ' 5-15 και προσέξτε τα εξής στοιχεία της προσευχής που δίδαξε ο Ιησούς:

- **Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς:** Αναγνωρίζοντας την προσω- πική μας σχέση με τον Πατέρα όλων.
- **Αγιασθήτω το όνομά Σου:** Αναγνωρίζοντας την αγιότητα του Θεού, πλησιάζουμε με ευλάβεια και σεβασμό.
- **Ελθέτω η βασιλεία Σου:** Λαχταρώντας την επιστροφή του Θεού και την ενδυνάμωση του Αγίου Πνεύματος μέχρι να επιστρέψει.
- **Γενηθήτω το θέλημά Σου, ως εν ουρανώ, και επί της γης:** Πα- ραδίνοντας τον εαυτό μας και προσευχόμενοι να γίνει το θέλημα του Θεού στη ζωή μας, εμπιστευόμενοι ότι Αυτός ξέρει το καλύ- τερο, αντί να προσευχόμαστε απλώς για ό,τι εμείς θέλουμε.

- **Τον άρτον ημών τον επιούσιον δος εις ημάς σήμερα:** Ζητώντας αυτό που χρειαζόμαστε για να ζήσουμε, τόσο σωματικά (τροφή και νερό) όσο και πνευματικά (τον Ιησού και τον ζωντανό Λόγο Του).
- **Και συγχώρησον εις ημάς τας αμαρτίας ημών, καθώς και η-μείς συγχωρούμεν εις τους αμαρτάνοντας εις ημάς:** Μετανοώ-ντας, ζητώντας συγχώρεση και συγχωρώντας (όπως ο Θεός συγ-χωρεί εμάς) όσους μας έχουν πληγώσει.
- **Και μη φέρης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ελευθέρωσον ημάς από του πονηρού:** Ζητώντας προστασία και καταφύγιο από το κακό αυτού του κόσμου (Ψαλ. 91/4α’).
- **Διότι Σου είναι η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα εις τους αιώνας· Αμήν:** Αναγνωρίζοντας ότι όλα όσα είμαστε, όλα όσα έ-χουμε και όλα όσα κάνουμε ανήκουν στον Θεό. Μόνο Αυτός αξίζει τη δόξα και τον έπαινό μας (Α’ Χρον. 29/κθ’ 11).

ΣΚΕΨΗ: Γιατί να μην προσευχόμαστε περισσότερο στρεφόμενοι στον Θεό κάθε πρωί, για να μιλάμε σε Αυτόν που μας αγαπά πιο πολύ από οποιονδήποτε άλλον; Τι σας κρατάει από το να το κάνετε; Προσευχηθείτε τώρα, όπως μας προσκαλεί ο Ιησούς.

Τετάρτη 13 Μαΐου

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ-ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ-ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ-ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Με τον ίδιο τρόπο που ο Ιησούς μάς δίδαξε πώς να προσευχόμαστε στο Ματ. 6/ς’ 5-15, μπορούμε να ακολουθήσουμε αυτό το απλό πρό-τυπο όταν προσερχόμαστε στον Θεό ιδιωτικά, με την οικογένειά μας ή ως εκκλησία, ενθυμούμενοι ότι η προσευχή είναι να μιλάμε στον Θεό ως φίλο. Πολύ συχνά οι προσευχές μας είναι γεμάτες αιτήματα, ενώ ο Ιησούς μάς δίδαξε να προσευχόμαστε για πολύ περισσότερα! Διαβάστε την προσευχή του Δανιήλ στο Δαν. 9/θ’ 4-19 και παρατη-ρήστε τα διαφορετικά μέρη αυτής της προσευχής.

.....
 .....

Σκεφτείτε πώς θα μπορούσατε να συμπεριλάβετε τα ακόλουθα στοι-χεία στις προσευχές σας:

Δοξολογία: Η δοξολογία είναι έκφραση λατρείας για το Ποιος είναι ο Θεός και ο χαρακτήρας Του. Διαβάστε Ψαλ. 100/ρ’, τον όμορφο αίνο δοξολογίας προς τον Θεό. Αναλογιστείτε τα πολλά ονόματα του Θεού και τον υπέροχο χαρακτήρα Του. Δοξάστε Τον ως τον Λυ-τρωτή, τον Σωτήρα, τον Παρηγορητή, τον Συντηρητή, τον Καλό Ποι-μένα, το Άλφα και το Ωμέγα και τον Βράχο σας!

Εξομολόγηση και Συγχώρεση: Όταν μιλάμε με τον Θεό και μένουμε ενωμένοι μαζί Του, δεν μπορούμε παρά να αφήσουμε οτιδήποτε μας

κρατάει πίσω ή μας χωρίζει από Αυτόν. Όσο πιο κοντά Του είμαστε, τόσο περισσότερο βλέπουμε την αναξιοσύνη και την αθλιότητά μας. Αυτό μας ωθεί να Τον ικετεύσουμε να αφαιρέσει τις αμαρτίες μας και να διαμορφώσει τον χαρακτήρα μας κατά την ομοίωσή Του. Και εφόσον περιμένουμε από τον Θεό να μας συγχωρήσει, πρέπει κι εμείς να είμαστε έτοιμοι να συγχωρήσουμε τους άλλους. «Εξομολογείστε ο ένας στον άλλον τα πταίσματά σας, και προσεύχεστε ο ένας για τον άλλον για να γιατρευτείτε. Πολύ ισχύει η δέηση του δικαίου που γίνεται ένθερμα» (Ιακ. 5/ε' 16).

Παρακλήσεις: Ποιες είναι οι προκλήσεις που ίσως αντιμετωπίζετε με την οικογένεια, τους φίλους, την υγεία, τα οικονομικά, την εργασία ή τις σπουδές σας; Πού χρειάζεστε συγκεκριμένα την καθοδήγηση του Θεού; Ποιος χρειάζεται τη στήριξή σας και πώς μπορείτε να την προσφέρετε με τον καλύτερο τρόπο; Προσευχηθείτε συγκεκριμένα για αυτούς τους τομείς και τους ανθρώπους, ζητώντας να γίνει το θέλημα του Θεού.

Ευχαριστία: Διαβάστε Φιλιπ. 4/δ' 6 και σκεφτείτε τις ευλογίες στη ζωή σας. Μπορεί να σας έρχονται στο μυαλό σημαντικά πράγματα, αλλά τι γίνεται με τα μικρά πράγματα που τόσο συχνά θεωρούμε ως δεδομένα; Λαμβάνουμε συνεχώς το έλεος του Θεού, κι όμως πόσο λίγη ευγνωμοσύνη εκφράζουμε και πόσο λίγο Τον δοξάζουμε για όσα έχει κάνει για εμάς.

ΣΚΕΨΗ: Για ποια πράγματα έχετε να δοξάσετε τον Θεό, να εξομολογηθείτε σε Αυτόν, να δεηθείτε και να Τον ευχαριστήσετε; Γιατί να μην το κάνετε αυτή τη στιγμή;

Πέμπτη 14 Μαΐου

ΑΛΛΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

- ♦ Γιατί να προσευχόμαστε εφόσον ο Θεός ήδη γνωρίζει; Γιατί να προσευχόμαστε εφόσον ο Θεός είναι παντογνώστης; Η Ε. Χουάιτ εξηγεί ότι: «δε γίνεται με σκοπό να γνωστοποιήσουμε στον Θεό το τι είμαστε, αλλά για να μας ικανώσει να Τον δεχτούμε. Δεν κατεβάζει η προσευχή τον Θεό κοντά μας, αλλά ανεβάζει εμάς προς Αυτόν» Β.Χ. σ. 87. Πράγματι, ο Θεός γνωρίζει τις επιθυμίες και τις ανάγκες μας και διαβάζει κάθε πρόθεση της καρδιάς μας. Ωστόσο, η προσευχή είναι καλή για εμάς. Μας καλεί να κάνουμε μια παύση μέσα στη βιασύνη της ζωής μας, να αναγνωρίσουμε ότι ο Θεός είναι κυρίαρχος πάνω σε όλα και να θέσουμε τον εαυτό μας στα πόδια Του. Μπορεί επίσης να ανοιχτούν δρόμοι για να ενεργήσει ο Θεός όταν Τον προσκαλούμε να το κάνει. Το Άγιο Πνεύμα μεσιτεύει για εμάς καθώς δεν ξέρουμε πώς να προσευχηθούμε όπως πρέπει (Ρωμ. 8/η' 26, 27).
- ♦ Γιατί να προσευχόμαστε όταν όλα είναι καλά; Η επάρκεια και η

υπερηφάνεια (Μάθημα 3) μπορούν να αποτελέσουν ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια για μια σταθερή πορεία προσευχής. Αν συνειδητοποιούσαμε πόσο πολύ χρειαζόμαστε τον Θεό, θα ερχόμασταν σε Αυτόν πολύ περισσότερο! Εφόσον οι τέλειοι άγγελοι Τον λατρεύουν και Τον προσκυνούν, πώς εμείς οι αμαρτωλοί άνθρωποι θεωρούμε ότι Τον έχουμε λιγότερο ανάγκη; Τι λένε το Ματθ. 5/ε' 6 και ο Ησ. 44/μδ' 3 σχετικά με αυτήν την αλήθεια;

♦ Ποιος είναι ο ρόλος της πίστης στην προσευχή; Διαβάστε Εβρ. 11/ια' 6 και συλλογιστείτε τα εξής: «Προσευχή και πίστη είναι στενά συνδεδεμένες, και πρέπει να μελετούνται ταυτόχρονα. Στην πιστή προσευχή ενοικεί μια θεϊκή επιστήμη, την οποία ο καθένας που θέλει να επιτύχει στη ζωή πρέπει να κατανοήσει. Ο Χριστός λέει: "Πάντα όσα προσευχόμενοι ζητείτε, πιστεύετε ότι λαμβάνετε, και θέλει γείνει εις εσάς" (Μάρκ. 11/ια' 24). Διασαφηνίζει ότι αυτά που ζητάμε, πρέπει να είναι σύμφωνα με το θέλημά Του. Πρέπει να ζητάμε εκείνα τα πράγματα που έχει υποσχεθεί, και οτιδήποτε λαμβάνουμε, πρέπει να χρησιμοποιηθεί για την εκτέλεση του θελήματός Του. Όταν οι όροι τηρούνται, η υπόσχεση είναι κατηγορηματική... Δε χρειάζεται να δούμε κάποια εξωτερική παρουσίαση της ευλογίας.» ΕΚ. σ. 244, 245.

♦ Με ποιον πρέπει να προσεύχομαι; Πρέπει να προσευχόμαστε κυρίως ιδιωτικά (μόνο ο Θεός και εσείς), καθώς η προσευχή και η μελέτη της Αγίας Γραφής είναι η ζωτική δύναμη της σχέσης σας με τον Θεό. Αφιερώστε χρόνο για να εξετάσετε την καρδιά σας καθώς μιλάτε και ακούτε τον Θεό (Ματθ. 6/ς' 6). Πρέπει επίσης να προσευχόμαστε με τις οικογένειές μας ή σε μικρές ομάδες (Γράξ. 12/ιβ' 12), γιατί όπου είναι δύο ή τρεις συγκεντρωμένοι στο όνομά Του, ο Θεός είναι εκεί (Ματθ. 18/ιη' 20). Τέλος, πρέπει να προσευχόμαστε με την εκκλησιαστική μας κοινότητα (Ιακ. 5/ε' 13-16). Και οι τρεις τύποι προσευχής είναι σημαντικοί.

♦ Πώς πρέπει να ακούω; Η προσευχή είναι κάτι περισσότερο από το να μιλάμε απλώς στον Θεό. Πρέπει επίσης να Του επιτρέψουμε να μας "κλαδέψει" και να μας μιλήσει στη ζωή μας. Ο πιο σαφής και ασφαλής τρόπος για να το κάνουμε αυτό είναι να μελετούμε την Αγία Γραφή με προσευχή στον προσωπικό μας χρόνο λατρείας. Προσέξτε να μην αδειάζετε το μυαλό σας ή να μην ακούτε τις δικές σας σκέψεις αντί να ερευνάτε την Αγία Γραφή.

ΣΚΕΨΗ: Ποιο από τα παραπάνω σημεία θεωρείτε πιο δύσκολο;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Αν μιλούσαμε περισσότερο για τον Χριστό και λιγότερο για τον ε-
αυτό μας, θα νιώθαμε πιο κοντά στην παρουσία Του.» Β.Χ. σ. 95.

«Αν παρασυρόμαστε από τις αμφιβολίες και τους φόβους μας, ή αν
προσπαθούμε να δώσουμε λύση στο καθετί που δεν αντιλαμβανό-
μαστε καθαρά, οι δυσκολίες θα αυξηθούν και θα επιδεινωθούν. Αν
έρθουμε στον Θεό αισθανόμενοι αβοήθητοι και εξαρτώμενοι, όπως
πραγματικά είμαστε, και ταπεινά με πίστη γνωστοποιούμε τις ανά-
γκες μας σε Εκείνον που η σοφία δεν έχει όρια, που παρακολουθεί
τα πάντα μέσα στην πλάση και κυβερνάει τα πάντα με το θέλημα και
τον λόγο Του, Αυτός μπορεί και θα ακούσει την κραυγή μας, κάνο-
ντας να λάμψει φως στην καρδιά μας.» Β.Χ. σ. 90.

«Με τα φτερά της δοξολογίας, η ψυχή υψώνεται πλησιέστερα στον
ουρανό. Στις ουράνιες αυλές ο Θεός λατρεύεται με μουσική και ύ-
μνους. Και εμείς καθώς εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας, προσεγ-
γίζουμε τη λατρεία της ουράνιας στρατιάς... Ας προσέλθουμε λοιπόν
μπροστά στον Δημιουργό μας με ευλάβεια και χαρά με "δοξολογία,
και φωνή αίεσης" Ησ. (51)να' 3.» Β.Χ. σ. 104.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Ποια έννοια από τα παραπάνω αποσπάσματα σας εμπνέει πε-
ρισσότερο; Ποια έννοια σας προκαλεί περισσότερο;
2. Ποια άλλα διδάγματα μπορούμε να αντλήσουμε από τις προσευ-
χές προσώπων της Αγίας Γραφής; (Εσδ. 10/ι' 1, Β' Βασ. 13/ιγ' 4,
Ιωνά 4/δ' 2, 3, Αββ. 3/γ' 1, Β' Βασ. 19/θ' 14-19, Ιερ. 32/λβ' 16-
25, Νεεμ. 1/α' 4-11, Α' Βασ. 8/η' 22-54.)
3. Ποιος είναι ο ρόλος της νηστείας παράλληλα με την προσευχή;
4. Υπάρχει κάτι νέο που θα θέλατε να αλλάξετε ή να εφαρμόσετε
στις προσευχές σας ως αποτέλεσμα του μαθήματος αυτής της
εβδομάδας; Γιατί να μην ξεκινήσετε τώρα τις αλλαγές;

Περίληψη: Η Αγία Γραφή παρουσιάζει ιστορίες ατόμων που είχαν
ζωντανή, σταθερή πορεία προσευχής και άλλων που δεν είχαν. Κα-
θώς εξερευνούμε τις σελίδες της, θα βρίσκουμε πάντοτε κάποιον με
τον οποίο μπορούμε να ταυτιστούμε, σε όποια κατάσταση κι αν βρί-
σκεται η σχέση μας με τον Θεό. Θα βρίσκουμε επίσης πολλαπλές
υποσχέσεις που θα μας ενθαρρύνουν και θα μας καθοδηγούν στη
λατρεία μας. Η πνευματική ανάπτυξη πρέπει να είναι ο στόχος μας,
έχοντας τα μάτια μας προσηλωμένα στον Ιησού, το απόλυτο Παρά-
δειγμα σε όλα και τον Αρχηγό και Τελειωτή της πίστης μας.

8. ΕΧΟΝΤΑΣ ΠΙΣΤΗ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Είναι δε η πίστη, πεποίθηση γι' αυτά που ελπίζονται, βεβαίωση για πράγματα που δεν βλέπονται» Εβραίουσ 11/ια' 1.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Μάρ. 8/η' 11, 12, Ματθ. 15/ιε' 21-28, Λουκ. 7/ζ'1-10, Εφεσ. 2/β' 8, Εβρ.11/ια', Αποκ. 14/ιδ' 12.

Κάποιος είπε: «Η πίστη είναι σαν το WiFi. Είναι αόρατη, αλλά έχει τη δύναμη να σε συνδέει με αυτό που χρειάζεσαι». Αναμφίβολα, χωρίς πίστη δεν θα υπήρχε σχέση με τον Θεό. Πώς είναι η πίστη σας σήμερα; Έχει κλονιστεί ποτέ η πίστη σας στον Θεό; Ίσως έχετε βιώσει κάτι που σας έχει προκαλέσει σε τέτοιο βαθμό που δεν ξέρετε πώς να προχωρήσετε στη σχέση σας με τον Θεό. Ή μήπως η πίστη σας είναι σαν ένα τριαντάφυλλο που μεγαλώνει από ένα πράσινο μίσχο σε ένα μικροσκοπικό μπουμπούκι που τελικά ανθίζει σε ένα έντονο, πολύχρωμο λουλούδι και γεμίζει τον χώρο με ένα αξέχαστο άρωμα; Γιατί πραγματικά, «Είναι δε η πίστη, πεποίθηση γι' αυτά που ελπίζονται, βεβαίωση για πράγματα που δεν βλέπονται» (Εβρ. 11/ια' 1). Δεν είναι κάτι που μπορούμε να δημιουργήσουμε μόνοι μας, γιατί «ο Θεός έχει δώσει σε κάθε έναν ένα μέτρο πίστης» (Ρωμ. 12/ιβ' 3). Η πίστη είναι δώρο του Θεού (Εφεσ. 2/β' 8, 9), και η πίστη μας στον Θεό είναι δυνατή μόνο λόγω αυτού που Εκείνος ήδη εργάζεται μέσα μας, για εμάς. Αυτήν την εβδομάδα ας εξερευνήσουμε το θέμα της πίστης: τι να κάνουμε με την αμφιβολία και την απιστία · πώς είναι, σύμφωνα με τον Ιησού, η ισχυρή πίστη · και τι σημαίνει να έχεις «την πίστη του Ιησού».

Κυριακή 17 Μαΐου

ΑΠΛΩΣ ΔΩΣΕ ΜΑΣ ΕΝΑ ΣΗΜΕΙΟ!

Κάποιοι λένε: «Αν μπορούσα να δω την Ερυθρά Θάλασσα να χωρίζεται στα δύο, ή το μάννα να πέφτει από τον ουρανό, ή τον Ιησού να θεραπεύει έναν τυφλό, θα πίστευα».

Γιατί, ωστόσο, θα πρέπει να είναι πιο εύκολο για εμάς σήμερα να έχουμε πίστη, από ό,τι ήταν για τους ανθρώπους της Βιβλικής εποχής; Οι Ισραηλίτες δεν είχαν ολόκληρη την Αγία Γραφή, ούτε είχαν μια τόσο μακρά ιστορία να ανατρέξουν όπως εμείς. Ο Μωυσής τόνισε τη σπουδαιότητα του να κοιτάζουμε το παρελθόν για να θυμόμαστε την καθοδήγηση και την καλοσύνη του Θεού (Δευτ. 4/δ' 7-10, 8/η' 2, 3). Σε αντίθεση με τους Ισραηλίτες, έχουμε καταγεγραμμένη Βιβλική ιστορία 6.000 ετών για να πιστέψουμε (Ιωάν. 20/κ' 30, 31). Κάθε γενιά θέλει ένα σημείο, και η δική μας δεν διαφέρει. Αλλά τα σημεία είναι παντού γύρω μας. Αν διαβάσετε το Ματθ. 24/κδ', θα δείτε πόσα πράγματα έχουν εκπληρωθεί και εκπληρώνονται ακόμα και τώρα.

Ακόμη και στην εποχή του Ιησού, οι άνθρωποι ήθελαν ένα σημείο ότι ο Ιησούς ήταν πραγματικά ο Υιός του Θεού, παρότι είχαν ήδη λάβει πολλά σημεία. Τι τους απάντησε ο Ιησούς; (Μάρκ. 8/η' 11, 12)

.....
.....

Μήπως διαφωνούμε με τον Ιησού και Τον δοκιμάζουμε όπως έκαναν οι Φαρισαίοι; Μήπως Τον κάνουμε να αναστενάζει από τα βάθη της καρδιάς Του (Μάρκ. 8/η' 12) εξαιτίας της ελλιπούς πίστης μας, ενώ μας έχει ήδη δώσει όλα όσα χρειαζόμαστε για να πιστέψουμε; «Αλλά οι Ιουδαίοι δεν είχαν ανάγκη από αυτά τα σημεία. Καμιά εξωτερική απόδειξη δεν τους ωφελούσε. Εκείνο που τους χρειαζόταν, δεν ήταν η διανοητική διαφώτιση, αλλά η πνευματική ανακαίνιση». Z.X. σ. 380. Μήπως και εμείς χρειαζόμαστε πνευματική ανακαίνιση – μια γνήσια, πραγματική, συνεχή πορεία με τον Θεό; Στην πραγματικότητα δεν χρειαζόμαστε σημείο, επειδή έχουμε πολλή γνώση στα χέρια μας, ειδικά από την Αγία Γραφή μας.

Έτσι, αντί να κάνουμε τον Ιησού να αναστενάζει από τα βάθη της καρδιάς Του λόγω της απιστίας μας, ας θυμόμαστε τα λόγια που είπε στον Θωμά: «Μακάριοι όσοι δεν είδαν, και πίστεψαν»! (Ιωάν. 20/κ' 29, δείτε επίσης Εβρ. 11/ια' 1). Ο Θεός δεν μας ζητά να έχουμε τυφλή πίστη – μας έχει ήδη δώσει τόσους πολλούς λόγους για να πιστεύουμε. Και όμως, ακόμη και με όλους αυτούς τους λόγους, πάντοτε υπάρχει χώρος για αμφιβολία. Το κλειδί είναι να επικεντρωνόμαστε σε ό,τι ενισχύει την πίστη, όχι σε ό,τι φέρνει αμφιβολίες.

ΣΚΕΨΗ: Πώς θα περιγράφατε την πίστη σας στον Θεό; Τι σας λέει

η απάντησή σας για την πορεία σας με τον Κύριο;

Δευτέρα 18 Μαΐου

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΒΛΕΠΕΙ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΜΑΣ

Συγκρίνετε το πώς περιγράφει ο Ιησούς την πίστη των μαθητών Του στο Μαρ. 4/δ' 40 με την πίστη της γυναίκας στο Ματθ. 15/ε' 21-28.

.....
.....

Το να λέμε πως είμαστε ακόλουθοι του Ιησού δεν σημαίνει και ότι η πίστη μας είναι ισχυρή. Κάποιοι άνθρωποι ισχυρίζονταν ότι πίστευαν, αλλά ο Ιησούς διέκρινε το τι πραγματικά υπήρχε στην καρδιά τους (Ιωάν. 2/β' 23-25).

Διαβάστε Λουκ. 7/ζ' 1-10 . Τι μαθαίνουμε για την πίστη;

.....
.....

Στο Μάρ. 9/θ', διαβάζουμε για τον άνθρωπο που ήρθε στον Ιησού για να βγάλει το δαιμόνιο από τον γιο του, λέγοντας: «Πιστεύω, Κύριε· βοήθα με στην απιστία μου» (Μάρ. 9/θ' 24).

Σε κάθε μία από αυτές τις αλληλεπιδράσεις, ο Ιησούς παρατήρησε την πίστη των ανθρώπων, ή την έλλειψή της, και έκανε θαύματα είτε ως αποτέλεσμα αυτής της πίστης είτε για να την ενισχύσει.

Παρότι το Άγιο Πνεύμα μας ωθεί να πιστεύουμε, ο εχθρός των ψυχών θέλει να αμφιβάλλουμε ή να παραμερίζουμε τη συμμετοχή του Θεού στη ζωή μας. «Η απιστία η οποία υποθάλλεται στην ψυχή, έχει σαγηνευτική δύναμη. Οι σπόροι της αμφιβολίας που έχουν σπαρθεί θα παράγουν τη σοδειά τους, αλλά πρέπει να ξεθαφτεί κάθε ρίζα απιστίας. Όταν αυτά τα δηλητηριώδη φυτά ξεριζωθούν, παύουν να αναπτύσσονται λόγω έλλειψης τροφής με λόγια και πράξεις. Η ψυχή πρέπει να έχει τα πολύτιμα φυτά της πίστης και της αγάπης ριζωμένα στο έδαφος της καρδιάς.» Ellen G. White, Faith and Works, p. 17.

Όταν έχουμε αμφιβολίες για τον Θεό, τον χαρακτήρα Του ή τον Λόγο Του, τι θα πρέπει να κάνουμε; Ο Θεός δεν αγνοεί ούτε παρακάμπτει την ανθρώπινη λογική, γιατί μας δημιούργησε κατ' εικόνα Του και μας προσκαλεί να συνομιλήσουμε μαζί Του, όπως έκανε με τον Αβραάμ, τον Μωυσή και τον Ιώβ. Ο Θεός μάς καλεί να μάθουμε να λειτουργούμε μέσα στα μεγάλα, άπειρα πρότυπα της λογικής Του, ακόμα και αν σε κάποιο σημείο πρέπει να παραδοθούμε σε αυτό που δεν κατανοούμε πλήρως.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε όλους τους βάσιμους λόγους που έχετε, ώστε να πιστεύετε. Ταυτόχρονα, σε ποιο σημείο σταματά η λογική και χρειάζεται να ασκηθεί η πίστη, μια σταθερή και συνετή πίστη;

Τρίτη 19 Μαΐου

Η ΠΙΣΤΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ

Ο Ιησούς είπε ότι αν έχετε πίστη τόσο μικρή όσο ένας κόκκος σιναπιού, θα μετακινήσετε βουνά (Ματ. 17/ιζ' 20). Αν έχετε δει κόκκο σιναπιού, ξέρετε πόσο μικροσκοπικός είναι. Κι όμως, μια τόσο μικρή πίστη μπορεί να επιφέρει τεράστια αλλαγή. Επομένως, η πίστη πρέπει να είναι κάτι πολύ σπουδαίο και αρκετά ισχυρό επίσης, ώστε να κάνει κάτι υπεράνθρωπο. Ωστόσο, όπως ένας κόκκος σιναπιού μπορεί να αναπτυχθεί και να γίνει ένα μεγάλο δέντρο (Ματ. 13/ιγ' 31, 32), έτσι και η πίστη μας πρέπει να αυξάνεται και όχι να παραμένει στάσιμη. Πράγματι, για να έχουμε μια σχέση με τον Θεό, εξαρχής χρειαζόμαστε ένα μέτρο πίστης (Ρωμ. 12/ιβ' 3).

Τι μας λέει το Εφεσ. 2/β' 8 για τον ρόλο της πίστης στη σωτηρία; Γιατί κανείς δεν μπορεί να πει: «Δεν έχω πίστη επειδή ο Θεός δεν μου έχει δώσει»;

.....

.....

Αρχικά, πρέπει να καταλάβουμε ότι η πίστη δεν είναι κάτι υλικό, αλλά μια ανθρώπινη ανταπόκριση που παρακινείται από το Άγιο Πνεύμα. Ο Θεός είναι Αυτός που με το έλεός Του μας πλησιάζει πρώτος και μέσω του Αγίου Πνεύματος μας προσελκύει προς τον Εαυτό Του όταν Του το επιτρέπουμε (Ιερ. 31/λα' 3). Σωζόμαστε κατά χάρη, λόγω της πίστης, η οποία είναι ανταπόκριση στη χάρη του Θεού που μας δόθηκε μέσω του θανάτου του Ιησού. Σωζόμαστε επειδή πιστεύουμε στον Θεό ως αποτέλεσμα της χάρης Του. Αυτό αποτελεί τον πυρήνα της σχέσης μας μαζί Του.

Στη συνέχεια, πρέπει να θυμόμαστε ότι η πίστη δεν είναι συναίσθημα. «Πολλοί δεν ασκούν εκείνη την πίστη που είναι προνόμιο και καθήκον τους να ασκήσουν, συχνά περιμένοντας το συναίσθημα εκείνο που η πίστη μόνο μπορεί να φέρει. Το συναίσθημα δεν είναι πίστη.» Early Writings, p. 72.

Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να αισθάνονται ότι δεν έχουν πίστη, επειδή δεν νιώθουν κοντά στον Θεό ή δεν είναι όπως θα έπρεπε να είναι ως χριστιανοί. Η πίστη, όμως, αφορά το να πιστεύουμε και να εμπιστευόμαστε τον Θεό – όχι μόνο στις καλές στιγμές, αλλά και στο σκοτάδι, στη θύελλα, όταν δεν μπορούμε να κατανοήσουμε πλήρως τι συμβαίνει στη ζωή μας.

Τα συναισθήματα δεν πρέπει ποτέ να κυριαρχούν στη θρησκευτική εμπειρία ή στη σχέση μας με τον Θεό. Όταν ακριβώς νιώθουμε ότι είμαστε μακριά από τον Θεό, τότε χρειάζεται να ασκήσουμε πίστη και να Τον επικαλεστούμε (όπως ο πατέρας στο Μάρ. 9/θ' 24).

ΣΚΕΨΗ: Ανατρέξτε στα ακόλουθα εδάφια και αξιώστε τα ως πράξη

πίστης για να ενισχύσετε τη σχέση σας με τον Θεό σήμερα: Εβρ. 12/ιβ' 1, 2, Β' Χρον. 15/ιε' 7, Ρωμ. 3/γ' 23-26, Λουκ. 7/ζ' 50. Απαγγείλετέ τα δυνατά ως μέρος της προσευχής σας προς τον Θεό.

Τετάρτη 20 Μαΐου

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΙΣΤΗΣ

Αφιερώστε λίγο χρόνο σήμερα για να μελετήσετε το Εβρ. 11/ια', το σπουδαίο κεφάλαιο της πίστης. Διαβάστε το πρώτα μεγαλόφωνα, χωρίς διακοπή. Στη συνέχεια, διαβάστε το για δεύτερη φορά και γράψτε τις σκέψεις σας σχετικά με τις ακόλουθες ερωτήσεις:

- Ξαναδιαβάστε το εδάφιο 1. Τι ελπίζετε σήμερα που δεν μπορείτε ακόμα να δείτε;
- Τι ρόλο έχει η πίστη στην προσωπική σας μαρτυρία και στη μεταστροφή σας;
- Διαβάστε ξανά το εδάφιο 3, σχετικά με τον Θεό και τη Δημιουργία. Γιατί, από πολλές απόψεις, η ύπαρξη του Δημιουργού Θεού θα έπρεπε να είναι το ευκολότερο πράγμα να αποδεχθούμε με πίστη;
- Διαβάστε το εδάφιο 6 και γράψτε το μήνυμά του με δικά σας λόγια.
- Τα εδάφια 7-40 αναφέρονται στη ζωή διαφόρων Βιβλικών προσώπων. Γιατί η πίστη είναι ο κεντρικός παράγοντας που καθορίζει τη δύναμη της σχέσης αυτών των ανθρώπων με τον Θεό;

.....
.....

Για να γνωρίσουμε τον Θεό και να έχουμε μια ζωντανή, ισχυρή σχέση μαζί Του, χρειάζεται πίστη. Πώς μπορείτε να ενισχύσετε την πίστη σας ή να ενθαρρύνετε κάποιον που η πίστη του κλονίζεται; Διαβάστε τις ακόλουθες ιδέες:

Μια μικρή πίστη (σαν κόκκος σιναπιού) είναι ισχυρή και είναι το μόνο που χρειάζεστε για να αναπτυχθεί η σχέση σας με τον Θεό (Ματ. 17/ιζ' 20). Εφόσον είστε πρόθυμοι να συνεργαστείτε μαζί Του, ο Θεός θα βοηθήσει την πίστη σας να αυξηθεί.

Η πίστη έρχεται όταν ακούμε τον Θεό να μας μιλά μέσα από τον Λόγο Του, την Αγία Γραφή (Ρωμ. 10/ι' 17). Αφοσιωθείτε στην καθημερινή μελέτη της Αγίας Γραφής και στην προσευχή.

Ζητήστε από τον Θεό να αυξήσει την πίστη σας (Λουκ. 17/ιζ' 5). Όπως ο πατέρας που πήγε στον Ιησού το δαιμονισμένο παιδί του και «κράζοντας με δάκρυα, έλεγε: “Πιστεύω, Κύριε· βοήθα με στην απιστία μου”» (Μάρ. 9/θ' 24), έτσι κι εμείς μπορούμε να αναγνωρίσουμε την απιστία μας και να ζητήσουμε από τον Θεό να αυξήσει την πίστη μας.

Η πίστη και η αμφιβολία μπορούν να συνυπάρχουν (Μάρ. 9/θ' 24).

Μην απομακρύνεστε από τον Θεό απλώς και μόνο επειδή έχετε

ερωτηματικά. Στην πραγματικότητα, είναι σημαντικό να εργάζεστε για τη σωτηρία σας με φόβο και τρόμο (Φίλιπ. 2/β' 12-16) και να έχετε τη δική σας προσωπική πίστη, όχι δανεική, όπως προσπάθησαν να κάνουν οι πέντε από τις παρθένες (Ματ. 25/κε' 8).

Ανταποκριθείτε στο Άγιο Πνεύμα και ζητήστε περισσότερο την παρουσία Του στη ζωή σας.

Ασκειίστε την πίστη σας. Θυμηθείτε ότι η πίστη δεν είναι ένα συναίσθημα, αλλά η απόφαση να πιστέψετε. Θυμηθείτε ότι ακόμα και στο σκοτάδι, όταν δεν μπορείτε να Τον δείτε, ο Θεός είναι Παρών (Β' Κορ. 5/ε' 7).

Ως προσωπική προσευχή ευχαριστίας προς τον Θεό για την πιστότητά Του, συλλογιστείτε τα λόγια του ύμνου «Ναι η πιστότης Σου, Θεέ».

Πέμπτη 21 Μαΐου

Η ΠΙΣΤΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Καθώς αυτός ο κόσμος πλησιάζει στο τέλος του, μέρος του μηνύματος των τριών αγγέλων περιγράφει τον λαό του Θεού που τηρεί τις εντολές του Θεού και έχει την πίστη του Ιησού.

Διαβάστε Αποκ. 14/ιδ' 12. Τι σημαίνει «την πίστη του Ιησού»;

.....
.....

Αν μελετήσετε το πώς οι Χριστιανοί Αντβεντιστές της Εβδομης Ημέρας έχουν αντιληφθεί τη δικαίωση μέσω της πίστης, θα δείτε ότι στη δεκαετία του 1890, η κατανόηση της πίστης του Ιησού και των μηνυμάτων των τριών αγγέλων τονίστηκαν ιδιαίτερα στην εκκλησία. Μέχρι τότε, η εκκλησία είχε δώσει μεγάλη έμφαση στον νόμο και χρειαζόταν περισσότερη έμφαση στο ευαγγέλιο. Η Ε. Χουάιτ το διατύπωσε πολύ εύστοχα: «Οι εντολές του Θεού έχουν διακηρυχθεί, αλλά η πίστη του Ιησού Χριστού δεν έχει διακηρυχθεί από τους Χριστιανούς Αντβεντιστές της Έβδομης Ημέρας ως εξίσου σημαντική, με τον νόμο και το ευαγγέλιο να συμβαδίζουν.»selected Messages, b.3, p.172.

Παρότι το Εβρ. 11/ια' απαριθμεί ευσεβείς ανθρώπους με ισχυρή πίστη, κανείς δεν είχε πίστη συγκρίσιμη με την πίστη του Ιησού.

Διαβάστε Ματ. 26/κς' 36-42. Τι μας λέει αυτό για την πίστη του Ιησού σε αυτήν την κρίσιμη στιγμή;

.....
.....

Το να έχουμε την πίστη του Ιησού, δεν σημαίνει μόνο ότι με την υπακοή σε Αυτόν και στον Λόγο Του θα είμαστε μιμητές Του στην πίστη που είχε Εκείνος στον Θεό, αλλά και ότι θα έχουμε μια ενεργή

και ζωντανή, καθημερινή εμπειρία με τον Ιησού. Σημαίνει πως γνωρίζουμε και ενεργούμε με βάση το ότι χωρίς τον Ιησού Χριστό ως το κέντρο της καθημερινής μας ζωής, δεν μπορούμε να έχουμε μια σωτήρια σχέση με τον Θεό.

Το να έχουμε την πίστη του Ιησού σημαίνει να κατοικεί ο Χριστός μέσα μας, και έτσι η πίστη Του να βρίσκεται στην καρδιά μας, γιατί ο Ιησούς Χριστός είναι το αληθινό θεμέλιο της πίστης μας. Μερικές φορές η πίστη μας μπορεί να είναι αδύναμη και εξασθενημένη. Αλλά ο Ιησούς είναι Άξιος (Αποκ. 5/ε' 9) και μπορούμε να έχουμε την πίστη Του, η οποία αντανακλάται στη ζωή μας ως δώρο της χάρις Του σε όσους πιστεύουν.

ΣΚΕΨΗ: Πόσο πολύ επιθυμείτε την πίστη του Ιησού; Ζητήστε ταπεινά από τον Θεό να σας τη δώσει και αξιώστε το Εβρ. 11/ια' 6 ως προσωπική σας προσευχή, λέγοντας: «Κύριε, χωρίς πίστη είναι αδύνατο να Σε ευχαριστήσω. Έρχομαι σε Σένα και πιστεύω ότι θα με ανταμείψεις καθώς Σε αναζητώ ένθερμα και Σου το ζητώ τώρα.»

Παρασκευή 22 Μαΐου

Δύση Ηλίου: 20:34'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Αφού, λοιπόν, ανακηρυχθήκαμε δίκαιοι (συγχωρούμαστε και συμφιλωνόμαστε με τον Θεό) με την πίστη» (Ρωμ. 5/ε' 1), αγιαζόμαστε (μας δίνεται η δύναμη να γίνουμε σαν τον Ιησού) «διαμέσου της πίστης» στον Ιησού (Πράξ. 26/κς' 18). Όταν δεχόμαστε με πίστη τον Ιησού στη ζωή μας, γινόμαστε επίσης «παιδιά του Θεού» (Ιωάν. 1/α' 12) και ζούμε «με την πίστη του Υιού του Θεού» (Γαλ. 2/β' 20).

«Τίποτε δεν είναι φαινομενικά πιο ανίσχυρο, αλλά και στην πραγματικότητα πιο ακαταμάχητο από την ψυχή που συναισθάνεται την αναξιοτήτά της και εμπιστεύεται κατά πάντα στις αρετές του Σωτήρα. Με την προσευχή, με τη μελέτη του Λόγου Του, με την πίστη στην ενοικούσα παρουσία Του, η πιο ανήμπορη ανθρώπινη ύπαρξη μπορεί να ζει σε επαφή με τον Χριστό, και Αυτός θα την κρατήσει με το χέρι Του γερά, χωρίς ποτέ να την αφήσει να Του φύγει.» Ζ.Υ. σ. 152.
«Η πίστη τους έπρεπε να ενισχυθεί με θερμή προσευχή, νηστεία και ταπεινώση της ψυχής. Έπρεπε να κενωθούν από το εγώ και να πληρωθούν με το Πνεύμα και τη δύναμη του Θεού. Η ένθερμη και επίμονη ικεσία στον Θεό με πίστη που οδηγεί στην πλήρη εξάρτηση από τον Θεό, και η ανεπιφύλακτη καθιέρωση στο έργο Του, αυτά μόνο μπορούν να φέρουν στους ανθρώπους τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος στον αγώνα τους κατά των αρχών και εξουσιών, κατά των κοσμοκρατόρων του σκότους του αιώνας τούτου, και κατά των πνευμάτων της πονηρίας στα επουράνια.» Ζ.Χ. σ. 404.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

- 1.** Ποια πέντε βασικά σημεία τονίζονται στο παραπάνω απόσπασμα όσον αφορά τη συνεργασία με το Άγιο Πνεύμα ενάντια στον εχθρό;
- 2.** Ποιος είναι ο ρόλος της πίστης στη μάχη ενάντια στο κακό;
- 3.** Πώς αντιλαμβάνεστε αυτή τη μάχη τώρα στη δική σας ζωή;
- 4.** Διαβάστε Εβρ. 10/1' 23. Γιατί είναι σημαντικό να κρατάμε σταθερά την ομολογία της πίστης μας;
- 5.** Πόσο συχνά σκέφτεστε το γεγονός ότι όταν νιώθετε αδύναμοι εί-
ναι μια ευκαιρία για εσάς να βασιστείτε ολοκληρωτικά στον Ιησού;

Περίληψη: Ο Θεός δίνει σε κάθε άνθρωπο ένα μέτρο πίστης ως θεμέλιο για τη σχέση του μαζί Του. Ως ο Αρχηγός και Τελειωτής της πίστης μας, ο Ιησούς μάς έδειξε με το παράδειγμά Του τη δύναμη της πίστης. Όταν η πίστη μας είναι μικρή, όταν ερχόμαστε με δάκρυα και ικεσίες και με μια καρδιά που έχει παραδοθεί, ο Θεός θα κάνει θαύματα στη ζωή μας (Ιερ. 31/λα' 2-4, 9, 11, 12). Θα μας οδηγήσει στους ορθούς δρόμους Του, ώστε να μην σκοντάφουμε πλέον, και θα έχουμε ειρήνη. Ο Ιησούς είναι το τέλειο πρότυπο σε όλα τα πράγματα, και το να έχουμε την πίστη Του θα μας χαρακτηρίζει ως τον λαό Του στους έσχατους καιρούς.

9. Η ΑΜΑΡΤΙΑ – ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ – ΚΑΙ Ο ΝΟΜΟΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Δεν θα λησμονήσω τις εντολές Σου, στον αιώνα, επειδή μέσα σ' αυτές με ζωοποίησες. Δικός Σου είμαι εγώ· σώσε με· επειδή, εκζήτησα τις εντολές Σου.» Ψαλμοί 119/ριθ' 93, 94.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Κριτ. 14/ιδ', Μάρ. 9/θ' 42-48, Ρωμ. 3/γ' 20, Ματ. 5/ε' 17, 18, Ρωμ. 3/γ' 28, Ματ. 7/ζ' 24-29.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η αμαρτία είναι το μεγαλύτερο εμπόδιο σε μια στενή σχέση με τον Θεό. Όχι μόνο μας χωρίζει από τον Θεό τώρα (Ησ. 59/νθ' 2), αλλά μας εξαπατά, μας πληγώνει, μας κατατρώει και τελικά μας καταστρέφει. Η μάχη μας ενάντια στην αμαρτία και στον εαυτό μας είναι η μεγαλύτερη μάχη που θα αντιμετωπίσουμε ποτέ, με τεράστιες – ακόμη και αιώνιες – συνέπειες.

Μερικοί υποβαθμίζουν την αμαρτία θεωρώντας την απλώς ως κομμάτι της ζωής. Άλλωστε, είναι στη φύση του ανθρώπου να επιζητά την απόλαυση. Μήπως, όμως, ελαφρύνουμε τη σημασία της αμαρτίας επειδή η κοινωνία έχει εξοικειωθεί τόσο πολύ με αυτήν; Μπορεί να “χαιδεύουμε τα αυτιά” όσον αφορά το θέμα της αμαρτίας, φοβούμενοι μην προσβάλουμε κάποιον αν πούμε τα πράγματα με το όνομά τους, αλλά στο τέλος, όσο περισσότερο επιλέγουμε να ζούμε άνετα μαζί της, τόσο περισσότερο απομακρυνόμαστε από μια υγιή σχέση με τον Θεό.

Όντως, κάθε άνθρωπος έχει αμαρτήσει, και οι σκέψεις, τα κίνητρα, οι πράξεις και τα λόγια μας πληγώνουν τους άλλους, εμάς τους ίδιους και τον Θεό. Η αμαρτία καταστρέφει τελικά τη σχέση μας με τον Θεό. Ο Κύριος, όμως, έχει αποκαλυφθεί σε εμάς μέσω του νόμου Του που μας δείχνει την αμαρτία στη ζωή μας.

Αυτή την εβδομάδα ας εξερευνήσουμε τον λόγο που ο Θεός μάς έδωσε τον νόμο Του και, όταν κάποιος παραβεί τον νόμο Του και συνεπώς αμαρτήσει, τι ή ποιος μπορεί να βοηθήσει στην αποκατάσταση της σχέσης του με τον Κύριο.

Κυριακή 24 Μαΐου

ΑΠΟΣΠΑΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΟΧΗΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΣΜΟΙ

Διαβάστε για τις δοκιμασίες του Σαμψών στο Κριτ. 14/ιδ' και 16/ις' 1, 4, 16, 17. Αν και καλέστηκε από τον Θεό για έναν συγκεκριμένο σκοπό, ο Σαμψών υπηρέτησε τον Θεό ενώ υπόκυπτε σε πειρασμούς. Τι μας διδάσκει το αποτέλεσμα της ζωής του;

.....

.....

Η Μεγάλη Διαμάχη είναι πραγματική και όλοι είμαστε μέρος της. Η υπερκόσμια σύρραξη που ξεκίνησε στον ουρανό εξελίσσεται τώρα και στη ζωή του καθενός από εμάς.

Ο Σατανάς γνωρίζει ότι πρέπει να χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή του στην εποχή που ζούμε, λίγο πριν τον ερχομό του Ιησού, για να μας εμποδίσει να έχουμε μια στενή σχέση με τον Θεό. Ίσως έχετε αποσπαστεί από κάτι που δεν είναι απαραίτητα κακό από μόνο του, αλλά σας παίρνει τόσο πολύ χρόνο και ενέργεια που σας μένει ελάχιστος χρόνος για τον Θεό. Ίσως είναι η δουλειά, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, τα ψώνια, ο αθλητισμός κτλ. Αν κοιτάξουμε ειλικρινά τον εαυτό μας, θα δούμε ότι η υπερβολική ενασχόληση ή η ανισορροπία σε αυτά τα πράγματα αφήνει ελάχιστο χρόνο για τον Θεό και τους άλλους γύρω μας. Ο εχθρός γνωρίζει κάθε αδυναμία μας και ποια πράγματα μάς αποσπούν από το να αφιερώσουμε χρόνο στον Θεό. Πρέπει να θυμόμαστε να ζητάμε πρώτα τον Θεό (Ματθ. 6/ς' 33) πριν βιαστούμε να ξεκινήσουμε τη μέρα μας με όλα όσα μπορεί να μας συμβούν.

Ο Ιησούς κατανοεί την κατάστασή μας, αλλά επικρίνει την αδιαφορία μας (Αποκ. 3/γ' 14-22). Παρότι είναι Θεός, ήταν επίσης ένας άνθρωπος που ένιωθε κούραση όπως κι εμείς (Ιωάν. 4/δ' 6). Γνώρισε τις πιέσεις της ζωής όπως κι εμείς, αλλά συχνά έβρισκε ανακούφιση όταν αποσυρόταν για να προσευχηθεί στον Πατέρα Του (Λουκ. 5/ε' 16, Λουκ. 6/ς' 12, Μάρ. 1/α' 35, Ματθ. 14/ιδ' 23). Ήξερε ότι ο χρόνος με τον Πατέρα Του ήταν ο καλύτερος τρόπος για να ανακτήσει δύναμη ώστε να καταπολεμήσει τους πειρασμούς. Αυτός είναι ο καλύτερος και ασφαλέστερος τρόπος και για εμάς.

Ο Σαμψών αμάρτησε επειδή θεωρούσε ότι ήταν δυνατός. Βασίστηκε στη δική του δύναμη για να νικήσει τους πειρασμούς. Όλοι αντιμετωπίζουμε καθημερινά μάχες με την αμαρτία, καθώς ο εχθρός των ψυχών προσπαθεί να αποδυναμώσει και να καταστρέψει τη σχέση μας με τον Θεό. Γνωρίζει τις αδυναμίες μας και εστιάζει σε αυτές προκειμένου να μας προκαλέσει ενοχή και αίσθημα αναξιοπρέπειας, ώστε να απομακρυνθούμε από τον Θεό. Ο Διάβολος προσπαθεί να αλλάξει τις σκέψεις, τις προθέσεις και τις πράξεις μας, προκειμένου

να αποκτήσει κυριαρχία σε κάποιο τμήμα της ζωής μας. Αλλά να θυμάστε: η πίστη μας θα μας βοηθήσει να παραμείνουμε όρθιοι, και η πίστη έρχεται μελετώντας και υπακούοντας στον Λόγο του Θεού. **ΣΚΕΨΗ:** Ποια μάχη αντιμετωπίζετε τώρα; Πώς μπορεί ο Λόγος του Θεού να σας βοηθήσει αυτή τη στιγμή;

Δευτέρα 25 Μαΐου

ΟΧΥΡΑ ΣΤΗ ΣΧΕΣΗ ΜΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ

Υπάρχουν πολλά μηνύματα στην Αγία Γραφή που μιλούν για τη σχέση μας με τον Θεό και τα όσα μας εμποδίζουν να αναπτυχθούμε εν Χριστώ. Σκεφτείτε αυτά τα λόγια του απ. Παύλου και του Ιησού:

- «Ὡστε, εκείνος που νομίζει ότι στέκεται, ας βλέπει μη πέσει» (Α' Κορ. 10/1' 12). Όπως στον Σαμψών, η αυτοπεποίθηση θα φέρει την πτώση σας.
- «Μη σαλπίσεις μπροστά στους ανθρώπους, όπως κάνουν οι υποκριτές... για να δοξαστούν από τους ανθρώπους» (Ματθ. 6/ς' 2). Σταματήστε να λέτε σε όλους πόσο καλοί είστε! Να είστε ταπεινοί, όπως ο Ιησούς.
- «Εγώ, όμως, σας λέω, ότι καθένας που κοιτάζει μία γυναίκα για να την επιθυμήσει, διέπραξε ήδη μοιχεία μέσα στην καρδιά του. Και αν το δεξί σου μάτι σε σκανδαλίζει, βγάλ' το, και πέταξέ το από σένα» (Ματθ. 5/ε' 28, 29). Κάντε οτιδήποτε για να αφαιρέσετε τι ασελγείς επιθυμίες από την καρδιά σας, γιατί αποτελούν εμπόδιο στη σχέση σας με τον Θεό.
- «Μη κρίνετε για να μη κριθείτε· επειδή, με όποια κρίση κρίνετε, θα κριθείτε» (Ματθ. 7/ζ' 1, 2). Σταματήστε να κρίνετε και να είστε τόσο επικριτικοί προς τους άλλους. Ο Θεός είναι ο Κριτής, αφήστε σε Αυτόν να κρίνει (Α' Κορ. 4/δ' 5).
- «Εγώ, όμως, σας λέω: Να αγαπάτε τους εχθρούς σας, να ευλογείτε εκείνους που σας καταρώνται, να ευεργετείτε εκείνους που σας μισούν, και να προσεύχεστε για εκείνους που σας βλάπτουν και σας κατατρέχουν» (Ματθ. 5/ε' 44). Σταματήστε να μισείτε τους εχθρούς σας. Όταν αισθάνεστε αρνητικά απέναντι σε όσους σας συμπεριφέρονται άσχημα, αυτό δημιουργεί αμέσως ένα εμπόδιο στη σχέση σας με τον Θεό. Αντιθέτως, αρχίστε να προσεύχεστε για τους εχθρούς σας και δείτε πώς αυτό αλλάζει όχι μόνο τη σχέση σας με τον Θεό, αλλά και τη σχέση σας με τους άλλους.
- «Εγώ, όμως, σας λέω ότι, καθένας που οργίζεται ανάγια ενάντια στον αδελφό του, θα είναι ένοχος στην κρίση» (Ματθ. 5/ε' 22). Ίσως δικαιολογείτε τον εαυτό σας για το ότι φωνάζετε στους γύρω σας. Πώς επηρεάζει ο θυμός σας τη σχέση σας με τον Θεό; Πώς επηρεάζει εκείνους με τους οποίους είστε θυμωμένοι;

Αυτά είναι μόνο μερικά από τα πράγματα που μας κάνουν να σκο-
ντάφτουμε.

Ο Ιησούς προειδοποίησε για το τι πρέπει να κάνουμε όταν τα χέρια,
τα πόδια και τα μάτια μας μάς οδηγούν στην αμαρτία. Για ποιο
πράγμα μάς προειδοποίησε; Διαβάστε Μάρ. 9/θ' 42-48.

.....
.....
ΣΚΕΨΗ: Το να κόψει κανείς το χέρι ή το πόδι του ή να βγάλει το μάτι
του επειδή τον οδηγεί στην αμαρτία, είναι κάτι ακραίο. Και αυτό α-
κριβώς έπρεπε να είναι, γιατί έτσι σοβαρά βλέπει ο Ιησούς την α-
μαρτία και την επίδρασή της στη ζωή μας. Εσείς, πόσο σοβαρά την
αντιμετωπίζετε;

Τρίτη 26 Μαΐου

Ο ΝΟΜΟΣ

Πώς θα ορίζατε και θα περιγράφατε την αμαρτία σε έναν μη χρι-
στιανό; Πώς περιγράφει η Αγία Γραφή την αμαρτία; Διαβάστε Ρωμ.
3/γ' 20 και Α' Ιωάν. 3/γ' 4.

.....
.....
Η αμαρτία είναι η παράβαση του νόμου του Θεού (Α' Ιωάν. 3/γ' 4)
και είναι επίσης συνυφασμένη με τη φύση μας (Ψαλ. 51/να' 5, Ιερ.
17/ιζ' 9). Έτσι, ο νόμος είναι αυτός που φανερώνει τι πραγματικά
είναι η αμαρτία. Ο νόμος είναι σαν να φοράμε ένα ζευγάρι γυαλιά για
να δούμε καθαρά τι πραγματικά υπάρχει γύρω μας ή σαν να χρησι-
μοποιούμε έναν καθρέφτη για να δούμε πώς πραγματικά είμαστε.
Φέρνει διαύγεια και έλεγχο στη ζωή και στον χαρακτήρα μας, ενώ
ταυτόχρονα μας αποκαλύπτει τον χαρακτήρα του Θεού και τι είναι
σημαντικό για Εκείνον.

Οι Δέκα Εντολές (Εξ. 20/κ' 3-17) γράφτηκαν από το χέρι του Ίδιου
του Θεού. Ο Ιησούς επανέλαβε τη σημασία τους: «Και θα αγαπάς
τον Κύριο τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου, και με όλη την ψυχή
σου, και με όλη τη διάνοιά σου, και με όλη τη δύναμή σου», αυτή
είναι η πρώτη εντολή. Και δεύτερη όμοια μ' αυτή είναι: «Θα αγαπάς
τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου». Άλλη εντολή, μεγαλύτερη απ'
αυτές, δεν υπάρχει» (Μάρ. 12/ιβ' 30, 31). Πρόσθεσε επίσης: «Σ' αυ-
τές τις δύο εντολές κρέμονται ολόκληρος ο νόμος και οι προφήτες»
(Ματθ. 22/κβ' 40).

Τα λόγια του Θεού προς τους Ισραηλίτες στο Όρος Σινά και προς
εμάς σήμερα (Εβρ. 1/α' 1, 2) δείχνουν ότι ο νόμος έχει να κάνει με
τις σχέσεις. Ο Θεός έδωσε τον νόμο ως προστατευτικό φραγμό για
να διαφυλάξει τη σχέση μας τόσο μαζί Του όσο και με τους

συνανθρώπους μας. Ο Σατανάς, ωστόσο, έχει διαστρεβλώσει την ομορφιά του νόμου του Θεού, με αποτέλεσμα κάποιοι να τον βλέπουν ως βάρος. Συχνά, ο νόμος συνδέεται με τον νομικισμό και όχι με την αγάπη και την ελευθερία, παρόλο που η Αγία Γραφή μας λέει: «Επειδή, αυτή είναι η αγάπη του Θεού, στο να τηρούμε τις εντολές Του· και οι εντολές Του δεν είναι βαριές» (Α΄ Ιωάν. 5/ε΄ 3).

ΣΚΕΨΗ: Αναλογιστείτε τα παρακάτω ερωτήματα:

1. Σε μια κλίμακα από το ένα έως το πέντε, πόσο πολύτιμος είναι ο Ζωντανός Λόγος (και ο νόμος, ως μέρος του) για μένα;
2. Το να τηρώ τον νόμο του Θεού, με περιορίζει ή με ενδυναμώνει; Αν με περιορίζει, πώς μπορώ να τον κατανοήσω καλύτερα;
3. Τι θα συμβεί αν ο νόμος του Θεού για την αγάπη προς Αυτόν και τους άλλους μπει στο επίκεντρο της ζωής μου, της οικογένειάς μου και της εκκλησίας μου; Τι θα αλλάξει στη ζωή μου και στις σχέσεις μου;

Τετάρτη 27 Μαΐου

Ο ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Ο ίδιος ο Ιησούς εξήγησε με πολύ δυναμικό και συνοπτικό τρόπο ποια ήταν η σχέση Του με τον νόμο. Τι είπε ο Ιησούς στο Ματθ. 5/ε΄ 17, 18 για τον νόμο;

.....
.....

Όπως τα όρια που θέτουν οι γονείς στα παιδιά τους αποκαλύπτουν τι εκείνοι εκτιμούν, έτσι και ο νόμος του Θεού μάς φανερώνει τον χαρακτήρα Του και τι είναι σημαντικό για Εκείνον. Ο Θεός μάς έδωσε τον νόμο Του για να προστατεύσει τη σχέση μας μαζί Του και μεταξύ μας, γνωρίζοντας ότι ο νόμος Του θα καθοδηγεί κάθε πτυχή της ζωής μας καθώς αυξανόμαστε σε Εκείνον. Άλλωστε, ποιος δεν έχει υποφέρει τις τρομερές συνέπειες που έχει προκαλέσει σε όλους μας η αμαρτία – η παράβαση του νόμου;

Η αγάπη για τον Ιησού βρίσκεται στο επίκεντρο του νόμου. Ο Ιησούς είπε: «Αν με αγαπάτε, φυλάξτε τις εντολές Μου» (Ιωάν. 14/ιδ΄ 15). Όταν αγαπάμε ειλικρινά τον Ιησού, θα νιώθουμε αβίαστα την ανάγκη να τηρούμε τον νόμο Του. Όταν βλέπουμε καθαρά τον νόμο Του, θα νιώθουμε την επιθυμία να αγαπάμε τον Ιησού περισσότερο. Και, ακόμα πιο σημαντικό, το να έχουμε πάντα μπροστά στα μάτια μας την εικόνα του Εσταυρωμένου Χριστού και του εξιλαστήριου θανάτου Του για εμάς είναι ο καλύτερος τρόπος να καλλιεργούμε την αγάπη μας για τον Θεό.

Γι' αυτό το ευαγγέλιο συμβαδίζει με τον νόμο. Δηλαδή, όσο και αν πιστεύουμε στον νόμο και στη σημασία της τήρησής του, πρέπει

πάντοτε να θυμόμαστε ότι, όσον αφορά τη νομική μας θέση ενώπιον του Θεού, ο νόμος μόνο καταδικάζει. Ο νόμος ποτέ δεν συγχωρεί, ποτέ δεν δικαιώνει και ποτέ δεν εξιλέωνει. Αντίθετα, δείχνει γιατί χρειαζόμαστε συγχώρεση, δικαίωση και εξιλέωση. Γι' αυτό, μαζί με τον νόμο – και θεμελιώδες για να κατανοήσουμε τον νόμο – είναι το ευαγγέλιο: ο θάνατος του Χριστού για χάρη μας, ο οποίος κάνει για εμάς αυτό που ο νόμος δεν μπορεί ποτέ να κάνει – να μας δικαιώσει ενώπιον του Θεού.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε τα ακόλουθα εδάφια: Ρωμ. 3/γ' 28, 4/δ' 13-16, Γαλ. 2/β' 16, 3/γ' 13, Φιλιπ. 3/γ' 9. Τι μας διδάσκουν αυτά τα εδάφια που μπορεί να μας βοηθήσει, ως πιστούς, να τηρούμε τον νόμο χωρίς να γινόμαστε νομικιστές;

Πέμπτη 28 Μαΐου

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΠΡΑΤΤΟΝΤΑΣ

Στην Επί του Όρους Ομιλία, ο Ιησούς μίλησε πολύ για τις σχέσεις – μαζί Του και μεταξύ μας. Προς το τέλος της διδασκαλίας Του λέει κάτι πολύ σημαντικό: «Δεν θα μπει μέσα στη βασιλεία των ουρανών καθένας που λέει σε Μένα: "Κύριε, Κύριε"- αλλά αυτός που πράττει το θέλημα του Πατέρα Μου, ο Οποίος είναι στους ουρανούς» (Ματθ. 7/ζ' 21).

Ο Ιησούς εξηγεί ότι κάποιοι θα Τον επικαλούνται και θα λένε πως Τον γνωρίζουν, χωρίς όμως να Τον γνωρίζουν πραγματικά. Φυσικά, η αναζήτηση της γνώσης είναι σημαντική. Η Αγία Γραφή λέει ότι ο λαός του Θεού θα μπορούσε να καταστραφεί λόγω έλλειψης γνώσης για τον Θεό και επειδή απέρριψαν τη γνώση Του (Ωσ. 4/δ' 1, 6, 10). Δεν πρέπει ποτέ να υποτιμούμε τη σημασία της Βιβλικής αλήθειας. Όμως, αν η γνώση αυτή δεν μας αλλάζει και δεν βαθαινει τη σχέση και την πορεία μας με τον Θεό, τότε είναι ανώφελη.

«Και αυτή είναι η αιώνια ζωή, το να γνωρίζουν Εσένα τον μόνον αληθινό Θεό, και Εκείνον τον Οποίο απέστειλες, τον Ιησού Χριστό» (Ιωάν. 17/ιζ' 3). Ο Ιησούς δήλωσε ότι η προϋπόθεση για να εισέλθουμε στην Ουράνια Βασιλεία είναι να κάνουμε το θέλημα του Θεού και, τελικά, να γνωρίζουμε τον Θεό – γιατί δεν μπορούμε να κάνουμε το θέλημά Του χωρίς να Τον γνωρίζουμε. Αυτός είναι ο καθοριστικός παράγοντας και μια πολύ λογική προσδοκία. Εφόσον τα παιδιά σας λένε ότι σας αγαπούν και συνήθως κάνουν αυτό που τους ζητάτε, οι πράξεις τους αποκαλύπτουν το βάθος της αγάπης και του σεβασμού τους για εσάς. Κατά τον ίδιο τρόπο, όταν αγαπάμε τον Θεό, θέλουμε να κάνουμε το θέλημά Του και ξέρουμε ότι είναι το καλύτερο για εμάς! Η ανταπόκριση και η υπακοή μας σε Αυτόν, ως έκφραση της αγάπης μας, δείχνουν την αληθινή φύση της σχέσης μας μαζί Του.

Διαβάστε Ματθ. 7/ζ' 24-29. Ο Ιησούς ολοκληρώνει την Επί του Όρους Ομιλία αφήνοντας στους ακροατές Του ένα συγκλονιστικό τελικό μήνυμα. Ποιο είναι αυτό;

.....

.....

Όταν πραγματικά ακούμε τα λόγια του Ιησού, δεν μπορούμε να μείνουμε ίδιοι. Τα λόγια Του μας αλλάζουν. Όμως πρώτα πρέπει να έχουμε δεκτική καρδιά, ώστε το σχέδιο του Θεού για μια στενή σχέση μαζί Του να χαραχτεί βαθιά μέσα μας. Τότε η ζωή μας μπορεί να χτιστεί πάνω στον Βράχο και στο τέλειο πλάνο που έχει ο Θεός για εμάς.

Το σχέδιο του Θεού για να έχουμε μια στενή σχέση μαζί Του, βρίσκεται στις σελίδες του εμπνευσμένου Λόγου Του και προσφέρεται σε κάθε άνθρωπο. Είναι προσωπική επιλογή του καθενός να το αποδεχτεί με πίστη, να διεκδικήσει την τέλεια δικαιοσύνη του Χριστού και να ζησει σύμφωνα με αυτήν.

Παρασκευή 29 Μαΐου

Δύση Ηλίου: 20:39'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Δεν πρέπει να μας εκπλήσσει το γεγονός ότι το θέμα του νόμου μπορεί να είναι τόσο διαστρεβλωμένο και παρεξηγημένο, δεδομένου ότι η τελική πρόκληση του Σατανά ενάντια στον Θεό αφορά τον νόμο Του. Κάποιοι την εποχή του Ιησού πίστευαν ότι είχε έρθει για να καταργήσει τον νόμο, αλλά αυτό απείχε πολύ από την αλήθεια. Ο Ιησούς έριξε φως στον νόμο και στον όμορφο χαρακτήρα του Θεού και ήρθε να εκπληρώσει τον νόμο (Ματθ. 5/ε' 17, 18) για να μας δείξει πώς είναι ο Θεός.

«Μόνο όταν υπήρχε ο σεβασμός για τον Άγιο Λόγο του Θεού στις καρδιές των ανθρώπων, μπορούσαν να ελπίζουν ότι θα εκπλήρωναν το θεϊκό σκοπό. Ο σεβασμός που αποδιδόταν στο νόμο του Θεού, ήταν εκείνος που προσέδωσε τη δύναμη στον Ισραήλ κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Δαβίδ και του πρώτου μέρους της βασιλείας του Σολομώντα. Ήταν με την πίστη στο ζωντανό λόγο που πραγματοποιήθηκε η μεταρρύθμιση στην εποχή του Ηλία και του Ιωσία. Και τις ίδιες αυτές Γραφές της αλήθειας - την πολυτιμότερη κληρονομιά του Ισραήλ - επικαλείτο ο Ιερεμίας στην προσπάθειά του να φέρει την αναμόρφωση.» Π.Β. σελ. 320.

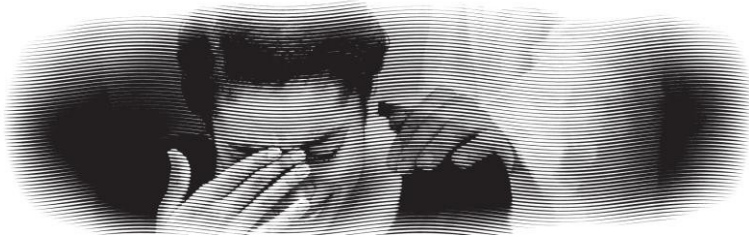
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Πώς βλέπει η κοινή αντίληψη της κοινωνίας την αμαρτία; Πώς θα πρέπει να ανταποκριθεί η εκκλησία μας;
2. Με ποιον τρόπο έχετε δει το πώς η αμαρτία καταστρέφει τις

- σχέσεις με τον Θεό και με τους άλλους;
3. Η υπακοή στον νόμο του Θεού ήταν εύκολη ή δύσκολη στη ζωή σας; Ποιοι παράγοντες συνέβαλαν σε αυτό;
  4. Πώς μπορούμε εμείς ως Χριστιανοί Αντιβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας – που η ίδια η ονομασία μας δείχνει το πόσο σοβαρά λαμβάνουμε τον νόμο – να αποφύγουμε την παγίδα του νομικισμού, δηλαδή το να βασιζόμαστε στην τήρηση του νόμου για τη σωτηρία μας; (Αναρωτηθείτε: Την ημέρα της κρίσης, όταν κάθε αμαρτία σας θα φανερωθεί μπροστά στον Άγιο και Τέλειο Θεό, σε τι θα στηριχθείτε; Στο ότι τηρήσατε τον νόμο ή στην τέλεια δικαιοσύνη του Ιησού στη θέση σας;)
  5. Πώς μπορεί η γνώση (ή η έλλειψη γνώσης) να επηρεάσει τη σχέση κάποιου με τον Θεό; (Δείτε Παροιμίες 24/κδ' 3, 13, 14)

Περίληψη: Η ζωή μας είναι μολυσμένη από την αμαρτία, η οποία μας χωρίζει από τον Θεό. Ωστόσο, ο Θεός μάς προσκαλεί να Τον γνωρίσουμε και να Τον αγαπήσουμε με όλη μας τη διάνοια, την καρδιά, την ψυχή και τη δύναμή μας. Όταν το κάνουμε αυτό, θα αγαπάμε φυσικά περισσότερο και τους άλλους. Αυτή η αγάπη προς τον Θεό και προς τους ανθρώπους εκφράζεται μέσα από τον νόμο του Θεού, που δόθηκε για να προστατεύει και να διατηρεί τις σχέσεις μας μαζί Του και με όσους βρίσκονται γύρω μας. Ο νόμος του Θεού είναι μια όμορφη αντανάκλαση του χαρακτήρα Του, και όταν τον κατανοούμε, η σχέση μας με Εκείνον γίνεται πιο ισχυρή.

10. ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΣΗ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Αν ομολογούμε τις αμαρτίες μας, ο Θεός είναι πιστός και δίκαιος ώστε να συγχωρήσει σε μας τις αμαρτίες, και να μας καθαρίσει από κάθε αδικία.» Α' Ιωάννου 1/α' 9.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ησ. 61/ξα' 10, Ωσ. 6/ς', Πράξ. 3/γ' 18, 19, Έξ. 34/λδ' 1-10, Ρωμ. 6/ς' 23, Ματθ. 22/κβ' 1-14.

Η Γη της Επαγγελίας φαινόταν τόσο μακρινή για τους Ισραηλίτες, που στρατοπέδευαν κάτω από τη στήλη της νεφέλης στην πεδιάδα. Ο Μωυσής είχε ανέβει στην κορυφή του βουνού που την κάλυπτε πυκνό σκοτάδι, πολλές μέρες νωρίτερα. Σίγουρα ο ηγέτης τους θα είχε πεθάνει μέχρι τώρα, σκέφτηκαν, αν όχι από την πείνα τότε ίσως από τη φλεγόμενη φωτιά στην κορυφή. Το σύμμεικτο πλήθος ανάμεσα τους (οι Ισραηλίτες και όσοι είχαν φύγει από την Αίγυπτο μαζί τους κατά την Έξοδο) ένιωθε ανήσυχο και ανυπόμονο, έτοιμο να προχωρήσει προς τη γη που έρεε γάλα και μέλι. Αν και οι ίδιοι αυτοί άνθρωποι, μόλις λίγες μέρες νωρίτερα, είχαν συνάψει υπεύθυνα διαθήκη με τον Θεό να Τον υπακούν, τώρα ήθελαν μια εικόνα που να μπορούν να δουν. Έτσι, συγκεντρώθηκαν γύρω από τη σκηνή του Ααρών απαιτώντας να τους φτιάξει ένα είδωλο. Φοβούμενος για την ασφάλειά του, ο Ααρών συμφώνησε. Στην Έξοδο 32/λβ'-34/λδ', διαβάζουμε πώς ξετυλίγεται αυτή η θλιβερή ιστορία.

Η αφήγηση αυτή είναι μία μόνο από τις ιστορίες της Αγίας Γραφής που μας διδάσκει για τη μετάνοια και τη συγχώρηση, το θέμα του μαθήματος αυτής της εβδομάδας. Κρατήστε κατά νου το Εδάφιο Μνήμης αυτής της εβδομάδας καθώς μελετάτε κάθε μέρα. Ναι, αμαρτάνουμε, αλλά χάρη στον θάνατο του Ιησού στον σταυρό, η συγχώρηση είναι διαθέσιμη σε κάθε, ειλικρινά, εξομολογούμενο και μετανοημένο αμαρτωλό.

Κυριακή 31 Μαΐου

Η ΠΙΕΣΗ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ

Ήταν μια πολύ φορτωμένη εβδομάδα. Αν και ήξερε πως υπήρχαν πολλά που έπρεπε να γίνουν πριν το Σάββατο, τα επείγοντα επισκίασαν τα σημαντικά και, πριν το καταλάβει, ο ήλιος είχε ήδη δύσει και ακολούθησε η οικογενειακή λατρεία της Παρασκευής.

Όταν όμως ήρθε το πρωί του Σαββάτου και ξύπνησε νωρίς, δεν μπόρεσε να μην παρατηρήσει το βρώμικο μπάνιο, το οποίο και καθάρισε. Στη συνέχεια, είδε ότι ο μικρός της γιος είχε βρέξει το κρεβάτι του, οπότε έριξε τα σεντόνια στο πλυντήριο μαζί με άλλα ρούχα. Καθώς ετοίμαζε το πρωινό για την οικογένειά της, συνειδητοποίησε ότι δεν υπήρχε γλυκό για το μεσημεριανό γεύμα, οπότε έφτιαξε γρήγορα ένα κέικ μπανάνας. Επίσης, είδε ότι ο σύζυγός της χρειαζόταν σιδερωμένο πουκάμισο για την εκκλησία, οπότε το σιδέρωσε, διπλώσε μερικά ρούχα και έβγαλε και τα σκουπίδια.

Και τότε το συνειδητοποίησε: *Είναι Σάββατο, μια μέρα που αγαπώ περισσότερο από κάθε άλλη! Ωστόσο, είμαι εδώ, κάνω όλες αυτές τις δουλειές και επιτρέπω σε αυτά τα πράγματα να με αποσπάσουν από το πραγματικό νόημα του Σαββάτου, που είναι να πλησιάσω τον Θεό.*

Για μια στιγμή, το μυαλό της άρχισε να δικαιολογεί τις πράξεις της – όλα αυτά ήταν πράγματα που έπρεπε να γίνουν. Ήταν πραγματικά έτσι; Συνειδητοποίησε ότι συμπεριφερόταν όπως η Μάρθα που «καταγινόταν σε πολλή υπηρεσία» (Λουκ. 10/ι' 40), αλλά τα λόγια του Ιησού αντηχούσαν στο μυαλό της: «Μεριμνάς και αγωνίζεσαι για πολλά· εντούτοις, για ένα υπάρχει ανάγκη· η Μαρία, όμως, διάλεξε την αγαθή μερίδα, η οποία δεν θα αφαιρεθεί απ' αυτήν» (Λουκ. 10/ι' 41, 42). Αυτή η αγαθή μερίδα – Να κάθεται μπροστά στα πόδια του Ιησού από βαθιά αγάπη για Αυτόν – όχι μόνο το Σάββατο, αλλά κάθε μέρα. Εκείνο το πρωί δεν είχε κάνει αυτή την επιλογή.

Αγαπούσε τον Θεό, όμως τόσο εύκολα ξέχασε ότι Εκείνος της είχε δώσει το Σάββατο ως δώρο μέσα στην εβδομάδα για να ενισχύσει τη σχέση τους. Σιωπηλά δάκρυα κύλησαν από τα μάτια της καθώς στεκόταν στην κουζίνα.

Ο σκοπός αυτού του παραδείγματος δεν είναι να επικεντρωθούμε στο τι πρέπει ή δεν πρέπει να κάνουμε το Σάββατο, αλλά μια υπενθύμιση του πόσο σημαντικό είναι να αναγνωρίζουμε τα πράγματα που αποδυναμώνουν και καταστρέφουν τη σχέση μας με τον Θεό. Όταν η καρδιά μας νιώθει τον πόνο της αμαρτίας και του χωρισμού και Τον επικαλούμαστε, ο Ιησούς είναι πολύ κοντά (Ψαλ. 53/γγ' 2). Στα τρυπημένα και ματωμένα χέρια Του, κρατά έναν λευκό χιτώνα. Βλέπει τα δάκρυα της μετάνοιάς μας και αφαιρεί τα βρώμικά μας ρούχα. Έπειτα μας ντύνει με τον καθαρό χιτώνα της δικαιοσύνης Του. Η αγνότητά Του καλύπτει την εξομολογημένη αμαρτία μας –

ολοκληρωτικά και τέλεια. Μπορούμε να πλύνουμε τις στολές μας και να τις λευκάνουμε στο αίμα Του (Αποκ. 7/ζ' 14).

ΣΚΕΨΗ: Πώς τα εδάφια Ησ. 64/ξδ' 6, Ζαχ. 3/γ' 4 και Ησ. 61/ξα' 10 μας αποκαλύπτουν τη σημαντική αλήθεια για τη δικαιοσύνη του Χριστού; Γιατί πρέπει πάντοτε να προσκολλούμαστε με θέρμη σε όσα μας υπόσχεται ο Θεός στα εδάφια αυτά;

Δευτέρα 1 Ιουνίου

ΠΑΡΟΤΡΥΝΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Καθώς σκεφτόταν την απόσταση που είχε δημιουργηθεί ανάμεσα σε εκείνον και τη σύζυγό του, συνειδητοποίησε ότι έσφαλε. Είχε φερθεί σκληρά και άδικα και είπε λόγια τα οποία μετάνιωσε. Ωστόσο, η επόμενη σκέψη του ήταν: «Εκείνη όμως το προκάλεσε...»

Μήπως σας είναι γνώριμος αυτός ο τρόπος σκέψης; Πολύ εύκολα μπορούμε από το αίσθημα της μεταμέλειας να περάσουμε στη δικαιολογία των σκέψεων και των πράξεών μας. Δεν είναι πάντα εύκολο να ζητήσουμε «Συγγνώμη...» όταν έχουμε κάνει κάτι λάθος – κι όμως, αυτό είναι απολύτως απαραίτητο για την αποκατάσταση ή την ενίσχυση κάθε σχέσης.

Το ίδιο ισχύει και για εμάς και τον Θεό. Το Άγιο Πνεύμα συχνά ωθεί το μυαλό μας να σκεφτεί τις αμαρτίες που διαπράττουμε. Η καρδιά μας συγκινείται από αυτές τις παροτρύνσεις, αλλά μπορεί εύκολα να σιγήσουμε εκείνη τη γλυκιά, ήρεμη φωνή, δικαιολογώντας τη συμπεριφορά μας. Ένας από τους ρόλους του Αγίου Πνεύματος είναι να «ελέγξει τον κόσμο για αμαρτία» (Ιωάν. 16/ις' 8). Τι απίστευτο δώρο από τον Θεό (Λουκ. 11/ια' 13) – επειδή χρειαζόμαστε αυτόν τον έλεγχο ώστε να αποκατασταθεί η απόσταση που μπορεί να δημιουργηθεί στην πορεία μας μαζί Του.

Διαβάστε Ωσ. 6/ς'. Τι συγκεκριμένο παρατηρείτε στον τρόπο που ο Θεός περιγράφει τον Εαυτό Του στην έκκλησή Του για μετάνοια;

.....
.....

Σκεφτείτε τον ρόλο του Αγίου Πνεύματος στη διαδικασία της επανασύνδεσής μας με την Άμπελο (Ιωάν. 15/ιε' 4). «Συχνά λυπούμαστε για τις συνέπειες που μας προξενούν οι αμαρτωλές μας πράξεις. Αλλά αυτή δεν είναι μετάνοια. Η πραγματική λύπη για την αμαρτία είναι το αποτέλεσμα του έργου του Αγίου Πνεύματος. Το Πνεύμα αποκαλύπτει την αχαριστία της καρδιάς που περιφρόνησε και λύπησε τον Σωτήρα, και μας φέρνει με συντριβή στα πόδια του σταυρού. Με κάθε αμαρτία μας, ο Ιησούς ξαναπληγώνεται. Καθώς ατενίζουμε σε Εκείνον τον οποίον έχουμε πληγώσει, πενθούμε για τις αμαρτίες που προκάλεσαν την αγωνία της ψυχής Του. Ένα τέτοιο πένθος θα

οδηγήσει στην αποβολή της αμαρτίας.» Ζ.Χ. σελ. 271, 272.

Η αλήθεια είναι ότι δεν μπορούμε να αυξηθούμε στη σχέση μας με τον Θεό όταν αγαπημένες και κατ' επιλογήν αμαρτίες στέκονται ανάμεσα σε εμάς και τον Κύριο. Όλοι αμαρτήσαμε και στερούμαστε τη δόξα του Θεού, αλλά μπορούμε – και πρέπει – να μετανοούμε για τις αμαρτίες μας όταν το Άγιο Πνεύμα τις φέρνει στο μυαλό μας (Εφ. 4/δ' 30).

ΣΚΕΨΗ: Πότε ήταν η τελευταία φορά που νιώσατε έναν έλεγχο ή μια έκκληση για μετάνοια; Πώς ανταποκριθήκατε; Αφιερώστε λίγο χρόνο τώρα σε προσευχή, ζητώντας από τον Θεό να μαλακώσει την καρδιά σας και να ακούσετε τη φωνή Του μέσα από τον Λόγο Του αυτή την εβδομάδα

Τρίτη 2 Ιουνίου

ΑΛΗΘΙΝΗ ΜΕΤΑΝΟΙΑ

Το πνεύμα του σύγχρονου κόσμου μάς κατακλύζει με μηνύματα ανεξαρτησίας, απόλαυσης και αυτοπροβολής – το αντίθετο των αρχών της βασιλείας του Θεού. Είναι ενδιαφέρον ότι τα πρώτα καταγεγραμμένα λόγια του Ιωάννη του Βαπτιστή και του Ιησού, στην Αγία Γραφή, είναι παρόμοια. Ο Ιωάννης είπε: «Μετανοείτε· επειδή, πλησίασε η βασιλεία των ουρανών» (Ματθ. 3/γ' 1, 2). Ο Ιησούς είπε: «Ο καιρός συμπληρώθηκε και η βασιλεία του Θεού πλησίασε· μετανοείτε και πιστεύετε στο ευαγγέλιο» (Μάρκ. 1/α' 14, 15 και Λουκ. 24/κδ' 46, 47). Και ο Ιησούς και ο Ιωάννης κάλεσαν τους ακροατές τους σε μετάνοια, επειδή η βασιλεία των ουρανών πλησίασε. Μήπως το ίδιο μήνυμα είναι εξίσου επίκαιρο και για εμάς σήμερα;

Διαβάστε Πράξ. 3/γ' 18, 19. Γιατί είναι τόσο σημαντική η μετάνοια στη διαδικασία της πνευματικής ανάπτυξης; Τι σημαίνει «καιροί αναψυχής»;

.....

.....

Η καλοσύνη και η αγαθότητα του Θεού μάς οδηγούν σε μετάνοια (Ρωμ. 2/β' 4). Η μετάνοια περιλαμβάνει δύο βήματα: (1) ειλικρινή λύπη για τις αμαρτίες μας και (2) την ειλικρινή απόφαση να εγκαταλείψουμε την αμαρτία. Στην Αγία Γραφή, η μετάνοια συνδέεται σχεδόν πάντα με τη συγχώρεση. Όταν εμείς μετανοούμε ειλικρινά, ο Θεός συγχωρεί. Είναι τόσο απλό (Α' Ιωάν. 1/α' 9, Αποκ. 3/γ' 19). «Δεν βραδύνει ο Κύριος την υπόσχεσή Του, όπως μερικοί το θεωρούν αυτό βραδύτητα· αλλά μακροθυμεί σε μας, μη θέλοντας μερικοί να απολεστούν, αλλά όλοι νάρθουν σε μετάνοια» (Β' Πέτ. 3/γ' 9). Καθώς προετοιμάζουμε την ψυχή μας για τη Δευτέρα Παρουσία, ο Θεός μάς δίνει χρόνο να τακτοποιήσουμε τη σχέση μας μαζί Του.

Ο Ιησούς υπέφερε, πέθανε και αναστήθηκε, ώστε όταν μετανοούμε, η χάρη Του να μπορεί να ενεργήσει το θαύμα στη ζωή μας. Σε αντίθεση με τον κόσμο, που μας λέει ότι είμαστε εντάξει όπως είμαστε, ο Θεός μάς καλεί να στραφούμε σε Αυτόν με μετάνοια και πίστη (Πράξ. 20/κ' 21), να παραδοθούμε ολοκληρωτικά στα χέρια Του για να μπορέσει να μας καθαρήσει και να διαμορφώσει τον χαρακτήρα μας σύμφωνα με την ομοιότητά Του, ώστε να μαρτυρούμε για Αυτόν (Ιωάν. 15/ιε' 2, 8). Τότε αυξανόμαστε και αποδίδουμε «καρπούς άξιους της μετάνοιας» (Ματθ. 3/γ' 8).

«Η μετάνοια δεν είναι ποτέ ειλικρινής αν δε συνοδεύεται από μεταρρύθμιση. Η δικαιοσύνη του Χριστού δεν είναι πανωφόρι για να καλύψει αμαρτίες που δεν έχουν εξομολογηθεί, ούτε εγκαταλειφθεί. Είναι μια αρχή της ζωής που μεταμορφώνει το χαρακτήρα και ελέγχει τη διαγωγή.» Ζ.Χ. σελ. 522.

ΣΚΕΨΗ: Η μετάνοια οδηγεί στη ζωή (Πράξ. 11/ια' 18) και αποτελεί ζωτικό μέρος της ανάπτυξης μιας σχέσης με τον Θεό. Στη διαδικασία της παράδοσης, της μετάνοιας και του να επιτρέψετε στον Θεό να σας “κλαδέψει”, ποιο βήμα είναι το πιο δύσκολο για εσάς;

Τετάρτη 3 Ιουνίου

ΕΠΑΡΚΗΣ ΧΑΡΗ

Όταν νιώθουμε το βάρος της αμαρτίας μας και επιτρέπουμε στο Άγιο Πνεύμα να μας οδηγήσει στη βάση του σταυρού, οφείλουμε να ζητούμε τη συγχώρηση του Θεού, γνωρίζοντας ότι «Οικτίρμονας και ελεήμονας είναι ο Κύριος, μακρόθυμος και πολυέλεος» (Ψαλ. 103/ργ' 8). Ο Ίδιος ο Κύριος είπε αυτά τα λόγια (Έξ. 34/λδ' 6) όταν ο εκλεκτός Του λαός Τον είχε λυπήσει.

Διαβάστε Έξ. 34/λδ' 1-10. Ποια κρίσιμη αλήθεια αποκαλύπτεται εδώ;

.....
.....

Το γεγονός ότι ο Κύριος είναι Οικτίρμων, Ελεήμων, Μακρόθυμος και Πολυέλεος είναι επίσης ο λόγος που ο Ιησούς πέθανε στον σταυρό – ώστε να αποκατασταθεί η σχέση μας με τον Θεό.

Όταν είμαστε πρόθυμοι να αναγνωρίσουμε και να ομολογήσουμε την αμαρτία μας λέγοντας «Θεέ μου, σκέπασε με έλεος εμένα τον αμαρτωλό» (Λουκ. 18/ιη' 13), ο Ιησούς – ο Οποίος εργάζεται ήδη μέσα μας και για εμάς μέσω του Αγίου Πνεύματος πριν ακόμη Τον επικαλεστούμε – βλέπει το βάρος μας και το παίρνει από πάνω μας. Τα βάρη μας φεύγουν στον Γολγοθά και ο Ιησούς είναι σίγουρα πολύ κοντά όταν ερχόμαστε σε Αυτόν. Από πριν ακόμη, μας αναζητά ως ο Καλός Ποιμένας και στέκεται στην πόρτα και κρούει (Αποκ. 3/γ' 20). Μη μένουμε μακριά από τον Σταυρό, κοιτάζοντας τον Θεό από

απόσταση. Ας τρέξουμε στον Ιησού και ας ανταλλάξουμε τις αμαρτίες και τα βάρη μας με τη δικαιοσύνη Του (Ζαχ. 3/γ' 4).

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε προσεκτικά τα παρακάτω εδάφια και γράψτε με δικά σας λόγια τι σας λένε για τη χάρη του Θεού προς εσάς:

- «Επειδή, ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος· το χάρισμα, όμως, του Θεού αιώνια ζωή διαμέσου του Ιησού Χριστού του Κυρίου μας» (Ρωμ. 6/ς' 23).
- «Και ο νόμος παρεμβλήθηκε για να περισσεύσει το αμάρτημα. Και όπου περισσεύσε η αμαρτία, υπερπερίσσευσε η χάρη· ώστε, όπως η αμαρτία βασιλεύσε διαμέσου του θανάτου, έτσι και η χάρη να βασιλεύσει διαμέσου της δικαιοσύνης σε αιώνια ζωή, διαμέσου του Ιησού Χριστού του Κυρίου μας» (Ρωμ. 5/ε' 20, 21).
- «Ο Θεός, όμως, δείχνει τη δική του αγάπη σε μας, επειδή, ενώ εμείς ήμασταν ακόμα αμαρτωλοί, ο Χριστός πέθανε για χάρη μας» (Ρωμ. 5/ε' 8).

Πέμπτη 4 Ιουνίου

ΤΟ ΠΙΟ ΑΚΡΙΒΟ ΕΝΔΥΜΑ

Σύμφωνα με τα κοσμικά κριτήρια, τα ωραία ρούχα προσδιορίζουν συνήθως τους πλούσιους. Στον ουρανό όμως, όλα εκτός από τις σχέσεις μας θα αφανιστούν (Ματθ. 6/ς' 19-21). Η δική μας ταυτότητα θα πρέπει να βασίζεται στον Ιησού και στο τέλειο ένδυμα της δικαιοσύνης Του.

Διαβάστε την παραβολή του Ιησού στο Ματθ. 22/κβ' 1-14. Ποια μηνύματα βρίσκετε σε αυτήν την παραβολή;

.....
.....

Ο Ιησούς αποκάλυψε τον άνθρωπο χωρίς ένδυμα «Φίλε» και, παρά την έλλειψη ανταπόκρισης εκ μέρους του, θα πρέπει να υπήρχε κάποια σχέση μεταξύ τους. Ο άνθρωπος προφανώς γνώριζε για το ένδυμα, αλλά επέλεξε να μην το φορέσει. Ο χαρακτήρας του Ιησού είναι τέλειος και άμωμος, και Τον προσφέρει σε εμάς ώστε η εκκλησία Του «να ντυθεί με εκλεκτής ποιότητας λινό καθαρό και λαμπερό» (Αποκ. 19/θ' 8), «χωρίς να έχει κάποια κηλίδα ή ρυτίδα ή κάτι παρόμοιο» (Εφεσ. 5/ε' 27).

Το λευκό λινό είναι: «Η δικαιοσύνη του Χριστού και ο άμωμος χαρακτήρας Του είναι που μεταδίδονται διαμέσου της πίστης σε όλους όσοι Τον δέχονται ως προσωπικό τους Σωτήρα.» λ.ζ. σελ. 244.

Ο Αδάμ και η Εύα φορούσαν λευκό ένδυμα από απαλό φως πριν αμαρτήσουν. Αφού αμαρτήσαν, συνειδητοποίησαν ότι ήταν γυμνοί (Γεν. 3/γ' 7) και έφτιαξαν ρούχα από φύλλα συκιάς. Τότε ο Θεός αντικατέστησε τα δικά τους ρούχα από φύλλα συκιάς, με δερμάτινους

χιτώνες. Πραγματοποιήθηκε μια θυσία για το ένδυμά τους. Με παρόμοιο τρόπο, κι εμείς δεχόμαστε τη θυσία του Ιησού αποδεχόμενοι το ένδυμα της δικαιοσύνης Του.

«Γυμνοί και ντροπιασμένοι, προσπάθησαν να αντικαταστήσουν την ουράνια φορεσιά, ράβοντας φύλλα συκιάς για να σκεπασθούν... Καμιά ανθρώπινη επινόηση δεν μπορεί να αντικαταστήσει το ένδυμα της αθωότητας που χάθηκε. Δεν υπάρχει περίπτωση να φορούν ένδυμα από φύλλα συκιάς ή κάποια άλλη κοσμική περιβολή αυτού που θα καθίσουν με τον Χριστό και τους αγγέλους στο γαμήλιο δείπνο του Αρνίου. Μόνο το κάλυμμα που ο Χριστός ετοίμασε, θα μας επιτρέψει να παρουσιαστούμε μπροστά στον Θεό. Αυτό το κάλυμμα, το ένδυμα της δικαιοσύνης Του, θα ρίξει στους ώμους της κάθε ψυχής που μετανοεί και πιστεύει.» Λ.Ζ. σελ. 244, 245.

ΣΚΕΨΗ: Καθημερινά πρέπει να επιλέγουμε να είμαστε ντυμένοι με το ένδυμα της δικαιοσύνης του Ιησού. Τι σημαίνει πραγματικά αυτό και πώς το κάνουμε;

Παρασκευή 5 Ιουνίου

Δύση Ηλίου: 20:44'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Η Αγία Γραφή χρησιμοποιεί συχνά γεωργικές εικόνες για να περιγράψει την πνευματική μας κατάσταση. Το Ωσηέ 10/ι' 12 είναι ένα παράδειγμα που συνοψίζει όσα μελετήσαμε αυτή την εβδομάδα:

«Να σπείρετε για τον εαυτό σας με δικαιοσύνη,
να θερίσετε με έλεος· να ανοίξετε την αφημένη γη σας·
επειδή, είναι καιρός να εκζητήσετε τον Κύριο,
μέχρις ότου έρθει να σταλάξει επάνω σας δικαιοσύνη.»

Σπέρνουμε, θερίζουμε, σκάβουμε το σκληρό έδαφος και αναζητούμε τον Θεό να έρθει κοντά μας. Το σκληρό έδαφος της καρδιάς μας πρέπει να προετοιμαστεί και να είναι έτοιμο για τη βροχή (το Άγιο Πνεύμα). Ο Θεός μπορεί να μας δώσει την επιθυμία να προετοιμάσουμε το έδαφος, αλλά τελικά η σχέση μαζί Του είναι μια συνεργασία (Φιλιπ. 2/β' 12, 13). Πρέπει να στραφούμε προς Αυτόν, να απλώσουμε το χέρι μας σε Αυτόν και να προσκολληθούμε σε Αυτόν. Τότε Εκείνος θα εργαστεί μέσα μας και θα κάνει τα υπόλοιπα.

Ένα δυνατό παράδειγμα για το τι σημαίνει να προσκολληθούμε στον Θεό βρίσκεται στα παρακάτω εδάφια:

«Τα μάτια σας είδαν τι ο Κύριος έκανε εξαιτίας του Βέελ-φεγώρ· επειδή, όλους τους ανθρώπους, που ακολούθησαν τον Βέελ-φεγώρ, ο Κύριος ο Θεός σας τους εξολόθρευσε από ανάμεσά σας. Και εσείς, που είστε προσκολλημένοι στον Κύριο τον Θεό σας, ζείτε σήμερα όλοι» (Δευτ. 4/δ' 3, 4).

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

- 1.** «Και μη μας φέρεις μέσα σε πειρασμό, αλλά ελευθέρωσέ μας από τον πονηρό» (Ματθ. 6/ς' 13). Ο Ιησούς δίδαξε συγκεκριμένα στους μαθητές Του να προσεύχονται έτσι. Κρατάμε όμως αυτή τη σκέψη καθημερινά στις προσευχές μας; Πόσο συχνά προσευχόμαστε για προστασία από τον πειρασμό και την αμαρτία;
- 2.** Πώς θα εξηγούσατε το πολύτιμο δώρο του ενδύματος της δικαιοσύνης του Χριστού σε έναν μη Χριστιανό ή σε έναν νέο πιστό;
- 3.** Πώς συνδέεται το ένδυμα της δικαιοσύνης του Χριστού με το μήνυμα του αγιαστηρίου, το οποίο αφορά τη συγχώρηση και τον καθαρισμό του μετανοημένου αμαρτωλού; Πόσο καλά κατανοείτε την ομορφιά και τον πλούτο αυτού του μηνύματος;

Περίληψη: Το να αναγνωρίζουμε τις αμαρτίες μας ανταποκρινόμενοι στις προτροπές του Αγίου Πνεύματος και να παραδινόμαστε με μετάνοια, είναι βασικά στοιχεία για μια ζωντανή και ευημερούσα σχέση με τον Θεό. Το να γνωρίζουμε ότι είμαστε πλήρως συγχωρημένοι και καλυμμένοι με το ένδυμα της δικαιοσύνης του Ιησού είναι η πιο μεταμορφωτική εμπειρία για έναν άνθρωπο. Όχι μόνο νιώθουμε το βάρος της αμαρτίας να φεύγει, αλλά αισθανόμαστε και την αγάπη του Θεού να μας περιβάλλει, καθώς πλησιάζουμε περισσότερο κοντά Του. Αυτό μας συνδέει με τον Θεό, μας δυναμώνει πνευματικά και μας ωθεί να Τον αγαπάμε με όλη μας την καρδιά.

11 ΑΝΤΙΕΞΟΤΗΤΕΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και όχι μονάχα τούτο, αλλά και καυχώμαστε στις θλίψεις· γνωρίζοντας ότι η θλίψη εργάζεται υπομονή, η δε υπομονή δοκιμή, η δε δοκιμή ελπίδα, η δε ελπίδα δεν ντροπιάζει, δεδομένου ότι η αγάπη του Θεού είναι ξεχυμένη μέσα στις καρδιές μας διαμέσου του Αγίου Πνεύματος, που δόθηκε σε μας» Ρωμαίους 5/ε' 3-5.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Μάρ. 4/δ' 35-41, 5/ε' 21-34, Ρωμ. 5/ε' 3-5, Ιώβ 19/θ' 23-27, 23/κγ' 8-12, Λουκ. 24/κδ' 13-27, Ρωμ. 8/η' 18, 28.

Ένα βράδυ, καθώς ο ήλιος έδυε στον ορίζοντα, ένα κορίτσι περπατούσε προς το σπίτι του όταν ξέσπασε μια δυνατή καταιγίδα. Επιτάχυνε το βήμα της, γνωρίζοντας ότι είχε ακόμη δρόμο μπροστά της. Μια σταγόνα βροχής έπεσε στο μάγουλό της, έπειτα άλλη μία, και πριν το καταλάβει είχε γίνει μούσκεμα. Άρχισε να τρέχει προς την εξώπορτα του σπιτιού της, όπου ο πατέρας της έσπευσε να τη συναντήσει. Καθώς τύλιγε μια κουβέρτα γύρω από τους ώμους της, τη ρώτησε: «Σε έβλεπα από το παράθυρο. Γιατί, μέσα στη βροχή, κάθε φορά που άστραφτε σταματούσες να τρέχεις, κοίταζες ψηλά και χαμογελούσες;»

«Σταματούσα να κοιτάξω ψηλά», απάντησε εκείνη, «γιατί ο Θεός έβγαζε τη φωτογραφία μου!»

Ποια είναι η δική μας αντίδραση όταν έρχονται οι καταιγίδες της ζωής ή όταν αντιμετωπίζουμε δυσκολίες στη σχέση μας με τον Θεό; Σκύβουμε το κεφάλι καθώς η βροχή πέφτει πάνω μας ή σηκώνουμε το βλέμμα μας ψηλά, γνωρίζοντας και εμπιστευόμενοι ότι ο Θεός είναι εκεί, καθώς στρέφουμε το πρόσωπό μας προς Αυτόν;

Αυτή την εβδομάδα θα εξερευνήσουμε κάποιες συνηθισμένες αντιδράσεις μας όταν η ζωή γίνεται δύσκολη. Θα σκεφτούμε πώς μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τα εμπόδια της ζωής για να ενδυναμώσουμε, και όχι να αποδυναμώσουμε, τη σημαντικότερη σχέση μας.

Κυριακή 7 Ιουνίου

ΟΙ ΚΑΤΑΙΓΙΔΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο Ιησούς είχε περάσει τη μέρα μιλώντας σε μεγάλο πλήθος ανθρώπων στις όχθες της Γαλιλαίας. Τα λόγια Του θα ηχούσαν στις διάνοιες των ανθρώπων για πολύ καιρό, ακόμα και για αιώνες. Καθώς έπεφτε το βράδυ, ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του: «Ας περάσουμε αντίπερα» (Μάρ. 4/δ' 35). Ο Ιησούς γνώριζε ότι θα ερχόταν καταιγίδα, όμως τους πρότεινε να πάνε. Είχε ένα σημαντικό μάθημα ζωής να διδάξει στους πιο κοντινούς Του ακολούθους. Διαβάστε για αυτήν την καταιγίδα στο Μάρ. 4/δ' 35-41. Ποια μαθήματα πίστης μπορείτε να αντλήσετε από αυτά τα εδάφια;

.....

.....

Σκεφθείτε τα εξής σημεία:

1. Ο Ιησούς «ήταν στην πρύμνη, όπου κοιμόταν επάνω στο προσκεφάλι» (εδ. 38). Τα αλιευτικά πλοίαρια συνήθως είχαν ένα προσκέφαλο στην πρύμνη, πάνω στο οποίο καθόταν το άτομο που κυβερνούσε το πλοίο και το κατηύθυνε στον προορισμό του. Έτσι, ο Ιησούς εδώ βρίσκεται στη θέση του κυβερνήτη της βάρκας, αλλά έχει αποκοιμηθεί.
2. Δεν ήταν όλοι οι μαθητές άπειροι στη θάλασσα. Ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης ήταν έμπειροι ψαράδες. Γνώριζαν τη Θάλασσα της Γαλιλαίας και θα ήξεραν πώς να αντιμετωπίσουν μια καταιγίδα.
3. Αυτή είναι η μοναδική καταγεγραμμένη περίπτωση στα Ευαγγέλια όπου αναφέρεται ότι ο Ιησούς κοιμάται. Κατά τη διάρκεια μιας από τις χειρότερες καταιγίδες της ζωής τους, ενώ οι μαθητές είναι τρομοκρατημένοι και νομίζουν ότι θα πεθάνουν, στην πρύμνη, ο Ιησούς κοιμάται.
4. Η αντίδραση των μαθητών σε αυτήν την κρίσιμη ώρα είναι: «Δάσκαλε, δεν σε νοιάζει ότι χανόμαστε;» Αμφισβήτησαν τον χαρακτήρα του Ιησού και την αγάπη Του προς αυτούς. Πολύ συχνά, αυτή είναι και η δική μας αντίδραση όταν αντιμετωπίζουμε δύσκολες στιγμές.

Μέσα στην απόγνωση μπορεί να προσπαθήσουμε μόνοι μας να σωθούμε (όπως οι μαθητές), ή κάποιες φορές καθώς βιώνουμε πόνο ή κάποια απώλεια να αμφισβητούμε ή να αμφιβάλλουμε για την αγάπη και τη φροντίδα του Θεού. Βασισμένοι σε αυτό που εμείς σκεφτόμαστε και βλέπουμε με την ανθρώπινη οπτική μας, υποθέτουμε ότι ο Θεός θα ενεργήσει με έναν συγκεκριμένο τρόπο. Όμως, όπως και με τους μαθητές, μέσα στις καταιγίδες της ζωής είναι που ο Θεός μπορεί να επιτελέσει τα μεγαλύτερα θαύματα. Ο Θεός είναι πάντοτε

πιστός, ακόμα κι όταν φαινομενικά η απουσία Του δεν βγάζει νόημα για εμάς. Είναι μαζί μας στις καταιγίδες μας και μπορεί να γαληνέψει τη θύελλα όταν εμείς δεν μπορούμε.

ΣΚΕΨΗ: Ποια είναι συνήθως η αντίδρασή σας όταν αντιμετωπίζετε μια καταιγίδα στη ζωή σας; Πώς τέτοιες στιγμές επηρεάζουν τη σχέση σας με τον Θεό; Πώς βιώσατε το «επειδή, περπατάμε με βάση την πίστη, όχι με βάση αυτά που βλέπουμε»; (Β' Κορ. 5/ε' 7)

Δευτέρα 8 Ιουνίου

«ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΥΓΙΗΣ»

Φανταστείτε το πλήθος στην ακτή της Γαλιλαίας. Περιμένουν την επιστροφή του Ιησού από νωρίς το πρωί, και μόλις Εκείνος κατεβαίνει από το πλοιάριο, Τον περικυκλώνουν και Τον ακολουθούν στο χωριό της Καπερναούμ. Ξαφνικά εμφανίζεται ο Ιάειρος, ένας αρχισυνάγωγος, και παρακαλεί τον Ιησού να έρθει να θεραπεύσει την κόρη του. Ανάμεσα στο πλήθος βρίσκεται και μια γυναίκα που υποφέρει για πολλά χρόνια. Έχει ξοδέψει όλα της τα χρήματα σε γιατρούς, όμως «καμιά ωφέλεια δεν είδε, αλλά μάλλον έγινε χειρότερα» (Μάρ. 5/ε' 26). Έχει ακούσει για αυτόν τον σπουδαίο Άνδρα στη Γαλιλαία και, με ελπίδα στην καρδιά, συγκεντρώνει όση δύναμη της έχει απομείνει και ξεκινά από το σπίτι της για να ενωθεί με το πλήθος. Η πίεση του κόσμου είναι σχεδόν αποπνικτική καθώς πλησιάζει σιγά σιγά τον Ιησού. Και τότε, μέσα στο σπρώξιμο και τον συνωστισμό, Τον βλέπει. Ενθαρρύνει τον εαυτό της λέγοντας: «Αν ακόμα αγγίξω τα ιμάτιά Του, θα σωθώ» (Μάρ. 5/ε' 28).

Διαβάστε Μάρ. 5/ε' 21-34. Τι συνέβη και τι μπορούμε να διδαχθούμε;

.....
.....

Αυτό το περιστατικό φανερώνει τη φροντίδα και τη συμπόνια του Ιησού για τους αρρώστους, τους μοναχικούς και εκείνους που συνήθως χάνονται μέσα στο πλήθος. Εκείνη την ημέρα πολλοί συνωστίζονταν δίπλα στον Ιησού καθώς παρασύρονταν με το πλήθος, αλλά μόνο εκείνη άπλωσε το χέρι της και άγγιξε σκόπιμα τον Ιησού για να λάβει την ευλογία που τόσο απεγνωσμένα χρειαζόταν. Ωστόσο, δεν ήταν το άγγιγμά της που τη θεράπευσε· ήταν η πίστη της που την έκανε καλά (Μάρ. 5/ε' 34). «Ο Σωτήρας μπορούσε να ξεχωρίσει το άγγιγμα της πίστης από την τυχαία επαφή του αδιάφορου όχλου.» Ζ.Χ. σελ. 318. Το ιμάτιο του Ιησού δεν είχε καμία ιδιαίτερη δύναμη – η πίστη της γυναίκας και η σκόπιμη κίνησή της να Τον αγγίξει, ήταν που έφεραν θεραπεία.

Αυτή η αδύναμη γυναίκα, μέσα στον πόνο και τη δοκιμασία της, θα μπορούσε να είχε παραμείνει εκείνη την ημέρα στο κρεβάτι της. Αντ'

αυτού, αναζήτησε σκόπιμα τον Ιησού με την ελπίδα της θεραπείας. Το να Τον δει από μακριά δεν ήταν αρκετό. Πλησίασε κοντά Του. Ο Ιησούς καλεί και εμάς να κάνουμε το ίδιο: «Ελάτε σε Μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, και Εγώ θα σας αναπαύσω. Σηκώστε επάνω σας τον ζυγό Μου, και μάθετε από Μένα· επειδή, είμαι πρᾶος και ταπεινός στην καρδιά· και θα βρείτε ανάπαυση μέσα στις ψυχές σας» (Ματθ. 11/α' 28-29).

ΣΚΕΨΗ: Πώς αυτή η γυναίκα, μέσα στη μεγάλη της ανάγκη, έδειξε στην πράξη τις ιδέες στη Ρωμ. 5/ε' 3-5; Πώς θα μπορούσε αυτό να φανεί και στη δική σας ζωή;

Τρίτη 9 Ιουνίου

ΙΩΒ

Όταν σκεφτόμαστε αντιξοότητες μέσα στην Αγία Γραφή, ο Ιώβ είναι ίσως το πρώτο πρόσωπο που μας έρχεται στο μυαλό. Δεν έχασε μόνο όλη την περιουσία του (Ιώβ 1/α' 14-17), αλλά και τα παιδιά του (Ιώβ 1/α' 18, 19) και την υγεία του (Ιώβ 2/β' 7). Και τότε, η γυναίκα του προσπάθησε να τον πείσει να καταραστεί τον Θεό και να πεθάνει (Ιώβ 2/β' 9).

Ύστερα από κάποιο διάστημα, τον επισκέφτηκαν τρεις φίλοι του. Ήταν τόσο συγκλονισμένοι από την κατάστασή του που για επτά ημέρες κάθισαν μαζί του χωρίς να του μιλούν (Ιώβ 2/β' 13). Όταν τελικά μίλησαν, προσπάθησαν να δώσουν ανθρώπινες εξηγήσεις στο γιατί είχε έρθει τέτοια συμφορά στον Ιώβ, αλλά με αυτόν τον τρόπο αύξησαν άθελά τους τον πόνο του. Τον κατηγορήσαν, λέγοντας ότι υπήρχε κάποια κρυφή αμαρτία στη ζωή του για την οποία έπρεπε να μετανοήσει (Ιώβ 8/η', 11/ια', 15/ιε'), φτάνοντας να πουν: «Βέβαια, τέτοιες είναι οι κατοικίες του ασεβή, και αυτός είναι ο τόπος εκείνου που δεν γνωρίζει τον Θεό» (Ιώβ 18/ιη' 21).

Πώς αντέδρασε ο Ιώβ; Δείτε Ιώβ 19/ιθ' 23-27 και 23/κγ' 8-12.

.....
.....
.....

Ανεξάρτητα από τα τραγικά γεγονότα που του συνέβησαν, τα οποία του ήταν και ανεξήγητα, ο Ιώβ παρέμεινε πιστός. Κρατήθηκε σταθερός. Δεν κατηγορήσε τον Θεό ούτε Τον καταράστηκε. Αντίθετα, όταν μπήκε στον πειρασμό να κατηγορήσει τον Θεό, δήλωσε: «Γυμνός βγήκα από την κοιλιά της μητέρας μου, και γυμνός θα επιστρέψω εκεί· ο Κύριος έδωσε, και ο Κύριος αφαίρεσε· ας είναι ευλογημένο το όνομα του Κυρίου» (Ιώβ 1/α' 21).

Και εμείς ζούμε στη μέση της ίδιας αυτής μάχης. Ο Σατανάς μας πλήττει με πόνο, βάσανα, απώλειες και κακουχίες ως μέρος του

σχεδίου του να διαστρεβλώσει την εικόνα που έχουμε για τον στοργικό Θεό. Σε τέτοιες στιγμές μπορούμε να αντιδράσουμε με δύο τρόπους: είτε να κατηγορήσουμε τον Θεό και να Τον απορρίψουμε, είτε να προσκολληθούμε σε Αυτόν με όλη μας τη δύναμη. Παρά τη μάχη που μαίνεται γύρω μας, πρέπει να θυμόμαστε ότι, υπό το πρίσμα της αιωνιότητας, οι προσωρινές θλίψεις μας είναι πρόσκαιρες (Β' Κορ. 4/δ' 16-18). Υπάρχουν πολλά περισσότερα από αυτά που βλέπουμε εδώ τώρα, και μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις για τον πιστό είναι να εμπιστευτείται τον Θεό ακόμη και στις πιο σκοτεινές στιγμές. Ο Θεός μάς έχει αποκαλύψει με πολλούς τρόπους την αγάπη Του. Πρέπει να κρατηθούμε σε αυτήν τη θεμελιώδη αλήθεια – την αγάπη του Θεού – ακόμη κι όταν δεν την αισθανόμαστε τη συγκεκριμένη στιγμή.

ΣΚΕΨΗ: Αν αυτή τη στιγμή περνάτε μια δύσκολη περίοδο, προστρέξτε στον Θεό. Πάρτε την Αγία Γραφή σας και ένα σημειωματάριο και βγείτε έξω στη φύση ή επιλέξτε κάποιο ήσυχο μέρος ώστε να μείνετε μόνοι με τον Θεό. Αντιγράψτε το Ρωμ. 5/ε' 3-5 και σκεφτείτε τα διαφορετικά μηνύματα αυτού του αποσπάσματος, έχοντας πίστη ότι η αγάπη και η φροντίδα του Θεού για εσάς είναι ο πιο βέβαιος και σταθερός παράγοντας στη ζωή σας.

Τετάρτη 10 Ιουνίου

ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΜΜΑΟΥΣ

Οι τελευταίες εβδομάδες ήταν ιδιαίτερα έντονες για τους δύο μαθητές που αναλογίζονταν τα γεγονότα τα οποία είχαν ζήσει. Η θριαμβευτική είσοδος στα Ιεροσόλυμα και ο καθαρισμός του ναού. Το Πάσχα στο ανώγειο. Οι προσευχές του Ιησού στη Γεθσημανή. Η άσχημη προδοσία του Ιούδα. Η δίκη, οι χλευασμοί, τα μαστιγώματα. Το πληγωμένο σώμα του Ιησού κρεμασμένο στον σταυρό και τα τελευταία Του λόγια πριν αφήσει την τελευταία Του πνοή καθώς ο ουρανός σκοτεινίαζε. Το δυνατό σχίσμο του καταπετάσματος στον ναό. Οι ανοιχτοί τάφοι των δικαίων. Η προσεκτική αποκαθήλωση του σώματος του Ιησού από τον σταυρό και η τοποθέτησή Του στον τάφο πριν το Σάββατο. Και έπειτα η σύγχυση, η απογοήτευση και τα ερωτήματα στο μυαλό των μαθητών. Πώς είχαν κάνει τόσο λάθος; Οι ακόλουθοι του Ιησού ήταν απογοητευμένοι, αποθαρρυσμένοι και μπερδεμένοι. Ήταν η μεγαλύτερη ανατροπή της ζωής τους. Αυτό που δεν έβλεπαν, ήταν ότι αυτή ήταν μόνο μια στιγμή μέσα στη σπουδαιότερη ιστορία όλων των εποχών. Καθώς δύο από αυτούς περπατούσαν στον δρόμο για την Εμμαούς, εμφανίστηκε ο Ιησούς και περπάτησε μαζί τους.

Διαβάστε τη συνομιλία στο Λουκ. 24/κδ' 13-27 και σκεφτείτε τις δύο

διαφορετικές οπτικές – των δύο ακολούθων και του Ιησού.

.....
.....
Μόλις άνοιξαν τα μάτια τους, «την ίδια εκείνη ώρα, επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ» για να μοιραστούν με τους μαθητές τα όσα είχαν συμβεί (εδ. 33-35). Και τότε, όταν ο Ιησούς ήρθε και στάθηκε ανάμεσά τους, εκείνοι ταραχθήκαν. Προσέξτε τι τους ρωτά ο Ιησούς: «Γιατί είστε ταραγμένοι; Και γιατί ανεβαίνουν συλλογισμοί στις καρδιές σας;» (εδ. 38).

Αυτό είναι το μήνυμα του Ιησού και για εμάς σήμερα. Πολύ συχνά ξεχνάμε ότι στον δρόμο μας περπατά κι Εκείνος δίπλα μας. Πολύ συχνά δεν Τον αναγνωρίζουμε. Πολύ συχνά ξεχνάμε ότι υπάρχουν πολλά περισσότερα στην ιστορία. Πολύ συχνά νιώθουμε ταραχή και επιτρέπουμε στις αμφιβολίες να αναδυθούν στην καρδιά μας, ξεχνώντας ότι ο Ιησούς κρατά ασφαλή τη ζωή μας στα χέρια Του. Και πολύ συχνά νομίζουμε ότι γνωρίζουμε καλύτερα από τον Ιησού τι πραγματικά συμβαίνει στη ζωή μας (Λουκ. 24/κδ' 18).

ΣΚΕΨΗ: Η Αγία Γραφή προσφέρει τόσο καλή καθοδήγηση για το πώς μπορούμε, ως Χριστιανοί, να ανταποκριθούμε σε προκλήσεις και ανατροπές. Αφιερώστε χρόνο για να μελετήσετε τα παρακάτω εδάφια: Ρωμ. 8/η' 28, Φιλιπ. 4/δ' 4-13, Ιακ. 1/α' 2-4, 12, και Β' Κορ. 12/ιβ' 9, 10. Ως μέρος της μελέτης σας, γράψτε τρία βασικά μηνύματα τα οποία μπορείτε να μοιραστείτε με κάποιον που αντιμετωπίζει δυσκολίες αυτή τη στιγμή, έχοντας κατά νου το Β' Κορ. 1/α' 4.

Πέμπτη 11 Ιουνίου

ΔΕΙΤΕ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ

Έχετε ευχηθεί ποτέ να μπορούσατε να δείτε τον Ιησού όταν αισθάνεστε απογοητευμένοι; Φανταστείτε τον εαυτό σας σε αυτό το όνειρο:

«Μου φαινόταν να είμαι καθισμένη με μια αξιοθρήνητη απελπισία, με το πρόσωπο ανάμεσα στα χέρια μου και να σκέπτομαι ως εξής: Αν ο Ιησούς ήταν στη γη, θα πήγαινα σε Αυτόν, θα έπεφτα στα πόδια Του και θα Του έλεγα τις θλίψεις μου. Αυτός δε θα με αποστρεφόταν, θα μου έδειχνε έλεος και εγώ θα Τον αγαπούσα και θα Τον υπηρετούσα πάντα. Τότε ακριβώς άνοιξε η πόρτα και εμφανίσθηκε ένα πρόσωπο με πολύ ωραία κορμοστασιά και όψη. Με κοίταξε με συμπόνια και είπε: “Επιθυμείς να δεις τον Ιησού; Είναι εδώ και μπορείς να Τον δεις αφού το επιθυμείς. Πάρε ό,τι κατέχεις και ακολούθησέ με.”

Άκουσα αυτό με άρρητη χαρά, και ευτυχισμένη συγκέντρωσα τα λιγιστά υπάρχοντά μου, τα διαφυλαγμένα ψευτοκοσμήματα και

ακολούθησα τον οδηγό μου. Με οδήγησε σε μια κάθετη και φαινομενικά αδύνατη σκάλα. Καθώς άρχισα να ανεβαίνω τα σκαλοπάτια, μου συνέστησε να έχω τα μάτια μου προσηλωμένα προς τα επάνω για να μη ζαλισθώ και πέσω. Πολλοί άλλοι που ανέβαιναν τη σκάλα, έπεσαν πριν φθάσουν στην κορυφή.

Τελικά, φθάσαμε στο τελευταίο σκαλοπάτι και σταθήκαμε μπροστά στην είσοδο. Εδώ ο οδηγός μου υπέδειξε να αφήσω όσα είχα φέρι μαζί μου. Με χαρά τα έριξα κάτω. Τότε άνοιξε την είσοδο και μου ζήτησε να μπω. Σε μια στιγμή βρέθηκα μπροστά στον Ιησού. Αδύνατον να έκανα λάθος για την όμορφη αυτήν όψη. Μια τέτοια ακτινοβολούσα έκφραση καλοσύνης και μεγαλειότητας δεν μπορούσε να ανήκει σε άλλον. Καθώς το βλέμμα Του έπεσε επάνω μου, κατάλαβα ότι γνώριζε όλες τις περιστάσεις της ζωής μου, όλες τις ενδόμυχες σκέψεις μου καθώς και τα αισθήματά μου.

Προσπάθησα να προστατευθώ από το βλέμμα Του, ανίκανη να αντέξω στο διερευνητικό Του κοίταγμα. Τότε Αυτός με πλησίασε χαμογελαστά, και θέτοντας το χέρι Του στο κεφάλι μου είπε: “Μη φοβάσαι”. Ο ήχος της γλυκιάς φωνής Του προκάλεσε στην καρδιά μου ρίγη συγκίνησης και ευτυχίας που ποτέ δεν είχα νιώσει. Ήμουν τόσο χαρούμενη, που έχασα τη λαλιά μου, καταλήφθηκα από ανείπωτη ευτυχία και γονάτισα στα πόδια Του. Ενώ βρισκόμουν εκεί ανήμπορη, πέρασαν από μπροστά μου σκηνές ομορφιάς και δόξας. Μου φάνηκε ότι έφθασα στην ασφάλεια και ειρήνη του ουρανού. Έπειτα η δύναμή μου επανήλθε και σηκώθηκα. Το αξιαγάπητο βλέμμα του Ιησού ήταν επάνω μου και το χαμόγελό Του πλημμύρισε την καρδιά μου με χαρά. Η παρουσία Του με γέμισε άγια ευλάβεια και ανείπωτη αγάπη... Αυτό το όνειρο μου έδωσε ελπίδα... (και) πίστη... Η ομορφιά και η απλότητα της εμπιστοσύνης στον Θεό άρχισε να χαράζει στη σκοτεινή ψυχή μου.» E. G. White, Early Writings, pp. 79-81. Μέσα στις αντιξοότητες της ζωής, πρέπει να εστιάζουμε στον Ιησού και σε ό,τι μας αποκαλύπτει για την αγάπη του Θεού προς εμάς.

ΣΚΕΨΗ: Τι ελπίδα μπορείτε να αντλήσετε αυτή τη στιγμή από όσα γράφονται στην Ρωμ. 8/η' 18, 28;

Παρασκευή 12 Ιουνίου

Δύση Ηλίου: 20:48'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Όταν αντιμετωπίζουμε τις προκλήσεις της ζωής είναι που έχουμε περισσότερο ανάγκη να προσκολληθούμε στον Θεό. Τα θέματα που εξετάσαμε κατά τη διάρκεια αυτής της τριμηνίας συμβάλλουν στο να διατηρήσουμε ή να ανανεώσουμε μια ισχυρή πορεία με τον Θεό. Όταν αντιμετωπίζετε κάποια αντιξοότητα, όπως ένα πρόβλημα υγείας, οικονομικές δυσκολίες, έναν γάμο να διαλύεται, τον θάνατο ενός

αγαπημένου σας προσώπου ή οποιοδήποτε άλλο βάρος που σας στερεί τη χαρά, σκεφθείτε τις παρακάτω ερωτήσεις και αναλογιστείτε τα μαθήματα που μελετήσαμε μέχρι τώρα.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Πώς η δοκιμασία που αντιμετωπίζετε ή έχετε αντιμετωπίσει επηρέασε την εικόνα που έχετε για τον Θεό; Πώς μπορείτε να δείτε πιο καθαρά τον αληθινό χαρακτήρα του Θεού;
2. Πότε ήταν η τελευταία φορά που προσευχηθήκατε ώστε η φωνή του Θεού στη ζωή σας να είναι πιο ισχυρή από του εχθρού; Ουμνηθείτε ότι ο Σατανάς είναι ένας κλέφτης που έρχεται «για να κλέψει, να σφάξει και να εξολοθρευτεί», αλλά ο Θεός δίνει ζωή σε αφθονία (Ιωάν. 10/1' 10).
3. Είναι η καρδιά σας ταπεινή; Εμπιστεύεστε ότι ο Θεός εξακολουθεί να είναι κυρίαρχος και να καθοδηγεί τη ζωή σας, παρά τις δυσκολίες; Πώς μπορείτε να μάθετε αυτήν την ταπεινή εμπιστοσύνη στην καλοσύνη και την αγάπη του Θεού για εσάς προσωπικά;
4. Μένετε καθημερινά στερεωμένος/η στον Λόγο του Θεού; Ζητήστε από τον Θεό να αναζωπυρώσει την πρώτη σας αγάπη για Εκείνον καθώς περνάτε δύσκολες στιγμές.
5. Πότε ήταν η τελευταία φορά που στραφήκατε στον Θεό ως Παρηγορητή και Σύμβουλό σας, με προσευχή και εμπιστοσύνη ότι κρατά την υπόσχεσή Του, «Δεν θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω»; (Εβρ. 13/1γ' 5)
6. Αν η πίστη σας είναι αδύναμη, προσευχηθείτε: «Πιστεύω, Κύριε· βοήθα με στην απιστία μου» (Μάρκ. 9/θ' 24). Περιβάλλετε τον εαυτό σας με ανθρώπους που να μπορούν να σας ενθαρρύνουν και όχι να σας αποθαρρύνουν.
7. Ο κόσμος δεν νοιάζεται πάντα για τους αδύναμους, τους αδαείς, τους πληγωμένους και τους συντετριμμένους. Το μήνυμα του Θεού ότι «Μέσα σε αδυναμία, η δύναμή Μου φανερώνεται τέλεια» (Β' Κορ. 12/ιβ' 9), είναι ένα μήνυμα που μπορεί να μεταμορφώσει ριζικά τη ζωή των ανθρώπων. Σκεφθείτε κάποιον που θα μπορούσατε να ενθαρρύνετε σήμερα με αυτό το μήνυμα.

Περίληψη: Εξακολουθούμε να ζούμε σε έναν αμαρτωλό κόσμο γεμάτο πόνο και θλίψη, και όλοι αντιμετωπίζουμε δυσκολίες κάποια στιγμή στη ζωή μας που μπορεί να μας κάνουν να αμφισβητήσουμε την αγάπη του Θεού. Καθώς ανατρέχουμε στο πώς αντιμετωπίσαν διάφορα Βιβλικά πρόσωπα τις αντιξοότητες της ζωής, μπορούμε να λάβουμε θάρρος ότι η αντίδρασή μας σε τέτοιες στιγμές μπορεί να ενισχύσει την πορεία μας με τον Θεό, ο Οποίος δεν αλλάζει (Ματ. 3/γ' 6) και η αγάπη Του παραμένει σταθερή.

12. ΜΙΛΗΣΤΕ ΓΙΑ ΑΥΤΟΝ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Ο Κύριος ο Θεός μου έδωσε γλώσσα όπως των διδασκόμενων, για να ξέρω πώς να μιλήσω έναν λόγο προς τον κουρασμένο σε κατάλληλο καιρό· διεγείρει από πρωί σε πρωί, διεγείρει το αυτί μου για να ακούω, όπως οι διδασκόμενοι» Ησαΐας 50/ν' 4.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ματθ. 28/κη' 18-20, Β' Πέτ. 3/γ' 18, Α' Πέτ. 3/γ' 8-15, Ωσ. 7/ζ', Ζαχ. 10/ι'.

Ήταν ένα πολυάσχολο πρωινό Σαββάτου για τον Ποιμένα. Είχε ξυπνήσει νωρίς, προετοιμαζόμενος τόσο για τη Σχολή Σαββάτου όσο και για το κήρυγμα, ενώ το απόγευμα είχε να παρουσιάσει μια σειρά ευαγγελιστικών ομιλιών. Άρπαξε τα κλειδιά του και έφυγε βιαστικά. Οδηγούσε μέσα στην κίνηση της πόλης, εκνευρισμένος που τόσο πολλοί άνθρωποι κυκλοφορούσαν Σάββατο πρωί και θα μπορούσαν να τον καθυστερήσουν για την εκκλησία. *Μα πού πήγαιναν όλοι αυτοί;* Τότε, ξαφνικά, ένα αυτοκίνητο του έκλεισε τον δρόμο. Πάτησε απότομα φρένο και, γεμάτος απογοήτευση και θυμό, σήκωσε τη γροθιά του φωνάζοντας στον οδηγό.

Εντέλει, έφτασε στην εκκλησία. Καθώς σηκώθηκε να διδάξει το μάθημα, το βλέμμα του σάρωσε την τάξη και στάθηκε σε ένα γνώριμο πρόσωπο: τον οδηγό του αυτοκινήτου με τον οποίο είχε θυμώσει μόλις 20 λεπτά νωρίτερα.

Αργότερα, όταν ένα μέλος της εκκλησίας σύστησε τον οδηγό ως έναν μη Αντβεντιστή που επισκεπτόταν συγγενείς, ο Ποιμένας συνειδητοποίησε για ακόμη μία φορά πως κάθε μας αλληλεπίδραση, είτε με γνωστούς είτε με αγνώστους, πρέπει να είναι ποτισμένη με αγάπη που πηγάζει από μια ζωντανή σχέση με τον Θεό. Ποτέ δεν ξέρεις πώς οι πράξεις σου, ειδικά ως πιστός, μπορούν να επηρεάσουν τους άλλους.

Κυριακή 14 Ιουνίου

ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Διαβάστε τη Μεγάλη Εντολή στο Ματθ. 28/κη' 18-20. Ο Ιησούς μας έδωσε μια εντολή να μοιραστούμε το μήνυμά Του με τον κόσμο: «πορευτείτε, να κάνετε μαθητές». Η αποστολή της Χριστιανικής Εκκλησίας των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας είναι να κάνει μαθητές, οι οποίοι με τη σειρά τους θα κάνουν άλλους μαθητές. Με αυτόν τον τρόπο, όλοι διακηρύττουμε το αιώνιο ευαγγέλιο και τα μηνύματα των τριών αγγέλων (Αποκ. 14/ιδ' 6-12), ώστε να προετοιμάσουμε τον κόσμο μας για την επικείμενη επιστροφή του Ιησού.

Όποιος έχει λάβει νέα ζωή εν Χριστώ καλείται να δώσει μαρτυρία. Ωστόσο, πολύ συχνά οι άνθρωποι σκέφτονται τη μαρτυρία ως κάτι που δεν μπορούν ή δεν θέλουν να κάνουν. Ίσως φαντάζεστε τον εαυτό σας να κηρύττει σε μια γωνία του δρόμου ή να παραδίδει μια πολύπλοκη Βιβλική μελέτη και έτσι να κουνάτε το κεφάλι σας: «Εγώ, αποκλείεται! Με τίποτα! Είμαι εσωστρεφής· δεν μου είναι εύκολο να δώσω μαρτυρία».

Ωστόσο, η αληθινή μαρτυρία είναι συχνά το αποτέλεσμα του να είστε αυτόπτης μάρτυρας αυτού που κάνει ο Θεός στη ζωή σας. Να παρατηρείτε τι σας διδάσκει καθώς αυξάνεστε σε Αυτόν, και στη συνέχεια να μοιράζεστε απλώς την εμπειρία σας με άλλους. Ο Θεός είναι τόσο καλός, και το τι έχει κάνει για εμάς είναι τα καλύτερα νέα που μπορεί να ακούσει αυτός ο κόσμος. Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να σιωπούμε! Σας έχει λυτρώσει, σας έχει καλέσει με το όνομά σας – είστε δικοί Του. Υπάρχει άραγε καλύτερη είδηση, οπουδήποτε, για οποιονδήποτε;

Παρότι οι μαθητές της πρώτης εκκλησίας δεν είχαν εκπαιδευτεί στις ραββινικές σχολές ούτε ήταν ρήτορες, μπορούμε να μάθουμε από αυτούς.

Διαβάστε Πράξ. 1/α' 8 και 4/δ' 13. Πώς ήταν η μαρτυρία στην πρώτη εκκλησία; Τι επίδραση είχαν ο Πέτρος και ο Ιωάννης σε όσους τους άκουγαν να μαρτυρούν;

.....
.....

Ο Πέτρος και ο Ιωάννης συνέχισαν να δηλώνουν ότι «εμείς δεν μπορούμε να μη λέμε όσα είδαμε και ακούσαμε» (Πράξ. 4/δ' 20). «Ήσαν μαζί με τον Ιησού» (Πράξ. 4/δ' 13) και ένιωθαν την ανάγκη να δώσουν μαρτυρία. Το Άγιο Πνεύμα, τους έδωσε τόλμη και πειστική δύναμη στα λόγια τους.

ΣΚΕΨΗ: Αφιερώστε αυτή τη στιγμή λίγο χρόνο σε προσευχή. Ζητήστε από τον Θεό θάρρος να Τον μαρτυρήσετε στους ανθρώπους που βάζει στη ζωή σας. Ζητήστε Του σοφία για να ξέρετε πότε να

μιλήσετε και τι να πείτε. Διαβάστε Α' Ιωάν. 4/δ' 7-11 και προσευχηθείτε ζητώντας αυτό το είδος αγάπης.

Δευτέρα 15 Ιουνίου

ΧΩΡΙΣ ΕΞΑΝΑΓΚΑΣΜΟ ΑΛΛΑ ΜΕ ΔΥΝΑΜΗ

Έχετε αναρωτηθεί ποτέ πώς ο Ιησούς διατηρούσε το κίνητρο να εργάζεται, να θεραπεύει, να παρηγορεί, να κηρύττει και να διδάσκει τόσους πολλούς ανθρώπους; Μας λέγεται ότι «βλέποντας τα πλήθη, σπλαχνίστηκε γι' αυτά, επειδή ήσαν βασανισμένα και σκορπισμένα σαν πρόβατα που δεν είχαν ποιμένα» (Ματθ. 9/θ' 36). Η αγάπη και η συμπόνια του Ιησού για την ανθρωπότητα ήταν που παρακινούσαν το έργο Του. Με παρόμοιο τρόπο, η αγάπη του Θεού μέσα μας πρέπει να μας ωθεί να αισθανόμαστε το βάρος να οδηγήσουμε ψυχές σε Εκείνον και στην αλήθεια Του (Β' Κορ. 5/ε' 14).

Έχετε κοιτάξει ποτέ τα πρόσωπα αγνώστων μέσα σε ένα πλήθος, σκεπτόμενοι την αιωνιότητα και αναρωτώμενοι αν γνωρίζουν τον Ιησού; Έχετε νιώσει ποτέ αυτό που μπορεί να είναι μόνο η αγάπη του Θεού μέσα σας προς έναν άγνωστο που έχει ανάγκη; Η αγάπη του Θεού μέσα μας μάς ωθεί να αισθανόμαστε το βάρος να οδηγήσουμε ψυχές σε Εκείνον. Αυτό εξέφρασε ο Ιερεμίας δηλώνοντας: «Όμως, ο λόγος Του ήταν στην καρδιά μου σαν φωτιά που έκαιγε, περικλεισμένη μέσα στα κόκαλά μου, και απέκαμα να χαλινώνω τον εαυτό μου, και δεν μπορούσα πλέον» (Ιερ. 20/κ' 9).

Ωστόσο, όταν μοιραζόμαστε τον Θεό με άλλους, δεν πρέπει ποτέ να αναγκάσουμε κάποιον να δεχτεί τον Θεό ή τη Βιβλική αλήθεια. Ο εξαναγκασμός είναι αντίθετος με τον χαρακτήρα του Θεού. Ο Θεός δεν ανάγκασε τον Αδάμ και την Εύα να μείνουν μακριά από το δέντρο της Γνώσης του Καλού και του Κακού (Γεν. 2/β' 16, 17). Δεν ανάγκασε τους ανθρώπους να μπουν στην κιβωτό για να σωθούν από τον Κατακλυσμό (Γεν. 7/ζ' 1). Δεν ανάγκασε τους Ισραηλίτες να παραμείνουν στη διαθήκη τους μαζί Του (Δευτ. 4/δ' 29-31). Αντιθέτως, κάλυπτε τις ανάγκες τους (Ματθ. 4/δ' 23-25) και έπειτα τους προσκαλούσε να Τον ακολουθήσουν. Ο Ιησούς δεν ανάγκασε ποτέ κανέναν να Τον ακολουθήσει ή να δεχτεί την αλήθεια Του, αλλά και ποτέ δεν μας εγκαταλείπει (Ματθ. 23/κγ' 37).

Καθώς δίνουμε μαρτυρία, η προσέγγισή μας πρέπει πάντοτε να αντικατοπτρίζει την προσέγγιση του Ιησού. Η Ε. Χουάιτ γράφει: «Η αποστολή του Χριστού δεν είναι να εξαναγκάσει τους ανθρώπους να Τον δεχθούν. Ο Σατανάς και οι άνθρωποι που κινούνται από το πνεύμα του, επιδιώκουν να παραβιάσουν τη συνείδηση... Μεγαλύτερη απόδειξη ότι κατεχόμαστε από το πνεύμα του Σατανά δεν υπάρχει, από τη διάθεση να βλάψουμε και να καταστρέψουμε εκείνους που δεν εκτιμούν το έργο μας, ή που ενεργούν αντίθετα με τις

ιδέες μας.» Ζ.Χ. σελ. 461.

Πρέπει να επιτρέψουμε στον εαυτό μας να γίνει αγωγός για την υπηρεσία του Θεού. Ζούμε σε έναν κόσμο που μισεί την αλήθεια, αλλά αυτό δεν πρέπει να μας εμποδίζει να τη μοιραζόμαστε με προσεκτικό τρόπο και γεμάτο αγάπη. Να θυμάστε ότι συχνά η προσωπική μας μαρτυρία είναι εκείνη που έχει το μεγαλύτερο βάρος, ιδιαίτερα στα αρχικά στάδια της μαρτυρίας (Αποκ. 12/ιβ' 11).

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Β' Πέτ. 3/γ' 18. Με ποιους τρόπους αυξάνεστε στη χάρη και στη γνώση; Πώς αυτό είναι εμφανές στις συναναστροφές σας με τους γύρω σας;

.....
.....

Τρίτη 16 Ιουνίου

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Το ερώτημα για τον καθένα μας είναι: Με ποιον μοιράζεστε τον Ιησού – με τον ταχυδρόμο, έναν υπάλληλο καταστήματος, κάποιον που βλέπετε καθημερινά όταν βγαίνετε για περπάτημα; Ο Θεός καλεί κάθε πιστό να Τον βοηθήσει σε αυτό το έργο και υπόσχεται να σας δώσει «γλώσσα όπως των διδασκόντων, για να ξέρω πώς να μιλήσω έναν λόγο προς τον κουρασμένο σε κατάλληλο καιρό» (Ησ. 50/ν' 4). Είναι επίσης καθήκον του χριστιανού να είναι πάντοτε έτοιμος να δώσει απολογία για την πίστη και την ελπίδα που βρίσκεται μέσα μας (Α' Πέτ. 3/γ' 15). Διαβάστε Α' Πέτ. 3/γ' 8-15. Τι μας λέει ο Λόγος του Θεού σε αυτά τα εδάφια;

.....
.....

Ακολουθούν μερικές απλές συμβουλές που πρέπει να έχετε κατά νου καθώς σκέφτεστε πώς να μοιραστείτε πιο συνειδητά τον Ιησού με άλλους:

- Γνωρίστε κάποιον και, στην πάροδο του χρόνου, χτίστε μια φιλία. Η ζεστασιά, η καλοσύνη και το γνήσιο ενδιαφέρον σας θα βοηθήσουν να ελκυστούν προς τον Θεό.
- Προσευχηθείτε ώστε το Άγιο Πνεύμα να εργαστεί στην καρδιά των ατόμων. Προσευχηθείτε για τις κατάλληλες ευκαιρίες να αλληλεπιδράσετε μαζί τους.
- Αναζητήστε απλούς τρόπους να μιλήσετε για τις δικές σας εμπειρίες πίστης ή προσευχηθείτε γι' αυτούς. Ζητήστε από τον Θεό να σας δώσει θάρρος αλλά και πραότητα καθώς τους προσεγγίζετε.
- Βρείτε τρόπους να συνδέσετε τον νέο σας φίλο με άλλους από την εκκλησία σας, ώστε να βιώσει την αγκαλιά της εκκλησιαστικής σας κοινότητας. Μια κοινωνική συνάντηση ή μια μικρή ομάδα μελέτης

της Αγίας Γραφής είναι ένα καλό επόμενο βήμα.

- Προσευχηθείτε για τις συγκεκριμένες ανάγκες ή ερωτήσεις που μπορεί να έχει ο νέος σας φίλος και αναζητήστε μια ευκαιρία να του δείξετε πώς η Αγία Γραφή προσφέρει παρηγοριά, συμβουλές και καθοδήγηση στη ζωή μας. Μπορείτε αρχικά να μοιραστείτε απλώς μία Βιβλική υπόσχεση ή να απαντήσετε σε μία ερώτηση, η οποία θα ανοίξει τον δρόμο για βαθύτερες συζητήσεις. Προσευχηθείτε για αυτές επίσης.
- Κάποια στιγμή, θα έρθει η ώρα που θα θελήσετε να ρωτήσετε τον φίλο σας αν θα ήθελε να κάνει ένα επόμενο βήμα (μελέτη της Αγίας Γραφής και, τελικά, βάπτισμα). Μη βιάζεστε να κάνετε αυτά τα βήματα, αλλά ούτε και να καθυστερείτε. Προσευχηθείτε γι' αυτό.
- Οι πράξεις μας πρέπει να αποκαλύπτουν σε Ποιον ανήκουμε. Το πώς φερόμαστε στους άλλους στη ζωή μας λέει πολλά. Καθώς ο χαρακτήρας μας διαμορφώνεται σύμφωνα με τη δική Του ομοιότητα (αγιασμός), θα ζούμε με τρόπο που ελκύει όλους τους ανθρώπους σε Εκείνον.

Τετάρτη 17 Ιουνίου

ΕΝΑ ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ

Πολλοί γνωρίζουν από πρώτο χέρι τον πόνο και τη θλίψη τού να έχεις ένα παιδί που – παρά το ισχυρό, πνευματικό περιβάλλον στο οποίο μεγάλωσε – επέλεξε να απομακρυνθεί από τον Κύριο. Ο Εφραΐμ, ως μέρος του εκλεκτού έθνους του Θεού, απομακρύνθηκε από τον Κύριο. Τι μας λένε το Ωσ. 4/δ' 17 και το κεφ. 7/ζ' σχετικά με τις αμαρτίες του Εφραΐμ;

.....

.....

Επιπλέον, διαβάζουμε ότι η Ραχήλ, η γιαγιά του Εφραΐμ, θρηνεί μεταφορικά επειδή ο Εφραΐμ απομακρύνθηκε από τη σχέση με τον Κύριο (Ιερ. 31/λα' 15). Στη μεγάλη της λύπη, ο Κύριος απαντά: «Έτσι λέει ο Κύριος: “Πάψε τη φωνή σου από κλαυθμό, και τα μάτια σου από δάκρυα· επειδή, το έργο σου θα ανταμειφθεί”, λέει ο Κύριος· “και θα επιστρέψουν από τη γη του εχθρού. Και υπάρχει ελπίδα στα έσχατά σου”, λέει ο Κύριος, “και τα παιδιά σου θα επιστρέψουν στα όριά τους”» (Ιερ. 31/λα' 16, 17).

Αντί να θρηνεί για το παιδί της που απομακρύνθηκε, η Ραχήλ καλείται να έχει ελπίδα. Τι άλλο μας λέει ο προφήτης στο Ιερ. 31/λα' 18,19;

.....

.....

Μέσα από την ιστορία του Εφραΐμ μαθαίνουμε ότι πάντοτε υπάρχει ελπίδα, επειδή ο Θεός δεν τα παρατάει. Αν και επιπλήττει

επανειλημμένα τον άστατο λαό Του, η συμπόνια Του δεν εκλείπει ποτέ – και στο Ιερ. 31/λα' 20 το μήνυμά Του για αυτόν συνεχίζεται. Μπορεί να νιώθουμε μεγάλο πόνο, απογοήτευση και αποθάρρυνση, ή ακόμη και να μιλάμε αρνητικά για ανθρώπους κοντινούς μας που έχουν απομακρυνθεί στη σχέση τους με τον Θεό. Ωστόσο, ο Θεός μάς υπενθυμίζει ότι δεν έχει ξεχάσει καθόλου το περιπλανημένο παιδί Του! Οι σκέψεις Του για τα άτομα αυτά δεν είναι επιφανειακές και φευγαλέες, αλλά ειλικρινείς και εγκάρδιες. Στην πραγματικότητα, ο Θεός λέει ότι η καρδιά Του λαχταρά γι' αυτούς. Ποθεί να επιστρέψουν σε Εκείνον, και το έλεός Του είναι μεγάλο.

ΣΚΕΨΗ: Πώς επηρεάζει η απάντηση του Θεού, στον πόνο της Ραχήλ για τον Εφραΐμ που απομακρύνθηκε, τα συναισθήματά σας προς εκείνους που έχουν απομακρυνθεί από τον Κύριο; Πώς σας προκαλεί ή σας ενθαρρύνει αυτό;

Πέμπτη 18 Ιουνίου

ΦΕΡΤΕ ΤΟΥΣ ΠΙΣΩ

Όλοι έχουμε περάσει αδύναμες ή ασταθείς στιγμές στην πορεία μας με τον Θεό, όπου η καρδιά μας υπήρξε άπιστη ή ήμασταν χλιαροί για πολύ καιρό. Τι ήταν αυτό που σας έφερε ξανά πίσω, σε μια σταθερή και ζωντανή σχέση μαζί Του;

Το Ζαχ. 10/ι' περιέχει όμορφα μηνύματα για το πώς ο Θεός φέρνει τον λαό Του πίσω σε Αυτόν. Διαβάστε αυτό το κεφάλαιο προσεκτικά και σημειώστε τα κύρια μηνύματα.

.....
.....

Σε πρακτικό επίπεδο, το να γνωρίζετε πώς να σχετίζεστε και να αλληλεπιδράτε με ένα αγαπημένο πρόσωπο που έχει απομακρυνθεί στη σχέση του με τον Κύριο, μπορεί να είναι δύσκολο. Ίσως αναρωτιέστε πώς θα μπορούσαν τα πράγματα να είχαν εξελιχθεί διαφορετικά· ίσως αναρωτιέστε πώς να αλληλεπιδράσετε μαζί τους τώρα που έχουν διαφορετική κοσμοθεωρία· και ίσως νιώθετε απογοητευμένοι και αδύναμοι για τις λανθασμένες αποφάσεις που εξακολουθούν να λαμβάνουν. Αυτές οι σκέψεις επηρεάζουν αναπόφευκτα τον τρόπο με τον οποίο φέρεστε στο αγαπημένο σας πρόσωπο και γι' αυτό είναι τόσο σημαντικό να ζείτε και να μιλάτε μέσα από την πληρότητα του προσωπικού σας χρόνου με τον Σωτήρα σας.

Η μαρτυρία της ζωής σας, οι πράξεις σας, τα λόγια σας και οι προσευχές σας για τον/την σύζυγο ή το παιδί που έχει απομακρυνθεί από τον Θεό, μπορούν να αλλάξουν ριζικά τη ζωή και το μέλλον τους. (Διαβάστε στο Λουκ. 22/κβ' 31, 32 και στο Ιωάν. 21/κα' 15-17 το πώς οι προσευχές του Ιησού για τον Πέτρο άλλαξαν το μέλλον

του.) Παραδώστε οποιαδήποτε θλίψη, κρίση ή καταδίκη μπορεί να νιώθετε απέναντί τους και ζητήστε από τον Θεό να αντικαταστήσει αυτά τα συναισθήματα με την αγάπη που μόνο Εκείνος μπορεί να δώσει. Ζητήστε από τον Θεό να σας καλύψει με τον χαρακτήρα Του, ώστε να εκφράζετε μια στοργική, ανιδιοτελή στάση. Να θυμάστε ότι «Καμιά άλλη επιρροή που περιβάλλει την ανθρώπινη ψυχή έχει τέτοια δύναμη, όπως η επιρροή της ανιδιοτελούς ζωής. Το δυναμικότερο επιχείρημα για την επιτυχία του ευαγγελίου είναι ο χριστιανός που αγαπάει και αγαπιέται.» Ζ.Υ. σελ. 443.

Μέσα από το παράδειγμα μιας συνεπούς ζωής που δείχνει στους άλλους τον Χριστό, εκείνοι που έχουν απορρίψει τον Χριστό θα δουν σε εμάς κάτι που μπορεί να προέρχεται μόνο από τον Θεό. Θα δουν μια ειρήνη που ξεπερνά κάθε κατανόηση, μια αγάπη που δεν εγκαταλείπει ποτέ και μια ελπίδα που πιστεύει ενάντια σε όλες τις αντιξοότητες. Η αγάπη του Θεού για εμάς και για τα αγαπημένα μας πρόσωπα δεν κλονίζεται ποτέ. Αυτήν την αγάπη που κάθε μέρα λαμβάνουμε, μπορούμε κι εμείς να την προσφέρουμε στους γύρω μας.
ΣΚΕΨΗ: Τι μας ενθαρρύνει η Εφεσ. 3/γ' 17-19 να κάνουμε;

Παρασκευή 19 Ιουνίου

Δύση Ηλίου: 20:50'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Οτιδήποτε και αν ομολογεί, κανένας άνθρωπος δεν έχει αγνή πίστη προς τον Θεό, εκτός αν έχει ανιδιοτελή αγάπη προς τον αδελφό του. Αλλά δεν μπορούμε να αποκτήσουμε αυτό το πνεύμα προσπαθώντας να αγαπήσουμε τους άλλους. Εκείνο που χρειάζεται, είναι η αγάπη του Χριστού στην καρδιά. Όταν το εγώ συγχωνεύεται με τον Χριστό, η αγάπη αναβλύζει αυθόρμητα.» Λ.Ζ. σ. 301.

«Όσοι απασχολούνται πιο ενεργά, εκτελώντας με ειλικρινή πιστότητα το έργο τους για να κερδίσουν ψυχές στον Ιησού Χριστό, είναι οι πιο ανεπτυγμένοι σε πνευματικότητα και αφοσίωση.» Ellen G. White, Evangelism, p. 356.

«Η δύναμη για την απόκρουση του κακού αποκτάται με τη δραστήρια υπηρεσία» Π.Α. σελ. 90.

«Για να συμμερισθούμε τη δική Του χαρά, τη χαρά να δούμε ψυχές λυτρωμένες με τη θυσία Του, πρέπει να συμμετέχουμε στους μόχθους Του για την απολύτρωσή τους.» Ζ.Χ. σελ. 114.

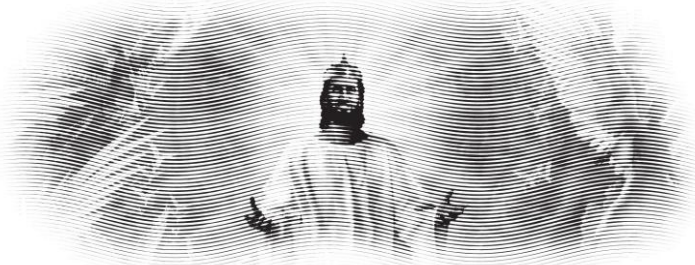
«Αυτοί που απορρίπτουν το προνόμιο της συναναστροφής με το Χριστό στην υπηρεσία Του, απορρίπτουν τη μοναδική εκγύμναση που μεταδίδει την καταλληλότητα για τη συμμετοχή με Αυτόν στη δόξα Του.» ΕΚ. σελ. 251.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

- 1.** Γιατί η αγάπη είναι τόσο θεμελιώδης και απαραίτητη για κάθε είδους αποτελεσματική μαρτυρία;
- 2.** Πώς έχετε διαπιστώσει, μέσα από την προσωπική σας εμπειρία, ότι το να οδηγούμε ανθρώπους στον Χριστό συνδέεται με μια προσωπική και ζωντανή σχέση με τον Θεό;
- 3.** Υπάρχει κάποια βασική κατανόηση που απαιτείται για να μοιραστείτε με τους άλλους τον Θεό; Αν ναι, ποια θα μπορούσε να είναι αυτή;
- 4.** Όταν θέλετε να κάνετε μια μελέτη της Αγίας Γραφής σε κάποιον που δεν πιστεύει, από πού θα ξεκινήσετε; Σε τι θα εστιάσετε αρχικά: να αποδείξετε ορισμένες διδασκαλίες ή να προσκαλέσετε κάποιον να γνωρίσει τον Ιησού;

Περίληψη: Όταν η αγάπη του Θεού και ο ζωντανός, δυνατός Λόγος Του γεμίζουν την καθημερινή μας ζωή, θα νιώθουμε έντονα την ανάγκη να Τον αγαπάμε και να Τον μοιραζόμαστε με τους γύρω μας. Θα πρέπει να είμαστε άνθρωποι προσευχής, σκεπτόμενοι και συνειδητοποιημένοι στη μαρτυρία μας, πιστεύοντας ότι ο Λόγος του Θεού που βγαίνει από το στόμα Του, δεν θα επιστρέψει σε Εκείνον άδειος, αλλά θα πραγματοποιήσει ό,τι ο Κύριος επιθυμεί και θα ευοδωθεί σε όσα στάλθηκε για να επιτύχει (Ησ. 55/νε' 11).

13 ΣΤΗΝ ΔΙΟΝΙΟΤΗΤΑ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Αγαπητοί, τώρα είμαστε παιδιά του Θεού· και ακόμα δεν φανερώθηκε τι πρόκειται να είμαστε· γνωρίζουμε, όμως, ότι, όταν φανερωθεί, θα είμαστε όμοιοι μ' Αυτόν· επειδή θα Τον δούμε καθώς Είναι» Α' Ιωάννου 3/γ' 2.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ψαλ. 80/π', Α' Θεσ. 4/δ' 17, Αποκ. 21/κα' 9-27, Ησ. 25/κε' 8, Αποκ. 7/ζ' 17, 21/κα' 4, Ιωάν. 6/ζ' 44.

Τι σας επιφυλάσσει το μέλλον; Τι σας περιμένει; Μπορεί να φαίνεται τρομακτικό, συναρπαστικό, φοβερό και υπέροχο ταυτόχρονα. Να ξέρετε ότι ο Ιησούς είναι πιστός και ότι τα λόγια Του είναι αληθινά (Αποκ. 3/γ' 14). Θα υπάρξουν ακόμη ταραχώδεις καιροί μπροστά μας (Μαθ. 24/κδ' 21, 22), αλλά Εκείνος έχει υποσχεθεί ότι ποτέ δεν θα σας αφήσει ούτε θα σας εγκαταλείψει (Εβρ. 13/ιγ' 5). Θα πραγματοποιήσει ό,τι ακριβώς λέει ότι θα κάνει – πάντα το έπραττε και πάντα θα το κάνει (Εβρ. 10/ι' 23). Και εκείνος «που θα έχει υπομείνει μέχρι τέλους, θα σωθεί» (Μαθ. 24/κδ' 13).

Ανεξάρτητα από το πόσες ημέρες μας απομένουν ακόμη πάνω στη γη, πρέπει να έχουμε τα μάτια μας σταθερά προσηλωμένα στον Ιησού. Αυτό δεν είναι πάντοτε εύκολο σε έναν κόσμο που απαιτεί διαρκώς την προσοχή μας, αλλά ας πούμε όπως ο Δαβίδ: «Τα μάτια μου είναι πάντοτε προς τον Κύριο, επειδή Αυτός θα βγάλει τα πόδια μου από την παγίδα» (Ψαλμ. 25/κε' 15).

Αυτήν την εβδομάδα, θα μάθουμε για την ανταμοιβή του ουρανού (Μαθ. 5/ε' 12, Αποκ. 22/κβ' 12), πώς θα είναι ο ουρανός, πόσο απερίγραπτα θαυμάσιο θα είναι να βρεθούμε επιτέλους μαζί με Εκείνον που μας δημιούργησε, μας αγάπησε μέχρι θανάτου, μας λύτρωσε από την αμαρτία μας και θα επιστρέψει σύντομα. Μέχρι τότε, χρειάζεται απλώς να κρατηθούμε σταθεροί στην πίστη.

Κυριακή 21 Ιουνίου

ΖΩΝΤΑΣ ΣΗΜΕΡΑ

Όταν κοιτάζουμε γύρω μας, βλέπουμε τον κόσμο να σείεται και να στενάζει, και τα σημεία για τα οποία μας μίλησε ο Ιησούς να εκπληρώνονται μπροστά στα μάτια μας. Πόλεμοι και φήμες πολέμων, έθνη εναντίον εθνών, πείνες, λοιμοί, σεισμοί και κατατρεγμοί (Ματθ. 24/κδ' 6-11) συμβαίνουν παντού γύρω μας και φαίνεται μόνο να εντείνονται όσο ο καιρός περνάει. Ναι, ζούμε σε σοβαρούς καιρούς – καιρούς κατά τους οποίους έχουμε ανάγκη μια σταθερή σχέση με τον Θεό.

Μας λέγεται: «Όλων δε το τέλος πλησίασε· να ζήσετε, λοιπόν, με σωφροσύνη, και αγρυπνείτε στις προσευχές» (Α' Πέτρ. 4/δ' 7). Εφόσον ίσχυε αυτό τότε, πόσο μάλλον τώρα είναι ο καιρός να οχυρώσουμε και να ενδυναμώσουμε την προσωπική μας σχέση με τον Θεό. Και ανεξάρτητα από το πόσο θα διαρκέσει ο χρόνος, η ζωή του καθενός μας είναι πάντοτε σύντομη, όσο κι αν ζήσουμε. «Ελάτε, τώρα, εσείς που λέτε: “Σήμερα ή αύριο θα πάμε σ' αυτή την πόλη, και θα κάνουμε εκεί έναν χρόνο, και θα εμπορευτούμε και θα κερδίσουμε”· οι οποίοι δεν ξέρετε το τι θα συμβεί αύριο· επειδή, ποια είναι η ζωή σας; Είναι, πραγματικά, ατμός που φαίνεται για λίγο, και έπειτα εξαφανίζεται» (Ιακ. 4/δ' 13-14).

Ξέρουμε πόσο αληθινή είναι αυτή η προειδοποίηση και ότι αυτή θα μπορούσε να είναι η τελευταία μας μέρα. Αυτό είναι μέρος της θλιβερής πραγματικότητας του να ζούμε σε έναν έκπτωτο κόσμο. Πόσο κρίσιμο είναι, λοιπόν, να βεβαιωθούμε για τη σχέση μας με τον Θεό και να ζούμε πάντοτε με επίγνωση της ανάγκης μας για Εκείνον και τη σωτήρια χάρη Του!

Ο Ψαλμός 80/π' αποτελεί μια όμορφη ικεσία προς τον Θεό. Διαβάστε το κεφάλαιο, ιδιαίτερα τα εδάφια 1-3, 14-17, 18, 19, σε α' ενικό πρόσωπο τοποθετώντας τον εαυτό σας να εκφράζει αυτά τα λόγια. Ανεξάρτητα από το πόσο διαφορετικός είναι ο χρόνος, ο τόπος και το πλαίσιο αυτού του ψαλμού, πώς ταυτίζεστε μαζί του;

.....
.....

Όλοι χρειαζόμαστε αναζωπύρωση στη ζωή μας. Είναι πολύ εύκολο να γίνουμε αδιάφοροι ή και να ξεχάσουμε ακόμη το τι έχει κάνει και εξακολουθεί να κάνει ο Θεός για εμάς. Ποιος πιστός, όσο κι αν αγωνίζεται, δεν θα μπορούσε να επικαλεστεί: «επίλαμψε το πρόσωπό Σου, και θα λυτρωθούμε»; (Ψαλ. 80/π' 19)

Όταν αποδέχεσαι όσα έκανε ο Ιησούς για σένα, όταν γνωρίζεις ότι οι αμαρτίες σου έχουν συγχωρεθεί και ότι είσαι καλυμμένος με τη δική Του τέλεια δικαιοσύνη, η οποία σου αποδίδεται με την πίστη,

τότε μπορείς να γνωρίζεις ότι είσαι σωσμένος σε Αυτόν.

ΣΚΕΨΗ: Πώς κατανοείτε το τι σημαίνει να επιλάμψει ο Θεός το πρόσωπό Του επάνω σας, ιδιαίτερα μέσα στο πλαίσιο της γνώσης ότι μόνο η δική Του δικαιοσύνη σας σώζει;

Δευτέρα 22 Ιουνίου

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΠΡΟΣΩΠΟ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΟ

Δημιουργηθήκαμε για να είμαστε κοντά στον Θεό (Γεν. 2/β' 7). Από τότε που δημιούργησε την ανθρωπότητα, ο Θεός έχει δώσει τα πάντα για να αποκαταστήσει τη διαλυμένη σχέση μας μαζί Του (Ιωάν. 3/γ' 16). Έχει βάλει την αιωνιότητα μέσα στην καρδιά μας, όμως οι άνθρωποι δεν μπορούν να κατανοήσουν πλήρως το τι έχει κάνει ο Θεός από την αρχή μέχρι το τέλος (Εκκ. 3/γ' 11). Είμαστε μέρος της Μεγάλης Διαμάχης που μαίνεται γύρω μας – ακόμη και μέσα μας – κι όμως, πολύ συχνά, δεν στεκόμαστε να σκεφτούμε το τεράστιο κόστος που πληρώθηκε ώστε να αποκατασταθεί η σχέση που θέλει ο Θεός να έχουμε μαζί Του. Πολύ συχνά βρισκόμαστε απορροφημένοι από τους επίγειους αγώνες και τις δυσκολίες μας, ξεχνώντας ότι «το πολίτευμά μας είναι στους ουρανό, απ' όπου και προσμένουμε Σωτήρα, τον Κύριο Ιησού Χριστό· ο Οποίος θα μετασχηματίσει το σώμα της ταπείνωσής μας, ώστε να γίνει σύμμορφο με το σώμα της δόξας Του» (Φιλιπ. 3/γ' 20, 21).

Καθώς ο κόσμος πλησιάζει ολοένα και περισσότερο στο τέλος, γνωρίζουμε ότι μια λευκή νεφέλη θα εμφανιστεί κάποια μέρα στον ουρανό. Καθώς θα πλησιάζει, θα δούμε ότι πάνω σε αυτήν θα κάθεται «Κάποιος όμοιος με Υιόν ανθρώπου, έχοντας επάνω στο κεφάλι Του χρυσό στεφάνι, και στο χέρι Του ένα κοφτερό δρεπάνι» (Αποκ. 14/ιδ' 14). Ο Ιησούς θα συνοδεύεται από χιλιάδες αγγέλους (Μαθ. 25/κε' 31), και θα Τον δει κάθε μάτι (Αποκ. 1/α' 7). Καθώς «ο Ίδιος ο Κύριος θα κατέβει από τον ουρανό με πρόσταγμα, με φωνή αρχαγγέλου, και με σάλπιγγα Θεού», οι τάφοι εκείνων που κοιμήθηκαν εν Χριστώ θα ανοίξουν, καθώς αυτοί θα αναστηθούν πρώτοι (Α' Θεσ. 4/δ' 16), αναγνωρίζοντας τη φωνή Εκείνου που τους καλεί (Ιωάν. 5/ε' 28).

Τι θα συμβεί στη συνέχεια; Διαβάστε Α' Θεσ. 4/δ' 17. Στο τέλος, αυτό που γράφει ο απ. Παύλος στη Φιλιπ. 2/β' 10, 11 θα αντηχήσει σε ολόκληρο το σύμπαν.

.....
.....

Πόσο ασύλληπτης λαμπρότητας και μεγαλείου σκέψη! Μια μέρα θα δούμε τον Ιησού – πραγματικά, θα Τον δούμε αληθινά. Θα ακούσουμε τη φωνή Του και θα ομολογήσουμε ότι Αυτός είναι ο Κύριος.

Εκείνος για τον Οποίο διαβάσαμε, στον Οποίο προσευχηθήκαμε, για τον Οποίο μιλήσαμε στους άλλους· Αυτόν που λαχτάρησε η καρδιά μας... θα Τον δούμε πρόσωπο με πρόσωπο! Μπορούμε να είμαστε βέβαιοι γι' αυτό, επειδή ο Θεός είναι πιστός και οι υποσχέσεις Του είναι αληθινές (Αποκ. 22/κβ' 6).

Εκείνη τη στιγμή, όταν οι σάλπιγγες ηχήσουν και κάθε άνθρωπος θα δει τον Ιησού, θα ξέρουμε ότι άξιζε η αναμονή. Κάθε επίμονη προσευχή, κάθε στιγμή που δώσαμε προτεραιότητα στον χρόνο μαζί Του, κάθε φορά που μιλήσαμε με θάρρος για Εκείνον, κάθε δοκιμασία – όλα θα κορυφωθούν στο να δούμε το πρόσωπό Του (Αποκ. 22/κβ' 4).

Τρίτη 23 Ιουνίου

Η ΝΥΦΗ

Ενώ ήταν εξόριστος στο νησί της Πάτμου, ο Ιωάννης έλαβε ένα όραμα του πώς θα είναι όταν ενωθούμε και πάλι με τον Θεό στην αιωνιότητα. Διαβάστε Αποκ. 21/κα' 9-11. Ποια αναλογία δόθηκε και γιατί νομίζετε ότι χρησιμοποιήθηκε;

.....
.....

Η νύφη είναι όμορφη και την ημέρα του γάμου της όλοι θέλουν να τη δουν. Η ημέρα του γάμου είναι σημείο καμπής για τη νέα κοινή ζωή του ζευγαριού· και το ίδιο θα ισχύει και για τη σχέση μας με τον Θεό κατά την επιστροφή Του.

Ο Ιησούς έχει ετοιμάσει έναν τόσο απεριγράπτα όμορφο τόπο για εμάς (Ιωάν. 14/ιδ' 1-3) που: «Η ανθρώπινη γλώσσα αδυνατεί να περιγράψει την αμοιβή των δικαίων. Μόνο αυτοί που θα την απολαύσουν, θα μπορέσουν να την κατανοήσουν. Η περιορισμένη ανθρώπινη αντίληψη δεν είναι σε θέση να συλλάβει τη δόξα του Παραδείσου του Θεού.» Τ.Π.Σ. σελ. 510.

Αν και δεν μπορούμε πραγματικά να κατανοήσουμε το πώς θα είναι ο Νέος Ουρανός και η Νέα Γη, ο Θεός δείχνει στον Ιωάννη ένα όραμα αυτού του τόπου ώστε να προσμένουμε με λαχτάρα τον «γάμο» που σύντομα θα πραγματοποιηθεί. Πράγματι, καλούμαστε να φρονούμε τα άνω, όχι αυτά που είναι επάνω στη γη (Κολ. 3/γ' 2). Ο Θεός προετοιμάζει προσεκτικά αυτό το γεγονός και δεν θέλει σε αυτόν τον «γάμο» να βρεθούμε απροετοίμαστοι (Ματ. 22/κβ' 1-14, 25/κε' 1-13).

Το σύμπαν είναι η «εκκλησία» που θα δει αυτό το γεγονός να λαμβάνει χώρα, και εμείς είμαστε μερικά από τα κεντρικά πρόσωπα αυτής της ιστορίας. Θα ενωθούμε με τη «νύφη», την πόλη στην οποία θα μας οδηγήσει ο Ιησούς κατά τη Δευτέρα Παρουσία. Είναι

ενδιαφέρον είναι ότι ο λαός του Θεού (οι άγιοι) ονομάζεται επίσης νύφη (Αποκ. 19/ιθ' 7), ίσως επειδή βρίσκεται «στην αγία πόλη, τη Νέα Ιερουσαλήμ, που κατεβαίνει από τον ουρανό από τον Θεό, ετοιμασμένη σαν νύφη στολισμένη για τον άνδρα της» (Αποκ. 21/κα' 2). Αυτή η όμορφη περιγραφή της Αγίας Πόλης δείχνει ότι υπάρχει μια στενή σύνδεση ανάμεσα στον λαό του Θεού και στην πόλη, επειδή και οι δύο ονομάζονται «νύφη». Η Αγία Γραφή αποκαλύπτει μια λεπτομερή περιγραφή: «Η αγία πόλη, η Νέα Ιερουσαλήμ, που είναι η αντιπροσωπευτική πρωτεύουσα του βασιλείου Του, ονομάζεται “η νύφη” και “η γυνή του Αρνίου”» Τ.Π.Σ. σελ. 510.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Αποκ. 21/κα' 9-27. Γιατί είναι τόσο δύσκολο για εμάς να το φανταστούμε αυτό τώρα; Πώς μπορούμε να αρχίσουμε έστω να καταλαβαίνουμε αυτά που μας υπόσχονται στα εδάφια;

Τετάρτη 24 Ιουνίου

ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΤΟ ΑΡΝΙΟ

Τι ανυπομονείτε περισσότερο στην αιωνιότητα; Να μπορείτε να μεταφέρεστε σε διαφορετικούς πλανήτες εξερευνώντας τον ουρανό; Να μπορείτε να παίζετε άφοβα με τα ζώα; Να βρίσκεστε σε έναν τόπο όπου δεν θα υπάρχει πια πόνος, θλίψη και θάνατος; Να επανενωθείτε με τα αγαπημένα σας πρόσωπα;

Όλες αυτές οι επιθυμίες είναι υπέροχες, και υπάρχουν τόσα πολλά που μπορούμε να προσδοκούμε στον Νέο Ουρανό και στη Νέα Γη. Η αιωνιότητα καίει μέσα στην καρδιά μας και, βαθιά μέσα μας, γνωρίζουμε ότι πρέπει να υπάρχει κάτι περισσότερο στη ζωή από το εδώ και το τώρα.

Ποιες άλλες ευλογίες μπορούμε να προσδοκούμε στην αιωνιότητα; Διαβάστε Ησ. 25/κε' 8, Αποκ. 7/ζ' 17 και 21/κα' 4.

.....

Σίγουρα η μεγαλύτερη ευλογία του ουρανού θα είναι να δούμε επίτέλους τον Ιησού και να Τον ευχαριστήσουμε προσωπικά για όσα έκανε για εμάς στην έκπτωτη αυτή γη. Θα θέλουμε να Του προσφέρουμε τη λατρεία και την προσκύνησή μας, επειδή – υποφέροντας Εκείνος πάνω στον σταυρό – μας έσωσε από τον αιώνιο θάνατο.

«Το σφαγμένο Αρνίο είναι Άξιο να πάρει τη δύναμη και πλούτο και σοφία και ισχύ και τιμή και δόξα και ευλογία» (Αποκ. 5/ε' 12).

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής παρουσίασε τον Ιησού λέγοντας, «Να, ο Αμνός του Θεού» (Ιωάν. 1/α' 36). Δύο από τους μαθητές του Ιωάννη που άκουσαν αυτή τη δήλωση ακολούθησαν τον Ιησού (Ιωάν. 1/α' 37), και η Αποκ. 14/ιδ' 4 μας λέει ότι πρέπει να κάνουμε το ίδιο: «Αυτοί είναι που ακολουθούν το Αρνίο όπου και αν πάει». Ωστόσο, αν

θέλουμε να Τον ακολουθήσουμε στον ουρανό, θα πρέπει πρώτα να Τον ακολουθήσουμε εδώ στη γη.

Ο Ιησούς, το Αρνίο, είναι επίσης ο Ποιμένας μας, που καθοδηγεί τα βήματά μας όπως κανείς άλλος δεν μπορεί. Αυτό είναι τόσο καθησυχαστικό καθώς αγωνιζόμαστε μέσα στις δύσκολες στιγμές που αντιμετωπίζουμε· όμως ο Ιησούς δεν θα σταματήσει ποτέ να μας οδηγεί, ακόμη και στον ουρανό. Η Αποκ. 7/ζ' 17 λέει: «Επειδή, το Αρνίο, που είναι ανάμεσα στον θρόνο, θα τους ποιμάνει, και θα τους οδηγήσει σε ζωντανές πηγές νερών· και ο Θεός θα εξαλείψει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους». Ως λαός Του, ως πρόβατά Του, θα ακολουθούμε τον Ιησού στον ουρανό, θέλοντας για πάντα να βρισκόμαστε στην παρουσία Του. Ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα του λαού του Θεού είναι ότι «το όνομά Του θα είναι επάνω στα μέτωπά τους» (Αποκ. 22/κδ' 4), γιατί ο Ιησούς θα είναι πάντοτε η σκέψη μας.

Πέμπτη 25 Ιουνίου

«ΝΑ ΕΡΘΕΙΣ ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ!»

Η πρόσκληση του Ιησού προσφέρεται ξανά σε εμάς, σήμερα: «Ελάτε». Στα παρακάτω εδάφια, προσέξτε την πρόσκλησή Του να έρθετε σε Αυτόν: Ματθ. 11/ια' 28-30, Ησ. 55/νε' 1-3, Ιωάν. 6/ς' 44.

.....
.....

Το Άγιο Πνεύμα θέλει να σας ελκύσει σήμερα στον Ιησού – ο Οποίος σας προσκαλεί να έρθετε σε Αυτόν, να μένετε σε Αυτόν σήμερα και κάθε μέρα μέχρι την έλευσή Του. Όταν ανταποκριθείτε και έρθετε σε Εκείνον, όταν η καρδιά σας είναι ταπεινή και ο νους σας παραδομένος, θα νιώσετε ειρήνη επειδή γνωρίζετε ότι κατά την έσχατη ημέρα θα σας αναστήσει – όσο ανάξιο κι αν είστε. Ο Ιησούς είπε: «εκείνον που έρχεται σε Μένα, δεν θα τον βγάλω έξω» (Ιωάν. 6/ς' 37).

Πρέπει να αισθανόμαστε την επείγουσα ανάγκη να συνεργαστούμε με το Άγιο Πνεύμα στο να καλέσουμε και άλλους να έρθουν σε μια σωτήρια σχέση με τον Ιησού. «Και το Πνεύμα και η νύφη λένε: Έλα, και όποιος ακούει, ας πει: Έλα· και όποιος διψάει, ας έρθει· και όποιος θέλει, ας παίρνει δωρεάν το νερό της ζωής» (Αποκ. 22/κβ' 17). Η πρόσκληση είναι δωρεάν, προσφέρεται ως δώρο χάρις. Όταν Τον δεχόμαστε στη ζωή μας και Τον αγαπάμε με όλη μας την καρδιά, τον νου, την ψυχή και τη δύναμη μας (Δευτ. 6/ς' 5), η ζωή μας εδώ και στο μέλλον θα αλλάξει για πάντα.

Καθώς ο Ιησούς μας προσκαλεί να έρθουμε σε Αυτόν, τα τελευταία λόγια της Αγίας Γραφής υπόσχονται τα εξής: «“Ναι, έρχομαι γρήγορα.” “Αμήν. Ναι, νάρθεις, Κύριε Ιησού”» (Αποκ. 22/κβ' 20).

Πόσο γρήγορα; Από τη δική μας οπτική, μόλις κλείσουμε τα μάτια

μας σε θάνατο, το επόμενο πράγμα που θα γνωρίσουμε θα είναι η επιστροφή του Χριστού. Λαμβάνοντας υπόψη το πόσο γρήγορα περνά η ζωή μας, τόσο γρήγορα επιστρέφει ο Ιησούς για εμάς. Ίσως η πρώτη μας σκέψη κατά την ανάσταση να είναι: *Όντως Κύριε, τελικά ο ερχομός Σου ήταν πράγματι σύντομα!*

Τώρα βλέπουμε αμυδρά, σαν μέσα από καθρέφτη. Τότε όμως θα Τον δούμε πρόσωπο με πρόσωπο. Μην αποκάμνετε στην αναμονή. Κρατήστε αυτήν την επιθυμία ζωντανή μπροστά σας, με πίστη και εμπιστοσύνη στην αγάπη και την καλοσύνη του Θεού. *Κύριε Ιησού, σε παρακαλώ έλα σύντομα!*

ΣΚΕΨΗ: Προσευχηθείτε αυτή τη στιγμή για πίστη να αντέξετε, για πίστη που θα σας επιτρέψει να παραδοθείτε ολοκληρωτικά σε Εκείνον που πέθανε για εσάς και που έρχεται σύντομα ξανά για σας.

Παρασκευή 26 Ιουνίου

Δύση Ηλίου: 20:51'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Αν δεν δεχθούμε τη θρησκεία του Χριστού τρεφόμενοι από τον Λόγο του Θεού, δεν θα έχουμε το δικαίωμα να εισέλθουμε στην πόλη του Θεού. Έχοντας ζήσει με επίγεια τροφή, έχοντας εκπαιδεύσει τις προτιμήσεις μας να αγαπάμε τα εγκόσμια, δεν θα είμαστε κατάλληλοι για τις ουράνιες αυλές· δεν θα μπορούμε να εκτιμήσουμε το καθαρό, ουράνιο ρεύμα που κυκλοφορεί στον ουρανό. Οι φωνές των αγγέλων και η μουσική των αρπών τους δεν θα μας ικανοποιούν. Η επιστήμη του ουρανού θα είναι σαν αίνιγμα για το μυαλό μας. Πρέπει να πεινάμε και να διψάμε για τη δικαιοσύνη του Χριστού. Πρέπει να μορφωθούμε και να διαμορφωθούμε από τη μεταμορφωτική επιρροή της χάρις Του, ώστε να γίνουμε κατάλληλοι για την κοινωνία των ουράνιων αγγέλων...

»Τότε τα έθνη δεν θα αναγνωρίζουν άλλον νόμο παρά μόνο τον νόμο του ουρανού. Όλοι θα είναι μια ευτυχισμένη, ενωμένη οικογένεια, ντυμένοι με ενδύματα αίνου και ευχαριστίας... Πάνω από τη σκηνή, τα άστρα της αυγής θα ψάλλουν μαζί, και οι γιοι του Θεού θα αλαλάζουν από χαρά, ενώ ο Θεός και ο Χριστός θα ενωθούν διακηρύττοντας: “Δεν θα υπάρξει πλέον αμαρτία, ούτε θάνατος θα υπάρξει πλέον”.

»Θέλουμε να αποκτήσουμε τη συνήθεια να μιλάμε για τον ουρανό, τον όμορφο ουρανό. Μιλήστε για εκείνη τη ζωή που θα διαρκεί όσο ο Θεός, και τότε θα ξεχάσετε τις μικρές σας δοκιμασίες και δυσκολίες. Αφήστε τον νου σας να προσελκύεται από τον Θεό.» Ellen G. White, *The Faith I Live By*, p. 363.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

- 1.** Ποια πτυχή των μαθημάτων αυτής της τριμηνίας θέλετε να θυμάστε περισσότερο, ώστε να διατηρήσετε τη σχέση σας με τον Θεό δυνατή μέχρι να δείτε τον Ιησού πρόσωπο με πρόσωπο;
- 2.** Ποιος χρειάζεται στη ζωή σας να ακούσει για την ελπίδα του Ουρανού; Δεσμευτείτε να τη μοιραστείτε μαζί του το συντομότερο δυνατό. Θυμηθείτε: δεν μπορείτε να μοιραστείτε μια ελπίδα που εσείς οι ίδιοι δεν έχετε.

Περίληψη: Καθώς κρατούμε τα μάτια μας στον στόχο, ας είμαστε βέβαιοι, «ακριβώς σε τούτο, ότι Εκείνος που άρχισε σε σας ένα καλό έργο, θα το ολοκληρώσει μέχρι την ημέρα του Ιησού Χριστού» (Φιλιπ. 1/α' 6). Ο Θεός ξεκίνησε τη σχέση που έχει μαζί σας και Εκείνος θα την ολοκληρώσει. Είθε να αυξανόμαστε στην αγάπη και στην πίστη καθώς περιμένουμε εκείνη την ημέρα, αναπαυόμενοι πάντοτε μόνο στη δικαιοσύνη του Χριστού, η οποία μας λογίζεται λόγω της πίστεως.